

**ΑΝΩΤΑΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ**

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**“ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ”**

**ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ
ΜΠΙΛΙΑΝΗ ΜΑΡΙΑ**

**ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΣ
ΜΠΑΖΙΡΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ**

**ΠΑΤΡΑ
ΜΑΪΟΣ 2005**

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	<u>Σελίδες</u>
1. Εισαγωγή	3
2. Περίληψη Μελέτης	4-5
3. Σκοπός και Στόχοι	6-7
4. Ορολογία	8
5. Άτομα με ειδικές ανάγκες	9-25
6. Ιστορική Αναδρομή: Η εμφάνιση του ειδικού αθλητισμού και η πορεία του έως σήμερα	26-34
7. Η σημασία του αθλητισμού των Α.Μ.Ε.Α σε διάφορους τομείς της ζωής τους	35-37
8. Τρόποι εκπαίδευσης – προτροπής των Α.Μ.Ε.Α στον αθλητισμό	38-43
9. Ευαισθητοποίηση του κοινού μέσω αθλητικών εκδηλώσεων των ατόμων με ειδικές ανάγκες	44-47
10. Προδιαγραφές και διευκολύνσεις για τα άτομα με ειδικές ανάγκες	48-51
11. Προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα άτομα με ειδικές ανάγκες	52-56
12. Προγράμματα αθλητισμού	57-60
13. Ο ρόλος του κοινωνικού λειτουργού και η διεπιστημονική συνεργασία για την προώθηση των ευκαιριών των Α.Μ.Ε.Α στον αθλητισμό	61-65
14. Συμπεράσματα	66
15. Προτάσεις – Εισηγήσεις	67-68
* Ελληνική Βιβλιογραφία	69
* Μεταφρασμένη Βιβλιογραφία	70
* Πηγές	71-72
* Παράρτημα Α	73-85

1. Εισαγωγή

**« Θέλω να νικήσω!
Αλλά αν δεν τα καταφέρω
βοηθήστε με να προσπαθήσω
με θάρρος!»**

Το παραπάνω τετράστιχο αποτελεί τον όρκο του αθλητού των Special Olympics και περικλείει τα πιστεύω, τις παρακλήσεις, τις ελπίδες, το πλήρες νόημα του αθλητισμού των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Άτομα τα οποία καθημερινώς – ειδικά στην Ελλάδα – τυγχάνουν εκμετάλλευσης, εξευτελισμού, αδιαφορίας, όχι μόνο από την κρατική μηχανή αλλά και από το βυθισμένο στον λήθαργο κοινωνικό σύνολο που αγνοεί συνειδητά και καταπατά τα δικαιώματά τους με την εν γένει του συμπεριφορά απέναντί τους.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινούνται και τα περισσότερα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που θυμούνται όταν και όποτε θελήσουν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα Α.Μ.Ε.Α στήνοντας ρεπορτάζ με πομπώδες ύφος και επικεφαλίδες που εξαφανίζονται στο χωνευτήρι των ειδήσεων.

Στον αντίποδα θετικό είναι το γεγονός ότι άρχισαν να φαίνονται επιτέλους κάποιες ηλιαχτίδες αισιοδοξίας ύστερα και από την τέλεση των Παραολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα τον Σεπτέμβριο του 2004. Χιλιάδες θεατές βρέθηκαν στις αθλητικές εγκαταστάσεις όπου πραγματοποιήθηκαν τα αγωνίσματα και διαπίστωσαν από κοντά τις μεγάλες προσπάθειες που κάνουν οι αθλητές με ειδικές ανάγκες, αντιπαραβάλλοντας το ψυχικό τους σθένος απέναντι σε οποιαδήποτε μορφή αναπηρίας.

Η σωστή ένταξη και η ισότιμη συμμετοχή στο κοινωνικό σύνολο είναι ο πόθος, το ανεκπλήρωτο όνειρο, το παράπονο των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Ο αθλητισμός συνιστά μορφή έκφρασης των προσδοκιών τους και συνάμα των ανησυχιών τους, αποτελώντας λέμβο σωτηρίας στην φουρτουνιασμένη θάλασσα των άλυτων προβλημάτων τους.

2. Περίληψη Μελέτης

Το πρώτο κεφάλαιο αυτής της πτυχιακής εργασίας περιλαμβάνει το εισαγωγικό σημείωμα, ενώ αντιστοίχως στο δεύτερο κεφάλαιο υπάρχει η περίληψη της συγκεκριμένης μελέτης.

Στο τρίτο κεφάλαιο αναλύονται οι σκοποί και οι στόχοι της εργασίας, ενώ στο τέταρτο κεφάλαιο παρατίθενται κάποιοι ορισμοί που άπτονται του θέματος.

Στο πέμπτο κεφάλαιο παρουσιάζονται όλες οι κατηγορίες των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Αναλύονται επίσης οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουν λόγω της αναπηρίας, ενώ γίνεται αναφορά και στις αθλητικές δραστηριότητες που απευθύνονται σε κάθε κατηγορία ξεχωριστά και οι οποίες μπορούν να επιφέρουν ευεργετικά αποτελέσματα.

Στο έκτο κεφάλαιο επιχειρείται ένα ταξίδι στον χρόνο σχετικά με την γένεση, την καλλιέργεια και την ανάπτυξη του ειδικού αθλητισμού τα τελευταία περίπου εξήντα χρόνια. Για την διευκόλυνση του αναγνώστη υπάρχουν παρουσιάσεις σπουδαίων αθλητικών εκδηλώσεων, όπως είναι οι Παραολυμπιακοί Αγώνες, τα Special Olympics και τα Πανελλήνια Πρωταθλήματα Α.Μ.Ε.Α.

Στο έβδομο κεφάλαιο δίδονται στοιχεία όσο αφορά την ιδιαίτερη σημασία που έχει ο αθλητισμός σε διάφορους τομείς της ζωής των ατόμων με ειδικές ανάγκες: υγεία, εργασία, κοινωνικότητα, οικογενειακή – κοινωνική αποδοχή.

Στο όγδοο κεφάλαιο περιγράφεται ο τρόπος προπόνησης και προτροπής των Α.Μ.Ε.Α στον αθλητισμό, με την παράθεση κάποιων σημαντικών επιστημονικών αρχών και απόψεων.

Στο ένατο κεφάλαιο παρουσιάζονται στοιχεία ερευνών βάσει των οποίων καθρεφτίζεται η σύγχρονη αντίληψη ενός μεγάλου κομματιού του ευρωπαϊκού πληθυσμού σχετικά με τα Α.Μ.Ε.Α. Επιπροσθέτως γίνεται αναφορά στην ευαισθητοποίηση του ευρύτερου πληθυσμού μέσω αθλητικών εκδηλώσεων, στις οποίες συμμετέχουν άτομα με ειδικές ανάγκες.

Στο δέκατο κεφάλαιο δίνεται βαρύτητα στις προδιαγραφές και στις διευκολύνσεις που θα πρέπει να υπάρχουν για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Θίγονται καίρια ζητήματα, όπως της προσπελασιμότητας, του εξοπλισμού και των αθλητικών εγκαταστάσεων.

Στο ενδέκατο κεφάλαιο αναλύονται τα προβλήματα που υφίστανται στον αθλητισμό των Α.Μ.Ε.Α. Για του λόγου το αληθές παρατίθεται απόσπασμα από μια αποκαλυπτική συνέντευξη που παραχώρησαν σε αθηναϊκή εφημερίδα, δυο άνθρωποι που έχουν άμεση σχέση με τον ειδικό αθλητισμό. Τα κακώς κείμενα τονίζονται και με την παρουσίαση προσωπικών μου εμπειριών ύστερα από τις επισκέψεις που πραγματοποίησα στο Κ.Α.Α.ΜΕ.Α Σερρών, στο Ειδικό Σχολείο Σερρών και στο Κολυμβητήριο της πόλης μου.

Στο δωδέκατο κεφάλαιο η προσοχή επικεντρώνεται στα εγκεκριμένα από την ελληνική πολιτεία προγράμματα άθλησης για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, καθώς και στην πολιτική της ευρωπαϊκής ένωσης γύρω από αυτή την υπόθεση.

Στο δέκατο τρίτο κεφάλαιο αναλύεται η σχέση κοινωνικής εργασίας και αθλητισμού. Παρουσιάζεται ο ρόλος του κοινωνικού λειτουργού, οι τεχνικές και οι μέθοδοι που πρέπει να ακολουθήσει και να χρησιμοποιήσει, ούτως ώστε να επιτύχει τους στόχους του.

Το δέκατο τέταρτο κεφάλαιο περιλαμβάνει τα συμπεράσματα που προέκυψαν ύστερα από την ενασχόληση μου με το συγκεκριμένο θέμα αυτής της εργασίας, ενώ στο δέκατο πέμπτο κεφάλαιο παρουσιάζονται οι προτάσεις – εισηγήσεις μου.

3. Σκοπός και Στόχοι

Αυτή η πτυχιακή εργασία έγινε με την πρόθεση να αποτελέσει ένα «μωσαϊκό» παρουσίασης των σημαντικότερων πτυχών του αθλητισμού για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Το καθαυτό θέμα μπορεί ίσως να δημιουργεί σε ορισμένους κάποια ερωτηματικά σχετικά με το τι είδους σχέση υπάρχει ανάμεσα στην κοινωνική εργασία και τον ειδικό αθλητισμό.

Ο κεντρικός σκοπός της συγκεκριμένης μελέτης είναι τα Α.Μ.Ε.Α και ο αθλητισμός και η προσέγγιση αυτού του ζητήματος επιχειρείται όχι από την σκοπιά του γυμναστή ή του δημοσιογράφου αλλά από το πρίσμα του κοινωνικού λειτουργού, η συμβολή του οποίου σε αυτό τον τομέα είναι αξιόλογη. Τα άτομα με ειδικές ανάγκες και δη οι αθλητές με αναπηρία αποτελούν σημαντικό πεδίο δράσης για τον επαγγελματία κοινωνικό λειτουργό, το οποίο χρήζει μεγαλύτερης διερεύνησης, ανάλυσης και προσοχής.

Οι βασικοί στόχοι της εργασίας είναι οι εξής:

- § να καταγραφούν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, οι δυνατότητες και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η συγκεκριμένη ομάδα του πληθυσμού.
- § να διερευνηθεί η πορεία του αθλητισμού των Α.Μ.Ε.Α στην πάροδο των χρόνων.
- § να μελετηθεί το ξεχωριστό νόημα που έχει ο αθλητισμός για την εξέλιξη και την πρόοδο των ατόμων με ειδικές ανάγκες σε διάφορους τομείς της ζωής τους.
- § να ανιχνευθούν οι αρχές που διέπουν την προτροπή και την εκπαίδευση των Α.Μ.Ε.Α στον αθλητισμό.
- § να επισημανθεί η ευαισθητοποίηση του κοινού χάρη στη διεξαγωγή αγώνων, στους οποίους λαμβάνουν μέρος άτομα με ειδικές ανάγκες.
- § να αναλυθούν οι προδιαγραφές και οι διευκολύνσεις που πρέπει να υπάρχουν και να παρέχονται στα Α.Μ.Ε.Α
- § να παρουσιασθούν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

- § να περιγραφούν τα προγράμματα ειδικού αθλητισμού που υπάρχουν στην Ελλάδα και τα αντίστοιχα ευρωπαϊκά προγράμματα.
- § να αναλυθεί ο ρόλος του κοινωνικού λειτουργού αναφορικά με τους αθλητές με ειδικές ανάγκες.

4. Ορολογία

Σύμφωνα με τον ορισμό του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου του Ο.Η.Ε (1975), ο όρος «ανάπηρος» αναφέρεται “σε οποιοδήποτε άτομο δεν μπορεί να εξασφαλίσει μόνο του όλες ή ένα μέρος από τις ανάγκες μιας φυσιολογικής ατομικής ή και κοινωνικής ζωής λόγω κάποιου εκ γενετής ή επίκτητου σωματικού ή διανοητικού μειονεκτήματος.”

Αθλητισμός: Σύνολο αθλητικών ασκήσεων, στις οποίες επιδίδεται ο άνθρωπος με σκοπό τη διατήρηση και βελτίωση των φυσικών του δυνατοτήτων (Εγκυκλοπαίδεια 2002, 1^{ος} Τόμος, σελ 254).

«Εγκεφαλική παράλυση είναι η μόνιμη μη προϊούσα ανατομική βλάβη των κινητικών κυρίως κέντρων του εγκεφάλου». (Θεωρία και πρακτική της ειδικής αγωγής της Μαρίας Σιδηροπούλου – Δόκα Θ. Γεωργιάδης και ΣΙΑ ΟΕ, Θεσσαλονίκη 1988, σελ 58).

Σύμφωνα με τον Koch, (Koch, K.: Kleine Sportspiele, Stuttgart 1969, σελ 9 - Θεωρία και πρακτική της ειδικής αγωγής της Μαρίας Σιδηροπούλου – Δόκα Θ. Γεωργιάδης και ΣΙΑ ΟΕ, Θεσσαλονίκη 1988, σελ 86), μικρά αθλητικά παιχνίδια είναι: Ομαδικά παιχνίδια με σχετικά σταθερούς βασικούς κανονισμούς, οι οποίοι όμως παρόλα αυτά μοιάζουν με τους κανονισμούς και την τακτική συμπεριφορά των μεγάλων παιχνιδιών. Αυτά έχουν διπλή λειτουργικότητα: κατά πρώτο είναι ανεξάρτητα αθλητικά παιχνίδια που προορίζονται για μια συγκεκριμένη ηλικία μαθητών και δεύτερο αποτελούν συνδετικό κρίκο για τα μεγάλα παιχνίδια, όταν υπάρχει ανάλογη ικανότητα και προοδευτική επέκταση βασικών κανονισμών.

«Νοητική καθυστέρηση – διανοητική ανεπάρκεια είναι η περιορισμένη ικανότητα μάθησης και διάνοησης που εμποδίζει την ανάπτυξη κοινωνικών δεξιοτήτων και την ένταξη στις δραστηριότητες του κοινωνικού περιβάλλοντος». (www.specialolympics.org)

5. Άτομα με ειδικές ανάγκες

Σύμφωνα με τον ορισμό του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου του Ο.Η.Ε (1975), ο όρος «ανάπηρος» αναφέρεται “σε οποιοδήποτε άτομο δεν μπορεί να εξασφαλίσει μόνο του όλες ή ένα μέρος από τις ανάγκες μιας φυσιολογικής ατομικής ή και κοινωνικής ζωής λόγω κάποιου εκ γενετής ή επίκτητου σωματικού ή διανοητικού μειονεκτήματος.”

Ταξινόμηση των αναπηριών

I. Σωματικές αναπηρίες

1. Βλάβες των εσωτερικών οργάνων

- Καρδιακές βλάβες
- Βλάβες της λειτουργίας των πνευμόνων
- Δυσλειτουργίες των νεφρών
- Βλάβες της λειτουργίας του ήπατος
- Προβλήματα μεταβολισμού
- Βλάβες των λειτουργιών του Κεντρικού Νευρικού Συστήματος

2. Αναπηρίες του μυϊκού συστήματος και των οστών

- Αναπηρίες που προήλθαν από ακρωτηριασμούς
- Αναπηρίες λόγω παραμορφώσεων της σπονδυλικής στήλης και των άκρων
- Αναπηρίες που οφείλονται σε αγκυλώσεις
- Αναπηρίες λόγω βλαβών στην σπονδυλική στήλη
- Αναπηρίες λόγω κληρονομικών ασθενειών των μυών

3. Αναπηρίες που εμφανίζονται στο Κεντρικό και Περιφερειακό Νευρικό Σύστημα

- Εγκεφαλική παράλυση
- Αναπηρίες λόγω εγκεφαλικών βλαβών
- Βλάβες του νωτιαίου μυελού (πολιομυελίτιδα, παραπληγία, τετραπληγία)
- Επιληψίες
- Αρτηριοσκλήρωση

II. Αναπηρίες των αισθητηρίων οργάνων και προβλήματα επικοινωνίας

- Τύφλωση / Διαταραχές της όρασης
- Κώφωση / Διαταραχές της ακοής
- Γλωσσικές αναπηρίες

III. Αναπηρίες της ικανότητας νοητικής απόδοσης

- Δυσκολίες μάθησης
- Νοητικές αναπηρίες

IV. Ψυχώσεις

- Ενδογενείς ψυχώσεις
- Νευρώσεις και διαταραχή συμπεριφοράς
- Έξεις (αλκοολισμός – ναρκομανία)
- Κοινωνική απομόνωση

Βλάβες των αισθητηρίων οργάνων

Βλάβες όρασης

Οι οπτικές βλάβες ταξινομούνται σε 3 γενικές κατηγορίες:

1. Περιπτώσεις περιορισμένης οπτικής βλάβης
2. Περιπτώσεις βαριάς μορφής οπτικής βλάβης
3. Περιπτώσεις ολικής απώλειας της όρασης (τυφλώσεις).

Αιτίες τύφλωσης

Αίτια εμφάνισης βλαβών της όρασης θεωρούνται οι:

- συγγενείς βλάβες,
- οι παθήσεις των χιτώνων
- οι τραυματισμοί.

Χαρακτηριστικά του τυφλού ατόμου

Στους τυφλούς λείπει η επαρκής κίνηση. Οι μύες και τα νεύρα βρίσκονται σε συνεχή μη αναγκαία ένταση. Ταυτόχρονα ο τυφλός δεν πρέπει να ξεχνά ότι διαθέτει τα υπόλοιπα αισθητήρια όργανά του που θα τον βοηθήσουν να προσανατολιστεί στο χώρο του και αυτά ακριβώς πρέπει να εξασκήσει με συνεχή προπόνηση. Οι σωματικές και πνευματικές δυνάμεις με τη συνεχή άθληση αφυπνίζονται, ενισχύονται, ενώ ταυτόχρονα πετυχαίνεται η τόνωση της αυτοπεποίθησης. Οι κινήσεις του τυφλού στο χώρο αποκτούν άνεση και σιγουριά, ενώ η προκατάληψη και οι δισταγμοί ξεπερνιούνται. Με την άθληση ο τυφλός αποκτά θάρρος και ψυχικό σθένος, συναισθήματα που συμβάλλουν θετικά στην προβληματική διαβίωση του.

Η τύφλωση προκαλεί αβεβαιότητα. Ο τυφλός αρχίζει πάντα πολύ προσεκτικά μια ενέργεια. Οι κινήσεις του είναι διστακτικές. Ο χώρος κίνησης του πολύ περιορισμένος, αγγίζει παρά πολύ τακτικά τα αντικείμενα για να τα αναγνωρίσει. Ο τυφλός έχει κινητικές δυνατότητες, δεν μπορεί όμως να τις θέσει στην διάθεση του. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο με την άθληση. Οι τυφλοί εκ γενετής δεν έχουν παραστάσεις, γι' αυτό είναι πολύ δύσκολο να κατανοήσουν τα επιμέρους τμήματα μιας κίνησης.

Δυσκολίες του τυφλού ατόμου

Σε κάθε τυφλό λείπει η αίσθηση της οπτικής επαφής με τον εξωτερικό κόσμο. Η ικανότητα να κινείται έξω από το γνώριμο χώρο του είναι περιορισμένη. Ο μη «αποκαταστημένος» τυφλός εξαιτίας αυτού εξαρτάται από την παρουσία ενός συνοδού.

Η ξαφνική απώλεια της όρασης εμποδίζει το άτομο κατ' αρχήν να συνεχίσει να παίρνει μέρος στην προηγούμενη κοινωνική ζωή του. Επίσης παρουσιάζονται δυσκολίες με την φροντίδα του εαυτού του και όχι σπάνια παρουσιάζει μελαγχολίες που δεν εξαρτώνται άμεσα από την οφθαλμολογική πάθηση.

Οι εκ γενετής τυφλοί έχουν περιορισμένες εμπειρίες του περιβάλλοντος, όμως είναι ικανοί να κυκλοφορούν άνετα, να χρησιμοποιούν ένα συνηθισμένο δρόμο για το σχολείο ή για τον τόπο εργασίας πεζοί ή να χρησιμοποιούν τα συγκοινωνιακά μέσα.

Επιπροσθέτως η τύφλωση έχει σοβαρές επιδράσεις στις σωματικές λειτουργίες του ατόμου.

- § Οι μύες του θώρακα και της πλάτης βρίσκονται σε συνεχή σύσπαση
- § Η σύσπαση των μυών του σώματος και της σπονδυλικής στήλης οδηγεί σε βλάβες της στάσης του σώματος.
- § Μειωμένη κινητικότητα (όχι για παιδιά τυφλά μέχρι 7 – 8 χρονών.), παχυσαρκία, καρδιολογικά προβλήματα κλπ.

Στόχοι της άθλησης

- § Δημιουργία κινητικών δυνατοτήτων
- § Αύξηση της αντοχής με ειδική προπόνηση (προπόνηση των οργάνων).
- § Αύξηση των κινητικών εμπειριών
- § Εξάσκηση της ικανότητας για χαλάρωση, π.χ. με γιόγκα και αυτογενή προπόνηση (Autogenes training).

Αθλητικές δυνατότητες

- § Στίβος: Προτιμούνται κυρίως οι δρόμοι ταχύτητας, το άλμα σε μήκος χωρίς φορά, καθώς και το τριγωνικό τρέξιμο με ακουστικά παραγγέλματα.
- § Γυμναστική: Η γυμναστική εδάφους είναι ιδανική (με όργανα, μπάλες, στεφάνια), ασκήσεις για χαλάρωση και δύναμη.
- § Κολύμβηση: Προτιμάται το πρόσθιο, γιατί προσφέρει καλύτερες ευκαιρίες προσανατολισμού (στην αρχή τουλάχιστον).
- § Ποδηλασία
- § Ιππασία
- § Ποδόσφαιρο
- § Τζούντο
- § Γκολμπολ
- § Παιχνίδια: Με κουδουνιστή φωσφορούχα μπάλα, ασκήσεις προσανατολισμού με ακουστικά παραγγέλματα. Ασκήσεις συγχρονισμού δεν συνιστώνται.

Ακουστικές βλάβες

Το πρόβλημα της κώφωσης- βαρηκοΐας

Στα κωφά παιδιά παρουσιάζεται άμεση εξάρτηση μεταξύ ακοής, ομιλίας και πνευματικής ανάπτυξης. Τα κωφά παιδιά είναι δυνατό να μην μάθουν ποτέ να μιλούν, εάν δεν τους δοθούν τα κατάλληλα ερεθίσματα. Όταν καθοδηγούνται μαθαίνουν να μιλούν, δεν είναι όμως ικανά να συλλάβουν αφηρημένες έννοιες.

Ακόμη και όταν ο δείκτης νοημοσύνης τους κυμαίνεται στα κανονικά όρια, εξακολουθούν να έχουν προβλήματα όσον αφορά τον τρόπο επικοινωνίας με το περιβάλλον τους. Ο μεγάλος βαθμός κώφωσης καθυστερεί και προσβάλλει την εξέλιξη της ομιλίας. Όταν εμφανιστεί η βλάβη σε παιδί ηλικίας 4 – 7 χρονών, αυτόματα εξασφαλίζεται και η μέχρι εκείνη τη στιγμή ικανότητα ομιλίας.

Κωφώσεις που παρουσιάζονται μετά τον 7^ο χρόνο της ηλικίας επιδρούν αρνητικά στο συγχρονισμό αναπνοής, άρθρωσης και ομιλίας. Η φωνή του κωφού ατόμου είναι τις περισσότερες φορές δυνατή, μονότονη και οι συλλαβές που σχηματίζει μπερδεμένες.

Η γλωσσική συνεννόηση είναι περιορισμένη, καλυτερεύει όμως όταν ο ανάπηρος παίρνει τις απαραίτητες γλωσσικές πληροφορίες από την μελέτη των κινήσεων που εκτελούν η άνω και κάτω σιαγόνα, καθώς και τη γλώσσα του συνομιλητή του.

Τα άτομα με προβλήματα κώφωσης δεν είναι απαραίτητο να έχουν ανικανότητα ομιλίας. Για τον λόγο αυτό, σήμερα δεν χρησιμοποιείται γενικά και αόριστα ο όρος «κωφάλαλοι». Με ειδική εκπαίδευση, άτομα τα οποία έχουν προβλήματα ακοής μπορούν να ομιλούν.

Αίτια της κώφωσης – βαρηκοΐας

Ως αιτίες μπορούν να θεωρηθούν:

- § Οι εκρήξεις
- § Οι μεγάλοι θόρυβοι
- § Οι τραυματισμοί των αυτιών

- § Οι λοιμώξεις
- § Οι βλάβες από τοξικές ουσίες

Χαρακτηριστικά – δυσκολίες του ατόμου με ακουστικές βλάβες

Τα άτομα με ακουστικές βλάβες παρουσιάζουν μεγαλύτερες δυσκολίες να συλλάβουν υψηλούς τόνους. Η επικοινωνία του κωφού ατόμου είναι ιδιαίτερα σημαντική. Όταν απευθυνόμαστε σ' αυτό, θα πρέπει να του μιλάμε κατά μέτωπο, αργά και καθαρά και μόνο σε αναγκαίες περιπτώσεις να χρησιμοποιούμε χειρονομίες και μορφασμούς.

Η πνευματική ικανότητα απόδοσης εξαρτάται από τη χρονική στιγμή της εμφάνισης της βαρηκοΐας ή της πλήρους κώφωσης και ακόμη από την ανάλογη εκπαίδευση.

Ένα άτομο μορφωμένο που ξαφνικά χάνει την ακοή του συνεχίζει να είναι πνευματικά αποδοτικό.

Οι αισθήσεις της όρασης και της αφής είναι ιδιαίτερα αναπτυγμένες, γεγονός που τους επιτρέπει επιδεξιότητα στις κινήσεις και ικανότητα για κινήσεις με υψηλή νευρομυϊκή συνθετότητα. Είναι ιδιαίτερα ικανοί για χειρωνακτικές εργασίες.

Στόχοι της άθλησης ατόμων με ακουστικά προβλήματα

Η έλλειψη ακοής μειώνει την αυτοπεποίθηση του ατόμου με αποτέλεσμα την εμφάνιση παθητικής συμπεριφοράς, αδύνατης θέλησης και ανυπομονησίας.

- § Στόχος: Ουδετεροποίηση της βλάβης και των επακόλουθων αυτής (δευτερεύουσες βλάβες).
- § Στόχος: Καταπολέμηση λειτουργικών αδυναμιών και απροσάρμοστης συμπεριφοράς.
- § Στόχος: Διευκόλυνση της μάθησης με την άθληση (ξεπερνιούνται οι δυσκολίες μάθησης ευκολότερα).

Τα άτομα που αντιμετωπίζουν ακουστικές βλάβες δεν παρουσιάζουν περιορισμένη κινητικότητα αλλά αντίθετα προβλήματα νευρομυϊκής συνεργίας και μειωμένη ικανότητα ισορροπίας και προσανατολισμού. Βασικό είναι καθετί που πρέπει να εκτελέσουν να μπου νωρίτερα να το

δουν (επίδειξη της άσκησης). Η πρώτη φάση της μάθησης μιας κίνησης σ' αυτούς είναι ευκολότερη, αλλά η δεύτερη φάση της συνειδητοποίησης είναι δυσκολότερη, γιατί δεν μπορούν να ακούσουν τις συγκεκριμένες οδηγίες.

Εδώ έχουμε περισσότερες δυσκολίες στην τακτική, ενώ με τα σωματικά ανάπηρα άτομα έχουμε προβλήματα τεχνικής. Εξαιτίας του ότι δεν αντιλαμβάνονται τον ήχο, διαπιστώνεται ταυτόχρονα και δυσκολία προσανατολισμού.

Αθλητικές δυνατότητες

- § Γυμναστικές ασκήσεις: Κάθε περιεχομένου (προηγείται επίδειξη).
- § Ασκήσεις με συνασκούμενο: π.χ. άλμα πάνω από το συνασκούμενο.
- § Τρέξιμο και άλμα, με ειδικά οπτικά ερεθίσματα.
- § Σλάλομ γύρω από (π.χ. ιατρικές μπάλες, σημαίες κλπ.).
- § Ρίψεις (πρέπει να παρθούν προληπτικά οργανωτικά μέτρα).
- § Όλα τα μικρά και μεγάλα παιχνίδια

Πάρα πολλοί συγγραφείς και επιστήμονες (Koch, Kosel, Dobler) τονίζουν την στενή σχέση της κινητικής εξέλιξης και του παιχνιδιού. Από αυτό συμπεραίνουμε ότι το κάθε παιδί χρειάζεται για την ανάπτυξη των κινητικών του ικανοτήτων αρκετό χώρο και χρόνο για το παιχνίδι. Για τα παιδιά με προβλήματα ακοής η δυνατότητα αυτή είναι συνήθως περιορισμένη. Το ειδικό πρόβλημα των παιδιών αυτών είναι η κοινωνική απομόνωση. Πολύ δύσκολα βρίσκουν φίλους για ομαδικά παιχνίδια. Στο παιχνίδι η ομιλία ως μέσο επικοινωνίας δεν είναι απαραίτητη. Η επαφή ανάμεσα στα παιδιά μπορεί να γίνει με χειρονομίες και οπτικά. Με το παιχνίδι βελτιώνεται η σιγουριά στην κίνηση, αποχτιέται σωστή κοινωνική συμπεριφορά και ασυναίσθητα οδηγείται το παιδί στη μάθηση μιας συγκεκριμένης κίνησης.(π.χ. στο «κυνηγητό» μαθαίνει την γρήγορη εκκίνηση).

Βλάβες των εσωτερικών οργάνων

Δυσλειτουργίες των νεφρών

Οι νεφροί αποτελούν σημαντικά όργανα του ουροποιητικού συστήματος του ανθρώπινου οργανισμού. Ο δεξιός και ο αριστερός νεφρός βρίσκονται δεξιά και αριστερά, αντίστοιχα, από την οσφυϊκή μοίρα της σπονδυλικής στήλης και παράγουν τα ούρα με τα οποία αποβάλλεται

το περίσσιο νερό, τα άλατα και τα άχρηστα προϊόντα του μεταβολισμού. Η ανεπαρκής λειτουργία αυτών των οργάνων (νεφρική ανεπάρκεια) μπορεί να επιφέρει τον άμεσο θάνατο του ανθρώπου εξαιτίας δηλητηρίασης από τις βλαβερές ουσίες που δεν αποβάλλονται φυσιολογικά από τον οργανισμό.

Αίτια της νεφρικής ανεπάρκειας

- § Χρόνια πυελονεφρίτιδα
- § Χρόνια σπειραματονεφρίτιδα
- § Αγγειακή νόσος των νεφρών
- § Γενετικές ανωμαλίες
- § Σακχαρώδης διαβήτης
- § Τοξική επίδραση ορισμένων φαρμάκων

Χαρακτηριστικά – δυσκολίες του ατόμου με νεφρική ανεπάρκεια

Το άτομο που ταλαιπωρείται από νεφρική ανεπάρκεια υποβάλλεται συνεχώς σε αιμοκαθάρσεις για να μπορεί να ζει μια όσο το δυνατόν φυσιολογική ζωή. Δυστυχώς στην Ελλάδα η κατάσταση είναι δραματική αφού υπάρχουν πολλοί νεφροπαθείς που είναι καταγεγραμμένοι στις λίστες αναμονής των ειδικών μονάδων των νοσοκομείων περιμένοντας πολλά χρόνια για μεταμόσχευση, ζώντας με τεχνητό νεφρό. Αρκετοί μάλιστα πεθαίνουν περιμένοντας, καθώς η αιμοκάθαρση προκαλεί πολλές επιπλοκές. Το πρόβλημα που αντιμετωπίζει ο νεφροπαθής μπορεί να μην γίνεται ορατά αντιληπτό και κατανοητό από κοινωνικό περίγυρο (εν αντιθέσει π.χ με κάποιο κινητικά ανάπηρο άτομο ή άτομο με νοητική στέρηση) αλλά είναι πολύ σημαντικό έχοντας τις δικές του πολύπλευρες διαστάσεις.

Στόχοι της άθλησης ατόμων με νεφρική ανεπάρκεια

- § Βελτίωση φυσικής κατάστασης
- § Ενίσχυση της αυτοπεποίθησης
- § Σωματική ευεξία
- § Ψυχική ισορροπία
- § Ισότιμη κοινωνική ένταξη

Αθλητικές δυνατότητες

- § Στίβος
- § Κολύμβηση
- § Αντισφαίριση
- § Επιτραπέζια αντισφαίριση
- § Μπόουλινγκ
- § Μπάντμιντον
- § Ποδηλασία
- § Βόλεϊ

Αναπηρίες της ικανότητας νοητικής απόδοσης

Το πρόβλημα της νοητικής καθυστέρησης – διανοητικής ανεπάρκειας

«Νοητική καθυστέρηση – διανοητική ανεπάρκεια είναι η περιορισμένη ικανότητα μάθησης και διάνοησης που εμποδίζει την ανάπτυξη κοινωνικών δεξιοτήτων και την ένταξη στις δραστηριότητες του κοινωνικού περιβάλλοντος».

Αίτια της νοητικής καθυστέρησης

- § Ανωμαλίες κατά το στάδιο της ανάπτυξης του εμβρύου (οργανικές βλάβες στον εγκέφαλο ή ορμονικές ανωμαλίες στην διάρκεια της κύησης μπορούν να έχουν ως αποτέλεσμα τη νοητική ανεπάρκεια).
- § Πρόωρη γέννηση ή καθυστέρησή της περισσότερο από επτά μέρες
- § Ασθένειες της εγκύου (π.χ. ερυθρά, σύφιλη, διαβήτης).
- § Λήψη ναρκωτικών ουσιών, κάπνισμα, κακή διατροφή, έλλειψη βιταμινών.

Χαρακτηριστικά – δυσκολίες του ατόμου με νοητική ανεπάρκεια

Τα νοητικά καθυστερημένα παιδιά ταξινομούνται με βάση τη βαθμολογία τους σε ψυχολογικές δοκιμασίες (τεστ) νοημοσύνης.

Ο δείκτης νοημοσύνης προκύπτει από το ειδικό τεστ ευφυΐας (Stanford – Binet), το οποίο ερμηνεύουν ψυχολόγοι, ειδικά εκπαιδευμένοι σε θέματα ψυχολογικών μετρήσεων.

Ανάλογα με το δείκτη νοημοσύνης, τα νοητικά καθυστερημένα άτομα χαρακτηρίζονται ως:

Ιδιώτες, με δείκτη νοημοσύνης 19 και κάτω. Τα άτομα αυτά δεν μπορούν ούτε στοιχειωδώς να εξυπηρετηθούν. Χρειάζονται διαρκή φροντίδα.

Βαριά καθυστερημένα, με δείκτη νοημοσύνης μεταξύ 35 – 20, με πολύ περιορισμένες δυνατότητες για αυτοεξυπηρέτηση και σχεδόν διαρκή φροντίδα.

Μέτρια καθυστερημένα, με δείκτη νοημοσύνης μεταξύ 51 – 36. Τα άτομα αυτά θεωρούνται ικανά να μάθουν να αυτοεξυπηρετούνται, μετά από ειδική διαδικασία. Για το λόγο αυτό θεωρούνται ως ασκήσιμα.

Τα άτομα με βαθμό νοημοσύνης μεταξύ 68 – 52 είναι μέτρια καθυστερημένα και έχουν την ικανότητα να εκπαιδευτούν σε ανάγνωση και γραφή ή να εργάζονται σε προστατευμένα εργαστήρια, σε απλές διαδικασίες ρουτίνας.

Τέλος, άτομα με βαθμό νοημοσύνης μεταξύ 83 – 69 παρουσιάζουν οριακή καθυστέρηση και, οπωσδήποτε, μπορούν να εκπαιδευτούν και να απασχολούνται σε εργαστήρια, εκτελώντας εργασίες για τις οποίες δεν απαιτούνται σύνθετες διαδικασίες.

Από τα παραπάνω συμπεραίνεται ότι το κύριο πρόβλημα των νοητικά καθυστερημένων ατόμων είναι οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουν στην μάθηση. Γι' αυτό και, τελευταία, αποκαλούνται «άτομα με αναπηρίες μάθησης» αντί «νοητικά καθυστερημένα» ή, όπως ήταν παλιότερα γνωστά, «απροσάρμοστα».

Στόχοι της άθλησης ατόμων με νοητική καθυστέρηση – διανοητική ανεπάρκεια

- § Βελτίωση της ικανότητας σωματικής απόδοσης
- § Βελτίωση του τρόπου επικοινωνίας του παιδιού με το περιβάλλον του

Αθλητικές δυνατότητες

- § Κολύμβηση
- § Ασκήσεις γυμναστικής (έρπιν, ελαφρό τρέξιμο, αναπηδήσεις, άλματα, ρίψεις, έλξεις, ωθήσεις, αναβάσεις, σκαρφάλωμα, υπερπήδηση μικρών εμποδίων).
- § Στίβος
- § Ιστιοπλοΐα
- § Ποδόσφαιρο
- § Αντισφαίριση
- § Κωπηλασία
- § Ιππασία
- § Άρση βαρών
- § Πετοσφαίριση
- § Επιτραπέζια Αντισφαίριση
- § Γκολφ
- § Χειροσφαίριση
- § Καλαθοσφαίριση
- § Ποδηλασία

Αναπηρίες του Κεντρικού και Περιφερειακού Νευρικού Συστήματος

Το πρόβλημα της εγκεφαλικής παράλυσης

«Εγκεφαλική παράλυση είναι η μόνιμη μη προϊούσα ανατομική βλάβη των κινητικών κυρίως κέντρων του εγκεφάλου».

Αίτια της εγκεφαλικής παράλυσης

Η κύρια αιτία της εγκεφαλικής παράλυσης είναι ο πρόωρος τοκετός. Άλλες αιτίες είναι ο παρατεταμένος και δύσκολος τοκετός, η ασφυξία, η τραυματική βλάβη στην διάρκεια του τοκετού. Η πιο συχνή μορφή εγκεφαλικής παράλυσης είναι η σπαστική (65%). Η εγκεφαλική παράλυση εμφανίζεται σε περίπου 6 ανά 1000 ζώσες γεννήσεις, και αφορά το 0,2% του πληθυσμού. (Συρίγου – Παπαβασιλείου, 1993: 3: 1607).

Χαρακτηριστικά – δυσκολίες των ατόμων με εγκεφαλική παράλυση

Η εγκεφαλική παράλυση προσβάλλει όλο τον οργανισμό και κατά συνέπεια το άτομο παρουσιάζει προβλήματα που σχετίζονται με την κίνηση, την ομιλία, την όραση και τη συμπεριφορά απέναντι στο κοινωνικό σύνολο. Οι προσβαλλόμενοι από εγκεφαλική παράλυση βλάπτονται ποικιλότροπα, δηλαδή όσο αφορά την οργανική τους εξέλιξη, καθώς επίσης και την ψυχική και κοινωνική εξέλιξη.

Στόχοι της άθλησης ατόμων με εγκεφαλική παράλυση

- § Αύξηση σωματικής απόδοσης
- § Βελτίωση ψυχικού κόσμου
- § Βελτίωση υγείας και κίνησης
- § Αποφυγή χαλάρωσης του μυϊκού συστήματος

Αθλητικές δυνατότητες

- Ιππασία
- Τοξοβολία
- Μπότσια
- Ποδηλασία
- Ποδόσφαιρο
- Άρση βαρών

- Επιτραπέζια Αντισφαίριση
- Καλαθοσφαίριση με αμαξίδιο
- Μπάντμιντον

Βλάβες του νωτιαίου μυελού

Παραπληγίες - τετραπληγίες

Χαρακτηριστικό της παραπληγίας είναι μια τριάδα παραλύσεων – κινητικές, αισθητικές, εσωτερικών οργάνων – όπου παρατηρείται αμφίδρομη διακοπή της νευρικής σύνδεσης μεταξύ εγκεφάλου – περιφέρειας. Ο βαθμός της παραλυσίας καθώς και το μέρος του σώματος στο οποίο εμφανίζεται, βρίσκεται σε άμεση συνάρτηση με το σημείο του νωτιαίου μυελού στο οποίο εντοπίζεται η βλάβη. Εδώ προσβάλλονται συνήθως τα κάτω άκρα. Ο έλεγχος του κεφαλιού και του θώρακα είναι καλός. Στην περίπτωση που η βλάβη εντοπίζεται στην περιοχή του αυχένα το άτομο παρουσιάζει τετραπληγία. Δηλαδή εκτός των συμπτωμάτων που εμφανίζονται στην παραπληγία, παρατηρείται επιπλέον παράλυση των μυών της ράχης (ραχιαίοι) και των μεσοπλεύριων – οι οποίοι μάλιστα συμβάλλουν και στην λειτουργία της αναπνοής – και μερική παράλυση των άνω άκρων. Σοβαρή βλάβη της νοητικής ικανότητας.

Στο σημείο όπου εντοπίζεται η παράλυση το δέρμα αναισθητοποιείται και η εσωτερική λειτουργία των οργάνων δεν ελέγχεται. Εκτός της παραπληγίας και της τετραπληγίας είναι δυνατό να παρατηρηθούν και άλλες μορφές παράλυσης: διπληγίες, τριπληγίες, μονοπληγίες, ημιπληγίες, Braun – Sequard Syndrome (μορφή ημιπληγίας), Arteria spinalis anterior Syndrome (βλάβη μετά από αποκοπή της πρόσθιας αρτηρίας του νωτιαίου μυελού).

Αίτια παραπληγιών – τετραπληγιών

- § Τραυματισμοί
- § Παθολογικά αίτια
- § Προγεννητικές βλάβες
- § Όγκοι

- § Εκφυλισμός των μεσοσπονδύλιων δίσκων
- § Συμπίεση του νωτιαίου μυελού
- § Φυματίωση η οποία εντοπίζεται στην περιοχή της σπονδυλικής στήλης (Spondylitis tuberculosa).
- § Φλεγμονώδεις ασθένειες (μυελίτιδες και εγκεφαλομυελίτιδες).
- § Χρόνιες παθήσεις του κεντρικού νευρικού συστήματος (συριγγομυελίες – αιμαγγειώματα).
- § Αναπτυξιακές βλάβες της σπονδυλικής στήλης, όπως η δισχιδής ράχη (Spina bifida).

Χαρακτηριστικά - δυσκολίες ατόμων με παραπληγίες – τετραπληγίες

Πριν από 30 – 40 χρόνια, οι βλάβες οι οποίες εντοπίζονταν στην περιοχή του νωτιαίου μυελού – είτε οφείλονταν σε τραυματισμούς είτε σε παθολογικά αίτια – επέφεραν, αν όχι το θάνατο, μια παράλυση εφ' όρου ζωής χωρίς πιθανότητες αποκατάστασης. Σήμερα με την πρόοδο της ιατρικής επιστήμης έχει διαφοροποιηθεί η αντιμετώπιση αυτών των ατόμων, ενώ ταυτόχρονα έχουν γίνει μεγάλα βήματα για την αποκατάστασή τους.

Βέβαια οι περισσότερες παραλύσεις οι οποίες οφείλονται σε τραυματισμούς, αποτελούν χρόνιες καταστάσεις οι οποίες όχι μόνο δεν παρουσιάζουν βελτίωση αλλά επιδεινώνονται με την εμφάνιση δευτερευουσών βλαβών:

- § Κατάκλιση
- § Οστεομυελίτιδα
- § Σηπτικές αρθρίτιδες
- § Γενική σήψη
- § Μόλυνση της ουροδόχου κύστης (ουραιμία, ουροσηψία).
- § Αγκύλωση και οστεομαλακύνσεις των αρθρώσεων (και ιδιαίτερα των μεγάλων αρθρώσεων).

Στις μέρες μας οι περισσότεροι παραπληγικοί και ένα μέρος των τετραπληγικών – για τις περιπτώσεις που οι παραλύσεις οφείλονται σε τραυματισμούς – παραμένουν σε ειδικά κέντρα αποκατάστασης για χρονικό διάστημα 6 ως 8 μηνών μετά το ατύχημα τους, ώστε να γίνουν ικανοί να αυτοεξυπηρετούνται.

Στόχοι της άθλησης ατόμων με παραπληγίες – τετραπληγίες

- Επαναπόκτηση της ικανότητας για σωματική απόδοση
- Επίτευξη αυτοεξυπηρέτησης – ανεξαρτητοποίησης
- Βελτίωση του τρόπου επικοινωνίας του ασθενή με το κοινωνικό του περιβάλλον
- Αποκατάσταση της ψυχικής υγείας του ασθενή

Αθλητικές δυνατότητες

- Αγωνίσματα στίβου (ρίψεις σφαίρας, ακοντίου, δίσκου).
- Καλαθοσφαίριση
- Πετοσφαίριση
- Αντισφαίριση
- Χειροσφαίριση
- Ξιφασκία
- Μπιλιάρδο
- Μπάντμιντον
- Μπόουλινγκ

Αναπηρίες του μυϊκού συστήματος και των οστών

Ακρωτηριασμοί των άνω άκρων

Οι ακρωτηριασμοί των άνω άκρων είναι δυνατόν να εντοπισθούν:

- § Σ' ολόκληρο το χέρι (στην ωμική άρθρωση)
- § Στον βραχίονα
- § Στον πήχη
- § Στο άκρο χέρι

Αίτια ακρωτηριασμών

- § Αυτοκινητιστικά ατυχήματα
- § Μοτοσυκλετιστικά ατυχήματα
- § Εργατικά ατυχήματα

Χαρακτηριστικά – δυσκολίες ατόμων με ακρωτηριασμένα άκρα

Συνέπεια των ακρωτηριασμών είναι η πιθανή εμφάνιση των παρακάτω δευτερευουσών βλαβών:

A) Στατικές βλάβες

- § Παραμορφώσεις που εντοπίζονται στη σπονδυλική στήλη (π.χ. σκολίωση).
- § Ασυμμετρία στην ωμική ζώνη (π.χ. ανύψωση του ώμου που αντιστοιχεί στο ακρωτηριασμένο άκρο).
- § Ασυμμετρίες που εντοπίζονται στο ύψος της λεκάνης.

B) Μυϊκές βλάβες

- § Ατροφία των μυών, τόσο της πλευράς που αντιστοιχεί στο ακρωτηριασμένο άκρο, όσο και ολοκλήρου του κορμού (χαμηλός μυϊκός τόνος).
- § Υπερτροφία των μυών της φυσιολογικής πλευράς
- § Η ασυμμετρία στο ύψος της λεκάνης επιδεινώνεται, λόγω της συνεχούς χρησιμοποίησης και επιβάρυνσης του ποδιού που αντιστοιχεί στην φυσιολογική πλευρά του κορμού.

Γ) Οργανικές βλάβες

- § Εμφάνιση καρδιοαναπνευστικών βλαβών, που οφείλονται στο μεγάλο αριθμό σκολιώσεων που εντοπίζονται στη σπονδυλική στήλη των πασχόντων, καθώς επίσης και ενοχλήσεις στην πλευρά της κύρτωσης.

Δ) Νευρομυϊκές βλάβες (προβλήματα συγχρονισμού).

Συνέπειες μονόπλευρου ακρωτηριασμού:

- § Διαταραχή της δεξιότητας των άκρων χεριών (δακτύλων). Για παράδειγμα ο ακρωτηριασμός στο δεξί χέρι συνεπάγεται απαίτηση προσαρμογής στην χρήση του αριστερού.
- § Προβλήματα (εμφάνιση κωλύματος) σε δραστηριότητες όπως βάδισμα, τρέξιμο και άλμα λόγω αδυναμίας παράλληλης αιώρησης

των χεριών. Επίσης είναι δυνατό να παρουσιασθεί αδυναμία επίτευξης κινήσεων, όπως ρίψεις, κολύμβηση κλπ.

§ Διαταραχή της αίσθησης ισορροπίας.

Συνέπειες αμφίπλευρου ακρωτηριασμού

§ Μεγαλύτερου βαθμού διαταραχές της αίσθησης ισορροπίας με αυξημένες πιθανότητες πρόκλησης πτώσης.

§ Βλάβες στις νευρικές οδούς που εντοπίζονται στις περιοχές των στατικών παρεκκλίσεων της σπονδυλικής στήλης.

Στόχοι της άθλησης ατόμων με ακρωτηριασμένα τα άνω άκρα

§ Βελτίωση της αναπνοής και του μεταβολισμού

§ Βελτίωση της φυσικής κατάστασης

§ Βελτίωση της ικανότητας συγχρονισμού και της στάσης του σώματος

§ Βελτίωση του τρόπου επικοινωνίας του ατόμου με το κοινωνικό του περιβάλλον

Αθλητικές δυνατότητες

§ Κολύμβηση

§ Τρέξιμο

§ Ποδηλασία

§ Σκι

§ Ποδόσφαιρο

§ Βόλει

§ Τοξοβολία

§ Ιππασία

§ Άρση Βαρών

§ Σκοποβολή

§ Επιτραπέζια Αντισφαίριση

§ Καλαθοσφαίριση με αμαξίδιο

§ Αντισφαίριση με αμαξίδιο

§ Ξιφασκία με αμαξίδιο

§ Μπότσια

§ Ποδοσφαιρικό τένις

6. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ: Η εμφάνιση του ειδικού αθλητισμού και η πορεία του έως σήμερα

Τα άτομα με ειδικές ανάγκες δεν αποτελούν παιδιά ενός «κατώτερου» Θεού. Αντιθέτως αποτελούν τους ήρωες της καθημερινότητας που όταν τους δίνονται οι πολυπόθητες ευκαιρίες που ζητούν κατορθώνουν πράγματα που μοιάζουν απίθανα στο ευρύ κοινό. Δυστυχώς όμως ακόμα και σήμερα στον 21^ο αιώνα οι αρτιμελείς σωματικά και νοητικά άνθρωποι φέρονται σε πολλές περιπτώσεις με τρόπο απαράδεκτο στους συνανθρώπους τους, θυμίζοντας τους Σπαρτιάτες της αρχαίας Ελλάδας που στερούσαν το δικαίωμα της ζωής από τα «προβληματικά» παιδιά τους.

Για την συγκρότηση και οργάνωση του ειδικού αθλητισμού έγιναν και γίνονται σπουδαίες ενέργειες τα τελευταία 60 έτη. Ξεκινώντας από τις τιτάνιες προσπάθειες που κατέβαλλε ο γιατρός Ludwig Guttman, την υλοποίηση του μεγάλου σχεδίου της Eunice Kennedy – Shriver και φτάνοντας στα πανελλήνια, βαλκανικά, πανευρωπαϊκά και παγκόσμια πρωταθλήματα που πραγματοποιούνται σήμερα για όλες τις κατηγορίες των ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Αναμφισβήτητα το κορυφαίο αθλητικό γεγονός ανάμεσα σε όλες τις διοργανώσεις είναι οι Παραολυμπιακοί Αγώνες, που έχουν ξεχωριστή αίγλη και πνεύμα, ενώ σε πολύ υψηλά οργανωτικά επίπεδα κυμαίνονται και οι αγώνες των Special Olympics που τυγχάνουν μεγάλης προβολής από τα Μ.Μ.Ε παγκοσμίως και αποδοχής από όλο το φίλαθλο κοινό.

ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Στους Ολυμπιακούς Αγώνες εμφανίστηκαν κατά καιρούς σε ορισμένες μάλιστα περιπτώσεις με μεγάλη επιτυχία αθλητές που θα μπορούσαν να θεωρηθούν φυσικώς αδύνατοι. Πλέον χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του Αμερικανού Τζορτζ Άιζερ, ο οποίος στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Σεντ Λούις το 1904 κατέκτησε χρυσά μετάλλια, αν και το ένα του πόδι ήταν ξύλινο. Για να πραγματοποιηθεί όμως κάποια ξεχωριστή αθλητική εκδήλωση για άτομα με ειδικές ανάγκες έπρεπε να περάσουν 44 χρόνια.

Όλα ξεκίνησαν από ένα Γερμανό επιστήμονα. Ένα γιατρό που ρισκάρισε την ζωή του προκειμένου να προσφέρει τη χαρά και την αξιοπρέπεια στους συνανθρώπους του και μάλιστα σε αυτούς με τους οποίους η χώρα του ήταν τα χρόνια εκείνα αντίπαλη σε πολεμικό επίπεδο.

Πρόκειται για τον νευρολόγο-νευροχειρουργό Ludwig Guttman ο οποίος είναι και ο εμπνευστής των αγώνων για άτομα με ειδικές ανάγκες σε επίπεδο Ολυμπιάδας, ο αντίστοιχος Ντε Κουμπερτέν των παραολυμπιακών αγώνων.

Ο Guttman κατά την διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου διέτρεξε μεγάλο κίνδυνο από τους ανθρώπους του Χίτλερ, έχοντας μάλιστα συλληφθεί και ανακριθεί από την Γκεστάπο. Με την βοήθεια όμως των πρακτόρων της Intelligent Service της Βρετανικής κυβέρνησης ο Γερμανός γιατρός απέδρασε από την χώρα του και βρέθηκε στο Stoke Mandeville της γηραιάς Αλβιόνας αναλαμβάνοντας εκεί την διεύθυνση μιας πρότυπης κλινικής για βετεράνους τόσο του Α' όσο και του Β' παγκοσμίου πολέμου.

Καθώς τα χρόνια κυλούσαν δύσκολα μετά το τέλος του καταστροφικού δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου και όλες οι εμπλεκόμενες χώρες βρίσκονταν σε φάση αναδιοργάνωσης δόθηκε το χρίσμα στην Αγγλία για να διοργανώσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1948. Στις 29 Ιουλίου 1948 κηρύχθηκε η έναρξη της Ολυμπιάδας στο Λονδίνο. Παράλληλα όμως μια άλλη γιορτή ξεκίνησε στο Stoke Mandeville για τους ανθρώπους που δεν είχαν την αρτιμέλεια των συμμετεχόντων στο Λονδίνο, όμως η ψυχή τους ήταν παραπάνω από <<αρτιμελής>> όπως ήταν και το μυαλό τους.

Δυο ομάδες, μία από το νοσοκομείο του Στόουκ Μάντεβιλ και μία από το ίδρυμα Σταρ εντ Γκάρντερ για ανάπηρους πρώην στρατιώτες στο Ρίτςμοντ του Λονδίνου, αγωνίσθηκαν με όλη την δύναμη της ψυχής τους πράγμα το οποίο έδωσε σ' αυτή την γιορτή παγκόσμια διάσταση. Ο γιατρός Ludwig Guttman τιμήθηκε ως <<σερ>> από την βασίλισσα της Αγγλίας. Η πρώτη παραολυμπιάδα είχε πάρει σάρκα και οστά.

Το 1952 αθλητές από την Ολλανδία έλαβαν μέρος στους αγώνες δίνοντας πλέον διεθνή εμβέλεια στο γεγονός. Όμως το 1960 στην Ρώμη όπου πλέον είχε ωριμάσει η ιδέα της μεγάλης αυτής αθλητικής διοργάνωσης 400 αθλητές, οι οποίοι προέρχονταν από 23 χώρες έδωσαν το παρών στους αγώνες.

Συνολικά περιελήφθησαν 8 αθλήματα και σε αυτά συμμετείχαν αποκλειστικά αθλητές πάνω σε αμαξίδιο. Μάλιστα έξι από τα οκτώ αθλήματα (Τοξοβολία, Κολύμβηση, Ξιφασκία, Καλαθοσφαίριση, Επιτραπέζια αντισφαίριση, Στίβος), εξακολουθούν να περιλαμβάνονται στο αγωνιστικό πρόγραμμα των Παραολυμπιακών Αγώνων. Από τότε οι Παραολυμπιακοί Αγώνες διεξάγονται κάθε 4 χρόνια πάντα την ίδια χρονιά με τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Το 1964 η διοργάνωση φιλοξενήθηκε στο Τόκιο της Ιαπωνίας και εκεί παρουσιάστηκαν για πρώτη φορά η Παραολυμπιακή σημαία και ο ύμνος των Αγώνων. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι την ίδια χρονιά ιδρύθηκε η Διεθνής Ομοσπονδία Αθλητισμού για άτομα με αναπηρία (International Sport Organisation for Disabled-ISOD).

Το 1976 στο Τορόντο, προστέθηκαν και άλλες κατηγορίες αναπηρίας και γεννήθηκε η ιδέα της συγχώνευσης διαφορετικών κατηγοριών αθλητών με αναπηρία για την συμμετοχή τους σε διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις. Την ίδια χρονιά έγιναν πραγματοποιήθηκαν και οι πρώτοι Παραολυμπιακοί Χειμερινοί Αγώνες στην Σουηδία.

Οι Παραολυμπιακοί Αγώνες της Σεούλ(1988) ξεχώρισαν και από το γεγονός ότι οι Ολυμπιακοί και Παραολυμπιακοί Αγώνες φιλοξενήθηκαν στις ίδιες εγκαταστάσεις. Από τότε, οι Παραολυμπιακοί Αγώνες γίνονται πάντα στις ίδιες εγκαταστάσεις με τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Το 1992, 82 χώρες συμμετείχαν στην Παραολυμπιάδα της Βαρκελώνης με 3020 αθλητές και για πρώτη φορά οι αγώνες αυτοί είχαν δικό τους τηλεοπτικό σήμα και κάλυψη. Επίσης την χρονιά αυτή η Διεθνής Συντονιστική Επιτροπή του Παγκόσμιου Οργανισμού αντικαταστάθηκε από την Διεθνή Παραολυμπιακή Επιτροπή.

Τον Σεπτέμβριο του 2004 οι Παραολυμπιακοί Αγώνες διεξήχθησαν στην Αθήνα με πολύ μεγάλη επιτυχία. Συγκεκριμένα 3969 αθλητές (2763 άνδρες και 1206 γυναίκες) έλαβαν μέρος από 136 εθνικές παραολυμπιακές αντιπροσωπίες, ενώ σημειώθηκαν 304 παγκόσμια και 448 παραολυμπιακά ρεκόρ. Επίσης σχεδόν 50 τηλεοπτικά δίκτυα κάλυψαν τους αγώνες. Αξίζει να σημειωθεί ότι διακινήθηκαν περίπου 800.000 εισιτήρια και το κοινό είχε την ευκαιρία να παρακολουθήσει 19 παραολυμπιακά αθλήματα που διεξήχθησαν σε 20 διαφορετικές εγκαταστάσεις.

Από το 1960 έχουν διοργανωθεί 12 Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες και 7 Χειμερινοί.

Τα Παραολυμπιακά αθλήματα στην Ελλάδα άρχισαν να αναπτύσσονται κατά την δεκαετία του 70 και οι πρώτες συμμετοχές Ελλήνων αθλητών σε Παραολυμπιακούς Αγώνες έγινε το 1976. Οι αθλητές που έλαβαν μέρος ήταν ο Χρήστος Αγγουράκης στην κολύμβηση και το στίβο, ο Γρηγόρης Κομματάς στην ξιφασκία καθώς και ο Θωμάς Κλησιώτης στην κολύμβηση. Από την Παραολυμπιάδα της Σεούλ άρχισαν να έρχονται τα πρώτα μετάλλια για την Ελλάδα. Συνολικά η Ελλάδα έχει κερδίσει στη

Σεούλ 1 ασημένιο και 3 χάλκινα, στη Βαρκελώνη 2 ασημένια και 1 χάλκινο, στην Ατλάντα 1 χρυσό, 1 αργυρό και τρία χάλκινα, στο Σίδνεϋ 4 χρυσά, 4 ασημένια και 3 χάλκινα και τέλος στην Αθήνα 3 χρυσά, 13 αργυρά και 4 χάλκινα.

Παραολυμπιακά αθλήματα

Στο πρόγραμμα των Παραολυμπιακών Αγώνων περιλαμβάνονται τα εξής αθλήματα: Τοξοβολία, Στίβος, Μπότσια, Ποδηλασία, Ιππασία, Ποδόσφαιρο 5*5, Ποδόσφαιρο 7*7, Γκολμπολ, Τζούντο, Άρση βαρών σε πάγκο, Ιστιοπλοΐα, Σκοποβολή, Κολύμβηση, Επιτραπέζια αντισφαίριση, Πετοσφαίριση(Καθιστών), Καλαθοσφαίριση με αμαξίδιο, Ράγκμπι με αμαξίδιο, Αντισφαίριση με αμαξίδιο, Ξιφασκία με αμαξίδιο.

Κατηγοριοποίηση

Λόγω του διαφορετικού βαθμού λειτουργικής ικανότητας οι αθλητές για να αγωνιστούν με ίσους όρους κατατάσσονται σε διαφορετικές κατηγορίες. Η κατάταξη γίνεται από ειδικευμένο ιατρικό και τεχνικό προσωπικό το οποίο εκτιμά με διάφορες μεθόδους τις λειτουργικές ικανότητες του αθλητή σε σχέση με τις δεξιότητες που απαιτούνται στο κάθε άθλημα. Το σύστημα αυτό εφαρμόζεται στα περισσότερα αθλήματα και ονομάζεται λειτουργική ταξινόμηση σε κατηγορίες (Functional Classification). Με αυτό τον τρόπο διασφαλίζεται ότι οι αθλητές οι οποίοι συναγωνίζονται στην ίδια κατηγορία, έχουν τις ίδιες ή παρόμοιες λειτουργικές δυνατότητες.

Οι κατηγορίες περιγράφονται με κάποιο γράμμα, συνήθως με το κεφαλαίο γράμμα του αθλήματος και με έναν αριθμό (π.χ. S5 swimming = κολύμβηση). Οι μικροί αριθμοί συνήθως φανερώνουν μεγαλύτερο βαθμό αναπηρίας.

Τύποι αναπηρίας

Οι αθλητές οι οποίοι συμμετέχουν στους Παραολυμπιακούς Αγώνες ανήκουν στις εξής κατηγορίες:

- Αθλητές με κινητικές αναπηρίες
- Αθλητές με κάκωση του νωτιαίου μυελού
- Αθλητές με ακρωτηριασμό

- Αθλητές με εγκεφαλική παράλυση
- Αθλητές με άλλες αναπηρίες, “Les Autres”, δηλαδή αθλητές με κινητική αναπηρία που δεν συμπεριλαμβάνονται στις πιο πάνω κατηγορίες (π.χ. μυϊκή δυστροφία)
- Αθλητές με νοητική στέρηση
- Αθλητές με περιορισμένη ή ολική απώλεια όρασης

SPECIAL OLYMPICS

Τριανταεπτά χρόνια πριν, το 1968, η Αμερικανίδα Eunice Kennedy – Shriver είχε το όραμα να δημιουργήσει ένα διεθνή αθλητικό οργανισμό για άτομα με διανοητική ανεπάρκεια, έναν οργανισμό που θα έδινε χαρά και υπερηφάνεια, μέσω του αθλητισμού, σ’ αυτούς που ο κόσμος πίστευε ότι δεν μπορούσαν να τα καταφέρουν. Με την πάροδο του χρόνου τα Special Olympics έχουν κατορθώσει να είναι ένα από τους μεγαλύτερους και πιο επιτυχημένους αθλητικούς εθελοντικούς οργανισμούς του κόσμου. Αυτό το όραμα της Eunice Kennedy – Shriver που έγινε πραγματικότητα, έχει ως αποστολή την προσφορά καθ’ όλη την διάρκεια του χρόνου δυνατοτήτων προπόνησης και συμμετοχής σε αγώνες σε παιδιά και νέους με διανοητική ανεπάρκεια, σε ένα φάσμα ολυμπιακού τύπου αγωνισμάτων, και να τους δίνει ευκαιρίες να αναπτυχθούν σωματικά, διανοητικά, κοινωνικά και πνευματικά καθώς το κοινωνικό σύνολο συνυπάρχει μ’ αυτούς σ’ ένα περιβάλλον σεβασμού και αποδοχής.

Σήμερα πάνω από ένα εκατομμύριο αθλητές σε 158 χώρες προπονούνται και αγωνίζονται παγκόσμια για την χαρά και την καταξίωση που ο αθλητισμός προσφέρει και για μερικούς απ’ αυτούς για την ευκαιρία να λάβουν μέρος στους Παγκόσμιους Θερινούς και Χειμερινούς Αγώνες που γίνονται κάθε τέσσερα χρόνια σε χώρες που διεκδικούν και αναλαμβάνουν την οργάνωση τους.

Στοιχεία:

- Τα Special Olympics είναι το μόνο διεθνές αθλητικό πρόγραμμα που του έχει εκχωρηθεί το δικαίωμα από την Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή το δικαίωμα να χρησιμοποιεί τη λέξη “Olympics” στον τίτλο του.
- Ο οργανισμός Special Olympics έχει χαρακτηριστεί “Επίσημος Συμβουλευτικός Οργανισμός” του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

- Τα Special Olympics έχουν τον δικό τους ύμνο όπως επίσης έμβλημα και σημαία.
- Οι αθλητές που λαβαίνουν μέρος στα προπονητικά και αγωνιστικά προγράμματα Special Olympics, δεν επιβαρύνονται οικονομικά.
- Τα προπονητικά προγράμματα λειτουργούν με εθελοντές προπονητές.

Τα Special Olympics Ελλάς ιδρύθηκαν το 1987 με στόχο να παρέχουν ευκαιρίες προπόνησης και συμμετοχής σε αγώνες σε άτομα με διανοητική ανεπάρκεια ανεξάρτητα από τον βαθμό του προβλήματος τους. Αποτελούν τον μεγαλύτερο αθλητικό οργανισμό της χώρας για άτομα με αναπηρίες και έχουν παραρτήματα σε όλα τα γεωγραφικά διαμερίσματα της Ελλάδας. Έχουν αναγνωρισθεί από τις Ανώτατες Αθλητικές Αρχές της χώρας μας, από την Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή και τελούν υπό την αιγίδα και την υψηλή προστασία του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Βουλής των Ελλήνων.

Αθλήματα Special Olympics

Κολύμβηση, Γυμναστική, Μπόουλινγκ, Ιστιοπλοΐα, Ποδόσφαιρο, Αντισφαίριση, Κωπηλασία, Ιππασία, Επιτραπέζια Αντισφαίριση, Άρση Βαρών, Πετοσφαίριση, Γκολφ, Κλασικός Αθλητισμός, Χειροσφαίριση, Ποδηλασία, Καλαθοσφαίριση.

Χειμερινά αθλήματα

Αλπικό σκι, Καλλιτεχνικό πατινάζ, Σκι αντοχής (Cross Country), Παγοδρομίες, Δρόμοι ταχύτητας με χιονοβατήδες.

Προγράμματα Κοινωνικής Ένταξης (Unified Sports)

Στα αθλήματα μέσω των οποίων επιδιώκεται η κοινωνική ένταξη, συμμετέχει ίσος αριθμός αθλητών με ή και χωρίς διανοητική ανεπάρκεια, οι οποίοι θα πρέπει να ανήκουν στην ίδια ηλικιακή ομάδα και να αγωνίζονται οπωσδήποτε με άλλες ομάδες unifies sports.

Προπονητικά προγράμματα για αθλητές με έντονα προβλήματα – MATP

Το MATP είναι ένα πρόγραμμα που έχει σαν στόχο την αποκατάσταση συντονισμού των κινήσεων των αθλητών και απευθύνεται κυρίως σε άτομα που δεν είναι δυνατόν να συμμετάσχουν σε επίσημα προπονητικά προγράμματα και αγώνες των Special Olympics εξαιτίας σοβαρών κινητικών προβλημάτων που συνυπάρχουν με την διανοητική ανεπάρκεια, ή διανοητικής ανεπάρκειας που είναι τόσο σοβαρή ώστε εμποδίζει παντελώς το άτομο να κατανοεί και να ακολουθεί τους κανόνες των αγώνων.

Κατηγοριοποίηση

Οι επίσημοι κανονισμοί των Special Olympics εξασφαλίζουν πολύ προσεκτικά τον δίκαιο ανταγωνισμό μέσα από ένα σύστημα “Κατάταξης σε κατηγορίες (divisioning)”.

- Η κατάταξη σε κατηγορίες είναι μια διαδικασία βάσει της οποίας τα άτομα (ή ομάδες) κατατάσσονται σε σειρές ή ομίλους ανάλογα το φύλο, την ηλικία και την ικανότητά τους.
- Η κάθε κατηγορία χωρίζεται σε ισοδύναμες σειρές (ή ομίλους) που για να είναι ανταγωνιστικές αλλά και ενδιαφέρουσες, πρέπει να αποτελούνται τουλάχιστον από τρεις (3) και μέχρι οκτώ (8) αθλητές (ή ομάδες) το ανώτερο.
- Για να παρέχονται ίσες ευκαιρίες σε κάθε σειρά, ισχύει η οδηγία του 10%, ως το ανώτατο όριο μιας ιδανικής διαφοράς μεταξύ αγωνιζομένων.
- Προκειμένου να μειώσουμε την διαφορά επίδοσης κάθε σειράς, επιτρέπεται να γίνει ενοποίηση ηλικιακών ομάδων καθώς και φύλων.

Ο διαχωρισμός βάσει ηλικιών σε ατομικά αγωνίσματα γίνεται σε πέντε βασικές ομάδες:

8 έως 12 ετών, από 12 ως 15 ετών, από 15 ως 19 ετών, από 19 ως 29 ετών και από 29 ως άνω.

Στα ομαδικά αθλήματα η κατηγορία της ομάδας ορίζεται από τον μεγαλύτερο σε ηλικία αθλητή της. Ο διαχωρισμός φύλλων ενοποιείται

προκειμένου να επιτευχθεί ισοδύναμη παρουσία μιας ομάδας. Οι μικτές ομάδες αγωνίζονται στην κατηγορία ανδρών. Η Λυδία λίθος της κατάταξης σε κατηγορίες είναι η **ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ** του αθλητή. Η δημιουργία ισοδύναμων σειρών επιτυγχάνεται με επίσημα εγκεκριμένο σύστημα σε κάθε άθλημα.

- Αθλήματα στα οποία χρονομετροούνται αθλητές, κατατάσσονται σύμφωνα με την επίδοση τους στους προκριματικούς.
- Αθλήματα ομαδικά ή δεξιολογίας, κατατάσσονται σύμφωνα με την επιτυχία της ομάδας σε συγκεκριμένες ασκήσεις και σε πεντάλεπτη αγωνιστική παρουσία με άλλες ομάδες σε κατατακτήριους αγώνες.

Για να διασφαλισθεί η αντικειμενικότητα και η αξιοκρατία των αγώνων, ως δικλείδα ασφαλείας υφίσταται ο κανονισμός του 15%, που ορίζεται ως ανώτατη απόκλιση επίδοσης του αθλητή μεταξύ κατατακτήριας και τελικής επίδοσης του. Αν ο αγωνιζόμενος υπερβεί την διαφορά αυτή, ακυρώνεται λαμβάνοντας μόνο βραβείο συμμετοχής.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ Α.Μ.Ε.Α

Τα Πανελλήνια Πρωταθλήματα Α.Μ.Ε.Α διεξάγονται από το 1992 σε ετήσια βάση στην Αθήνα ή σε πόλεις της περιφέρειας. Υπεύθυνος φορέας για την υλοποίηση αυτού του θεσμού είναι η Εθνική Αθλητική Ομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρίες, η οποία έχει την υποστήριξη της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και την βοήθεια των τοπικών αρχών (ανάλογα με την περιοχή διεξαγωγής των αγώνων).

Αρχικά το πρόγραμμα των αγώνων περιελάμβανε μόνο στίβο και κολύμβηση, όμως με την πάροδο των ετών στο αγωνιστικό πρόγραμμα προστέθηκαν και άλλα αθλήματα όπως: άρση βαρών σε πάγκο, αντισφαίριση με αμαξίδιο, γκολμπολ, επιτραπέζια αντισφαίριση, ιππασία, καλαθοσφαίριση Ν.Α. (νοητική αναπηρία), μπότσια, ξιφασκία, πετοσφαίριση, ποδηλασία, ποδόσφαιρο 5Χ5, σκοποβολή, τζούντο, τοξοβολία, σκι, χορός με αμαξίδιο, σκάκι τυφλών.

Τα Πανελλήνια Πρωταθλήματα πραγματοποιούνται σε εγκαταστάσεις που επιλέγονται από την Ομοσπονδία και είναι προσβάσιμες. Ως προς την άρτια οργάνωση των αγώνων συμβάλλει η Πολιτεία οικονομικά και ηθικά, ενώ η προσπάθεια ενισχύεται και από διάφορους χορηγούς.

Οι προϋποθέσεις για να λάβει μέρος ένα σωματείο στους αγώνες είναι οι εξής:

- § να καλλιεργείται το άθλημα από το σωματείο
- § ο αθλητής να έχει αθλητικό δελτίο υγείας

Στη δύναμή της η Εθνική Αθλητική Ομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρίες έχει περίπου 60 αθλητικά σωματεία απ' όλη την Ελλάδα.

Αξίζει να σημειωθεί ότι στα Πανελλήνια Πρωταθλήματα Α.Μ.Ε.Α υπάρχει κατηγοριοποίηση σύμφωνα με τους διεθνείς κανονισμούς, ενώ η επιλογή των αθλητών για τις αποστολές σε πανευρωπαϊκά και παγκόσμια πρωταθλήματα γίνεται βάσει των κριτηρίων ανά άθλημα και ανάλογα με τους ισχύοντες διεθνείς κανονισμούς.

Επιπροσθέτως κάθε χρόνο διοργανώνεται ξεχωριστό Πανελλήνιο Πρωτάθλημα για αιμοκαθαιρόμενους και μεταμοσχευμένους. Μάλιστα κατά το τετραήμερο από τις 14 έως τις 17 Απριλίου 2005 διεξήχθησαν στην Αθήνα οι 17^{οι} Πανελλήνιοι Αγώνες Αιμοκαθαιρόμενων και Μεταμοσχευμένων αθλητών. Συνολικά έλαβαν μέρος 65 αθλητές, οι οποίοι προέρχονταν από τον Πανελλήνιο Αθλητικό Σύλλογο Μεταμοσχευμένων «ΔΡΟΜΕΑ», τον Σύλλογο Αθλουμένων Νεφροπαθών «ΣΑΝ» και το Νομαρχιακό Αθλητικό Σωματείο Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες «ΤΑΛΩΣ». Την ευθύνη της διοργάνωσης των 17ων Πανελληνίων Αγώνων είχε ο Πανελλήνιος Αθλητικός Σύλλογος Μεταμοσχευμένων «ΔΡΟΜΕΑΣ», ενώ τέλεσαν υπό την αιγίδα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού /Διεύθυνση Ανάπτυξης, Τμήμα Ειδικού Αθλητισμού. Το αγωνιστικό πρόγραμμα περιελάμβανε τα εξής αθλήματα: στίβος, κολύμβηση, επιτραπέζια αντισφαίριση, μπόουλινγκ. Οι αθλητές που ανήκουν σε αυτή την κατηγορία λαμβάνουν μέρος και στα αντίστοιχα πανευρωπαϊκά και παγκόσμια πρωταθλήματα που πραγματοποιούνται κάθε δυο χρόνια.

7. Η σημασία του αθλητισμού των Α.Μ.Ε.Α σε διάφορους τομείς της ζωής τους

Δεν χωράει αμφιβολία ότι ο αθλητισμός αποτελεί μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία για τα άτομα με ειδικές ανάγκες που αν αξιοποιηθεί σωστά το κέρδος είναι πολλαπλό και πολύπλευρο. Τα άτομα με ειδικές ανάγκες μέσω της ενασχόλησής τους με τα σπορ πραγματοποιούν ορισμένα προσωπικά τους όνειρα, γκρεμίζοντας τα τείχη των προκαταλήψεων και της αμφισβήτησης που υπάρχουν ακόμα στην κοινωνία. Άλλωστε ο αθλητισμός αποτελεί τον καλύτερό τους σύμμαχο για να διεκδικήσουν ό,τι τους αξίζει. Οι απαιτήσεις τους δεν είναι παράλογες και είναι ορατά πλέον τα αποτελέσματα που έχει ο αθλητισμός στην ζωή των Α.Μ.Ε.Α.

Έξοδος από το σπίτι και το ίδρυμα

Αναμφισβήτητα η καθημερινή και μονότονη ζωή στο σπίτι ή σε κάποιο ίδρυμα αποτελεί σε αρκετές περιπτώσεις εφιάλτη για τα άτομα με ειδικές ανάγκες που νοιώθουν πολλές φορές ανίκανα. Αυτή η μονοτονία «διαταράσσεται» μέσω των αθλητικών δραστηριοτήτων, οι οποίες αποτελούν τρόπον τινά το κλειδί που ανοίγει νέους ορίζοντες στην πορεία των Α.Μ.Ε.Α.

Το άτομο με ειδικές ανάγκες βγαίνει από το σπίτι του ή από το ίδρυμα στο οποίο διαμένει και επισκέπτεται γήπεδα, γυμναστήρια, χώροι οι οποίοι με τον καιρό του δημιουργούν ψυχική ευφορία, αφού κάνει κάτι έξω από τα «συνηθισμένα». Οι εμπειρίες και τα βιώματα που αποκομίζουν τα Α.Μ.Ε.Α μέσω του αθλητισμού μπορούν να χαρακτηρισθούν ως μοναδικές στιγμές, μια και λαμβάνουν μέρος σε αθλητικές εκδηλώσεις, πραγματοποιούν ταξίδια, γνωρίζοντας έτσι νέους τόπους, ξεχωριστά ήθη και έθιμα, διαφορετικές παραδόσεις.

Βελτίωση της κοινωνικότητας

Τα Α.Μ.Ε.Α ζουν μέσα σε μια κοινωνία, η οποία τα έχει θέσει στο περιθώριο λαμβάνοντας αποφάσεις για αυτά ερήμην τους. Από την πλευρά του όμως ο αθλητισμός με την εκμάθηση νέων δεξιοτήτων που προσφέρει – με την συνδρομή του προπονητή – καλλιεργεί και δημιουργεί παράλληλα αίσθημα υπευθυνότητας για την λήψη αποφάσεων ενώ σιγά - σιγά παρουσιάζεται άνοδος της προσωπικής αυτοεκτίμησης του ατόμου με ειδικές ανάγκες, το οποίο νοιώθει επιτέλους ελεύθερο να κάνει κάτι που πραγματικά του αρέσει, μακριά από τις υπάρχουσες προκαταλήψεις. Επιπλέον το άτομο με ειδικές ανάγκες «μυείται» στις αρχές της ομαδικότητας και της συνεργασίας κάνοντας καινούργιες γνωριμίες, αναπτύσσοντας δεσμούς φιλίας που

αποδεικνύονται πολύτιμοι και βασίζονται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη και στην αρχή της ισότητας.

Καλή φυσική κατάσταση

Ο τομέας υγεία αποτελεί ένα ουσιώδες ζήτημα για την ζωή των Α.Μ.Ε.Α. Η αναπηρία δίχως αμφιβολία επιβαρύνει τις γενικότερες λειτουργίες του ανθρώπινου οργανισμού, που στέκει ευάλωτος απέναντι στις επιμέρους ασθένειες. Ο αθλητισμός με το ευρύ φάσμα της μεθοδολογίας του και με τις διάφορες ασκήσεις που περιλαμβάνει για την βελτίωση της φυσικής κατάστασης, δημιουργεί μια ασπίδα προστασίας απέναντι στους κινδύνους που απειλούν την ζωή των Α.Μ.Ε.Α. Είναι άλλωστε αποδεδειγμένο ότι μέσω του αθλητισμού τα Α.Μ.Ε.Α αποκτούν καλύτερη καρδιαγγειακή κατάσταση, αντοχή και συντονισμό κινήσεων.

Οικογενειακή - κοινωνική αποδοχή

Εκτός από τις υπάρχουσες προκαταλήψεις που αντιμετωπίζουν τα άτομα με ειδικές ανάγκες, ως απόρροια των αντιλήψεων του κοινωνικού συνόλου, καλούνται να αντιμετωπίσουν και τα αισθήματα ντροπής, ενοχής και θυμού του οικογενειακού τους περιβάλλοντος. Έτσι λοιπόν υφίσταται το φαινόμενο σε αρκετές περιοχές της Ελλάδας γονείς να απομονώνουν τα παιδιά τους στο σπίτι ή να καταφεύγουν εύκολα στην λύση του εγκλεισμού τους σε κάποιο ίδρυμα. Ίσως μπορούν να θυμηθούν κάποιοι την υπόθεση «Κωσταλέξη» που συγκλόνησε το πανελλήνιο κατά το παρελθόν.

Οι αθλητές με ειδικές ανάγκες με τις συμμετοχές τους σε ατομικά και ομαδικά αγωνίσματα αποκομίζουν τον σεβασμό και το χειροκρότημα της επιβράβευσης – αναγνώρισης όχι μόνο από τους θεατές που παρευρίσκονται σε τέτοιου είδους εκδηλώσεις, αλλά από το ευρύτερο κομμάτι του πληθυσμού, το οποίο παύει σταδιακά να θεωρεί και να αντιμετωπίζει τα Α.Μ.Ε.Α ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Οι γονείς νοιώθουν περηφάνια για τα επιτεύγματα και τις προσπάθειες που κάνουν τα παιδιά τους στους αγωνιστικούς χώρους και η όλη τους στάση μεταμορφώνεται ριζικά προς το καλύτερο.

Παρουσίαση της δύσκολης πραγματικότητας - ευαισθητοποίηση

Τα δυσεπίλυτα προβλήματα των ατόμων με ειδικές ανάγκες έρχονται στο φως της δημοσιότητας μόνο εάν συμβεί κάποιο τραγικό περιστατικό, οπότε τα μέσα μαζικής ενημέρωσης αφιερώνουν λίγο χρόνο στην σειρά των ρεπορτάζ που παρουσιάζουν.

Ο ειδικός αθλητισμός στην συγκεκριμένη περίπτωση αποτελεί ένα ισχυρό εφόδιο στα χέρια των Α.Μ.Ε.Α, μέσω του οποίου δίνεται

η δυνατότητα να προβληθούν όχι μόνο οι επιτυχίες τους στις αθλητικές εκδηλώσεις, αλλά το σημαντικότερο να γνωστοποιηθούν στο ευρύ κοινό οι καθημερινές δυσκολίες που τα ταλανίζουν. Ο απλός κόσμος μπορεί να πληροφορηθεί τις συνθήκες που επικρατούν στον κύκλο ζωής των Α.Μ.Ε.Α και έτσι παρέχεται η δυνατότητα της αποκρυστάλλωσης της ήδη διαμορφωθείσας άποψής του.

Ευκαιρίες εργασίας

Τα άτομα με ειδικές ανάγκες έχουν το δικαίωμα στην εργασία τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Μάλιστα επί του θέματος υπάρχει και σχετική νομοθεσία που προβλέπει την πρόσληψη Α.Μ.Ε.Α στις δημόσιες υπηρεσίες. Παρόλα αυτά όμως η σχετική διαδικασία γίνεται με αργούς ρυθμούς και δεν λείπουν οι φωνές διαμαρτυρίας για την μη ομαλή επαγγελματική αποκατάσταση των ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Το σκηνικό δεν είναι καλύτερο στον ιδιωτικό τομέα, αφού οι μεγάλες αλλά και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις δεν εντάσσουν εύκολα στο εργατικό δυναμικό τους Α.Μ.Ε.Α, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων. Ακόμα και η εφαρμογή κοινοτικών προγραμμάτων (Helios, Horizon, Equal) δεν έχει αποδώσει τα προσδοκώμενα αποτελέσματα.

Τα επιτεύγματα των ατόμων με ειδικές ανάγκες στους αγωνιστικούς χώρους δημιουργούν προοπτικές εύρεσης εργασίας, αφού αφυπνίζεται η συνείδηση της κοινωνίας, η οποία βλέπει ότι μπορεί να εμπιστευτεί τα Α.Μ.Ε.Α και να τα εντάξει, ενσωματώσει κανονικά στους κόλπους της. Δυστυχώς όμως όταν χάνεται η λάμψη των μεταλλίων το κοινωνικό σύνολο βυθίζεται εκ νέου στην παρατεταμένη «χειμέρια νάρκη».

Όπως ανεφέρθη και παραπάνω σχετικά με αυτό το ζήτημα έχουν γίνει κάποια μικρά βήματα προόδου, αλλά επιβάλλεται να κοπούν ακόμη πολλοί «γόρδιοι δεσμοί» για να βελτιωθεί η κατάσταση.

Τα άτομα με ειδικές ανάγκες που ασχολούνται με τον αθλητισμό αγωνίζονται σκληρά δίχως οικονομικά ή άλλα υστερόβουλα κίνητρα. Αυτό που θέλουν είναι να χαρούν, να διασκεδάσουν, να ξεφύγουν από τα τετριμμένα, να νοιώσουν άνθρωποι με ίσα δικαιώματα. Δεν ζητούν τίποτε περισσότερο αλλά και τίποτα λιγότερο. Δεν ζητούν ούτε ελεημοσύνη, ούτε οίκτο. Θέλουν απλά γρήγορες και πρακτικές λύσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Λύσεις που προσκρούουν στη διοικητική και κοινωνική προκατάληψη.

8. Τρόποι εκπαίδευσης – προτροπής των Α.Μ.Ε.Α στον αθλητισμό

Η μελέτη αυτή δεν έχει ως στόχο την αναλυτική επεξήγηση των ασκήσεων και των τακτικών της γυμναστικής, ωστόσο αποτελεί ενδιαφέρον σημείο η αποσαφήνιση ορισμένων πραγμάτων σχετικά με τον αθλητισμό των ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Παρακολουθώντας κατά διαστήματα τις υπεράνθρωπες προσπάθειες που κάνουν οι αθλητές που λαμβάνουν μέρος στους Παραολυμπιακούς Αγώνες, αλλά και σε άλλες διοργανώσεις, πολλοί απορούν σχετικά με το πως αυτοί οι άνθρωποι φτάνουν στην επίτευξη των στόχων τους και ποιες είναι οι βασικές αρχές που διέπουν την εκπαίδευσή τους.

Μετά την συνάντηση και την συνεργασία με την κ. Χρύσα Καρρά στο χώρο του ειδικού σχολείου Σερρών και τα δικά μου ερωτήματα – απορίες, όσο αφορά αυτό το θέμα, βρήκαν τις απαντήσεις τους. Άλλωστε η ίδια ασχολείται με τον ειδικό αθλητισμό 22 χρόνια, συμμετέχοντας σε πολλές αποστολές των Special Olympics, ενώ ήταν κριτής στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας (2004).

Αυτό λοιπόν το οποίο μου επισήμανε ήταν το εξής: « Στα άτομα με ειδικές ανάγκες ισχύουν οι βασικές αρχές της προπόνησης. Διαφοροποίηση υπάρχει στην μεθοδολογία που ακολουθείται, ανάλογα με το επίπεδο, τις ανάγκες τους, τις δυνατότητές τους και τις επιδιώξεις τους».

Άλλωστε κι ο ίδιος παρατήρησα στην αίθουσα γυμναστικής του ειδικού σχολείου Σερρών, σε επίσκεψη που πραγματοποίησα στις 1/12/2004, περιπτώσεις παιδιών με υπερκινητικότητα, με αυτισμό, με σύνδρομο Down, με κινητικά προβλήματα. Πραγματικά ένοιωσα τυχερός που παρέμεινα έστω και για 45 λεπτά στην αίθουσα της φυσικής αγωγής καθισμένος σε μια σχολική καρέκλα. Οι εμπειρίες που αποκόμισα, δεν μπορούν να συγκριθούν με τις πληροφορίες που δίνουν τα βιβλία. Η επαφή με τα παιδιά σε ένα τέτοιο περιβάλλον δεν είναι εύκολη, άλλωστε αυτό το γνώριζα εξ αρχής, και στην συγκεκριμένη περίπτωση παρά τις φιλότιμες προσπάθειες της κ. Καρρά να με συστήσει στους μαθητές της και να ανοιχθούν κάποιοι δίαυλοι επικοινωνίας αυτό δεν επετεύχθη. Ίσως λόγω ότι τα παιδιά με «επεξεργάζονταν», ίσως επειδή εγώ ένοιωθα στην αρχή αμήχανα ακούγοντας άναρθρες κραυγές, έχοντας δίπλα μου ένα κορίτσι που έπασχε από σύνδρομο Down και ήταν διαρκώς όρθιο σε κατάσταση αφασίας, ενώ παράλληλα ένα αγοράκι έτρεχε συνεχώς και

πηδούσε στα στρώματα γυμναστικής. Το σημαντικό όμως στην όλη υπόθεση είναι ότι διαπίστωση πως αναπτύσσεται η σχέση ανάμεσα στα Α.Μ.Ε.Α και τον αθλητισμό, με τις διαφορές πάντα παραλλαγές του.

Η μεθοδολογία λοιπόν που εφαρμόζεται έτσι ώστε να έρθουν κοντά οι μαθητές με την φυσική αγωγή και τον αθλητισμό τροποποιείται, ειδικά όταν οι δυσκολίες είναι μεγάλες και υπάρχουν προβλήματα αυτοεξυπηρέτησης. Παιχνίδια με μπάλα, με απλές κατασκευές (π.χ. κουτιά που περιέχουν καπάκια από μπουκάλια εμφιαλωμένου νερού), ζωγραφική, με την συνοδεία μουσικής δίνουν την ευκαιρία στις βαριές περιπτώσεις των Α.Μ.Ε.Α που δεν έχουν στόχο μετάλλια και διακρίσεις να χαρούν και να ηρεμήσουν ψυχικά.

Το όλο σκηνικό αλλάζει όταν υπάρχουν άτομα με ειδικές ανάγκες που έχουν τις δυνατότητες να ασχοληθούν πιο συστηματικά με τον αθλητισμό. Η προετοιμασία τους για να λάβουν μέρος σε αγώνες κινείται σε ανεβασμένους ρυθμούς με την εκμάθηση ασκήσεων ανάλογα με το άθλημα. Οι προπονήσεις διεξάγονται σε κλειστά γυμναστήρια, κολυμβητήρια, ανοικτά γήπεδα, σε βουνό και θάλασσα.

Αναφορικά λοιπόν με την μεθοδική των αθλητικών παιχνιδιών ο Dietrich (Dietrich, K.: Beitrage zur Didaktik der sportspiele I, Stuttgart 1974, σελ. 74-79 - Θεωρία και πρακτική της ειδικής αγωγής της Μαρίας Σιδηροπούλου – Δόκα Θ. Γεωργιάδης και ΣΙΑ ΟΕ, Θεσσαλονίκη 1988, σελ 85) ξεχωρίζει τέσσερις τρόπους:

1. Προπαρασκευαστικές ασκήσεις

Οι ασκήσεις αυτές θα πρέπει να βοηθήσουν την βελτίωση ικανοτήτων και στην δημιουργία βασικών προϋποθέσεων. Αυτό πετυχαίνεται:

- α. Με την εξάσκηση των επιμέρους τμημάτων μέχρι τον τελικό στόχο.
- β. Με την ενσωμάτωση στο σύνολο των ήδη γνωστών επιμέρους τμημάτων κατά την πρώτη περίοδο μάθησης.

2. Ασκήσεις με χαρακτήρα παιχνιδιού

Ο τρόπος αυτός άσκησης βοηθά ώστε να γίνουν οι ασκήσεις πιο ενδιαφέρουσες, ποικιλόμορφες και μολονότι επαναλαμβάνονται δεν γίνονται μονότονες.

3. Παραδοσιακά κινητικά παιχνίδια

Τα παραδοσιακά κινητικά παιχνίδια αποτελούν την προετοιμασία των αθλητικών παιχνιδιών και μεταφέρουν τις ήδη αποκτημένες ικανότητες σ' αυτά.

4. Απλοποιημένα αθλητικά παιχνίδια

Τα αθλητικά παιχνίδια μπορούν με οποιοδήποτε τρόπο να απλοποιηθούν και να παιχθούν, π.χ. με μείωση του αριθμού των παικτών, με την διευκόλυνση των καθιερωμένων κανονισμού παιχνιδιού ή περιορίζοντας το παιχνίδι σε συγκεκριμένες μόνο επιμέρους φάσεις.

Μικρά αθλητικά παιχνίδια

Σύμφωνα με τον Koch μικρά αθλητικά παιχνίδια είναι: Ομαδικά παιχνίδια με σχετικά σταθερούς βασικούς κανονισμούς, οι οποίοι όμως παρόλα αυτά μοιάζουν με τους κανονισμούς και την τακτική συμπεριφορά των μεγάλων παιχνιδιών. Αυτά έχουν διπλή λειτουργικότητα: κατά πρώτο είναι ανεξάρτητα αθλητικά παιχνίδια που προορίζονται για μια συγκεκριμένη ηλικία μαθητών και δεύτερο αποτελούν συνδετικό κρίκο για τα μεγάλα παιχνίδια, όταν υπάρχει ανάλογη ικανότητα και προοδευτική επέκταση βασικών κανονισμών, (Koch, K.: Kleine Sportspiele, Stuttgart 1969, σελ 9 - Θεωρία και πρακτική της ειδικής αγωγής της Μαρίας Σιδηροπούλου – Δόκα Θ. Γεωργιάδης και ΣΙΑ ΟΕ, Θεσσαλονίκη 1988, σελ 86).

Κριτήρια για μια αξιολογημένη θεώρηση των αθλητικών παιχνιδιών για ανάπηρα άτομα

Σύμφωνα με τον Prof. Dr. Kosel, διακρίνονται τρεις αρχές που διέπουν τα αθλητικά παιχνίδια με αναπήρους.

1. Η αρχή της ενέργειας ανάλογα με τον βαθμό της βλάβης

Η αρχή αυτή αναφέρεται στην εξάντληση όλων των λειτουργικών ικανοτήτων που έχουν απομείνει και στις τόσο περιορισμένες δυνατότητες του αναπήρου.

2. Η αρχή της σκοπιμότητας

«Άθληση αναπήρων» δεν σημαίνει ενέργεια χωρίς συγκεκριμένο σκοπό. Η άθληση αναπήρων έχει στόχο να επιδράσει θετικά στον κοινωνικό και ψυχικό τομέα. Αυτό πετυχαίνεται μέσα από την απόκτηση βιωμάτων επιτυχίας στον κινητικό τομέα, τα οποία συμβάλλουν συγχρόνως στην αύξηση της εμπιστοσύνης για την προσωπική ικανότητα απόδοσης και στην τόνωση της αυτοπεποίθησης. Στο αθλητικό παιχνίδι πάνω απ' όλα προσδίδεται κοινωνικός χαρακτήρας. (Kosel, H.J.: Die verschiedenen Versehrtensportarten und ihre Eignung für Behinderte, Sonderdruck aus ‘‘ Zeitschrift für Orthopädie und ihre Grenzgebiete’’ 113 Heft 4 [1975], Stuttgart -

Θεωρία και πρακτική της ειδικής αγωγής της Μαρίας Σιδηροπούλου – Δόκα Θ. Γεωργιάδης και ΣΙΑ ΟΕ, Θεσσαλονίκη 1988, σελ 87).

3. Η αρχή της οικονομίας

Στην αρχή της οικονομίας αντικαθρεφτίζεται η αναλογία που θα πρέπει να υπάρχει μεταξύ της δαπάνης δύναμης και της επίδοσης που πρέπει να επιτευχθεί.

Το ζητούμενο κινητικό θέμα θα πρέπει να βρίσκεται σε σωστή αναλογία με τη λειτουργική ικανότητα των τμημάτων του σώματος τα οποία θα επιβαρυνθούν κατά την διάρκεια της εκτέλεσης της κίνησης.

Βασικές αρχές για παιχνίδια με ανάπηρα άτομα

- § Η ιδέα του παιχνιδιού και οι κανονισμοί θα πρέπει να προσαρμόζονται στην αναπηρία.
- § Διαφοροποίηση του χρόνου παιχνιδιού. Αυτό σημαίνει ότι ο χρόνος επιβάρυνσης θα είναι ανάλογος με τις απαιτήσεις της αναπηρίας, έτσι ώστε να μην υπάρξει ούτε υπερβολική επιβάρυνση αλλά ούτε και έλλειψη στοιχειώδους επιβάρυνσης.
- § Η εισαγωγή στα χαρακτηριστικά παιχνίδια αναπήρων θα πρέπει να γίνεται ακολουθώντας τα σωστά μεθοδικά μαθήματα μάθησης που χρησιμοποιούνται και στα άλλα αθλητικά παιχνίδια. Οι βασικές καταστάσεις όπως «διεκδίκηση μπάλας», «μπάλα μπροστά» και «μπάλα στο στόχο», εξασκούν τις βασικές ικανότητες για μια σε συγκεκριμένο στόχο κατευθυνόμενη, εύστοχη συμπεριφορά μέσα στο παιχνίδι.

Οι βασικές ικανότητες διακρίνονται με τις εξής ασκήσεις

1. Γρήγορο τρέξιμο ανάμεσα στους αντιπάλους. Γρήγορο τρέξιμο μιας απόστασης σε όσο το δυνατό συντομότερο χρόνο.
2. Μεταφορά ενός οργάνου.
3. Κάλυψη, προφύλαξη ενός οργάνου παιχνιδιού.
4. Σίγουρο και εύστοχο παίξιμο της μπάλας (ρίχνω και πιάνω).

Τα ανάπηρα άτομα καταναλώνουν 1/3 περίπου περισσότερο χρόνο για μάθηση, για την κάθε ξεχωριστή περίπτωση μέσα στο παιχνίδι, απ' ό τι οι αρτιμελείς και για αυτό γιατί εξαιτίας της εξισορρόπησης δυσχεραίνεται η κινητική διαδικασία μάθησης.

§ Καταστάσεις όπως βοήθεια στο συμπαίκτη, ενόχληση αντιπάλου προωθούν τις δυνατότητες του παίκτη.

§ Όλοι οι ανάπηροι μπορούν να συμμετέχουν σε ομαδικά παιχνίδια, παρόλα αυτά δεν είναι δυνατή η πρόωμη εξειδίκευση

(Kosel, H.J.: Die verschiedenen Versehrtensportarten und ihre Eignung für Behinderte, Sonderdruck aus ‘‘ Zeitschrift für Orthopädie und ihre Grenzgebiete’’ 113 Heft 4 [1975], Stuttgart -

Θεωρία και πρακτική της ειδικής αγωγής της Μαρίας Σιδηροπούλου – Δόκα, Θ. Γεωργιάδης και ΣΙΑ ΟΕ, Θεσσαλονίκη 1988, σελ 88).

Βασικοί συλλογισμοί στην ταξινόμηση των βλαβών στην αγωνιστική άθληση

§ Η αρχή των ίσων ευκαιριών

Η διατύπωση των κανονισμών στην αγωνιστική άθληση θα πρέπει να παρέχει ίσες ευκαιρίες και δυνατότητες.

§ Η ταξινόμηση των βλαβών στην άθληση

Ο μεγάλος αριθμός των διάφορων αναπηριών και βαθμών αναπηρίας και η ύπαρξη αθλημάτων ανάλογων με τους βαθμούς αναπηρίας, παρουσιάζει την ανάγκη διαχωρισμού σε ομάδες αναπηρίας.

Οι διαφορετικές βλάβες μέσα στην ίδια την ομάδα αναπηρίας κάνει επίσης αναγκαίο τον σχηματισμό υποομάδων (Strohkendl, H.:

Sonderdruck aus: Kenner beitrage zur sportwiss, 1973. Zur Problematik der Schadensklassifizierung, Schorndorf 1976. -

Θεωρία και πρακτική της ειδικής αγωγής της Μαρίας Σιδηροπούλου – Δόκα Θ. Γεωργιάδης και ΣΙΑ ΟΕ, Θεσσαλονίκη 1988, σελ 88).

§ Η ταξινόμηση των αναπηριών για την κάθε αθλητική δραστηριότητα

Σε κάθε αθλητική δραστηριότητα παίρνουν μέρος διαφορετικά μυϊκά τμήματα. Ανάλογα με την βλάβη που θα υποστεί το ένα ή το άλλο μυϊκό τμήμα, μειώνεται η ικανότητα εκτέλεσης κάποιας συγκεκριμένης κίνησης, άλλοτε περισσότερο και άλλοτε λιγότερο, σε κάποια αθλητική δραστηριότητα. Γι' αυτό θα πρέπει η ταξινόμηση να γίνεται με βάση την κινητική απόδοση σε ένα άθλημα, να σχηματίζεται μια σαφής εικόνα σχετικά με τις ικανότητες και τέλος να εκτιμάται ο βαθμός αναπηρίας ανάλογα με τις κατά κατηγορίες βλάβες και απώλειες (Innenmoser, J.: Referat der Tagung " Das behinderte kind im Schulsport" v. 1. 3.12.75, Thema: Bewertung sportlicher Leistungen und wettkämpfe der motorisch behinderten. -

Θεωρία και πρακτική της ειδικής αγωγής της Μαρίας Σιδηροπούλου – Δόκα Θ. Γεωργιάδης και ΣΙΑ ΟΕ, Θεσσαλονίκη 1988, σελ 89).

Ο Hans Lorenzen κοιτώντας τα πράγματα από την σκοπιά της αθλητικής παιδαγωγικής αναφέρει τα εξής για το παιχνίδι στους αναπήρους: « Η συνεχώς αυξανόμενη ικανότητα για τέλειο παιχνίδι δημιουργεί τον κίνδυνο ακόμα και στην άθληση των αναπήρων, λόγω λεπτομερειακών κανονισμών, εξειδικευμένης τεχνικής, ραφινάτης (έξυπνης) τακτικής, και συνεχώς αυξανόμενων επιδόσεων να χαθεί η ουσία του παιχνιδιού. Όταν λείπει από το παιχνίδι το αίσθημα της χαράς, δεν μπορεί να θεωρηθεί πως πρόκειται για παιχνίδι.

Η χαρά αποδεικνύει ότι διαφυλάσσεται το γνήσιο φυσικό αίσθημα, η εσωτερική ηρεμία και η ψυχική γαλήνη. Γι' αυτό χωρίς την χαρά δεν μπορεί να υπάρξει παιχνίδι». (Lorenzen, H: Lehrbuch des Versehrtenports, Stuttgart 1961, σελ 19 - Θεωρία και πρακτική της ειδικής αγωγής της Μαρίας Σιδηροπούλου – Δόκα Θ. Γεωργιάδης και ΣΙΑ ΟΕ, Θεσσαλονίκη 1988, σελ 86).

Ο γυμναστής - προπονητής είναι αυτός που καθοδηγεί, στηρίζει , ενισχύει τις προσπάθειες των Α.Μ.Ε.Α που ασχολούνται με τον αθλητισμό στις καλές αλλά και στις δύσκολες στιγμές. Ο προπονητής έρχεται σε επαφή με τους γονείς των παιδιών για να τους ενημερώσει, να τους ενθαρρύνει έτσι ώστε το ίδιο οικογενειακό το περιβάλλον να «αγκαλιάσει» την όλη πρωτοβουλία.

Η προσπάθεια και μόνο μετράει...

9. Ευαισθητοποίηση του κοινού μέσω αθλητικών εκδηλώσεων των ατόμων με ειδικές ανάγκες

Στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας (2004) τα μέλη των αποστολών των εθνικών ομάδων που έλαβαν μέρος στην μεγάλη διοργάνωση, έμειναν έκπληκτα από την υψηλή προσέλευση του κόσμου, αφού μικροί και μεγάλοι κατέκλυσαν τις εγκαταστάσεις στις οποίες πραγματοποιήθηκαν τα 19 αθλήματα.

Αναμφισβήτητα ένα σημαντικό σημείο αυτών των αγώνων ήταν η παρουσία χιλιάδων παιδιών στις κερκίδες, τα οποία με την συνοδεία των γονέων τους, αλλά και σε αρκετές περιπτώσεις υπό την εποπτεία των δασκάλων τους, συμμετείχαν σε αυτή την περίλαμπρη γιορτή του αθλητισμού. Τα παιδιά μπόρεσαν να δουν από κοντά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι αθλητές με ειδικές ανάγκες και συνάμα θαύμασαν τα αγωνιστικά και ψυχικά αποθέματα που διαθέτουν μέσα τους. Τέτοια γεγονότα σίγουρα συμβάλλουν στην διαμόρφωση μιας πραγματικής εικόνας αναφορικά με τα Α.Μ.Ε.Α και την δημιουργία στις ψυχές των παιδιών μιας σωστής αντίληψης επί του θέματος.

Μέσω τέτοιου είδους αθλητικών εκδηλώσεων καταρρέουν τα τείχη ανάμεσα σε αρτιμελείς και μη, σε νοητικά υγιείς και νοητικά ασθενείς. Παύει ο οίκτος που δεν τον επιδιώκουν οι αθλητές με ειδικές ανάγκες και γεννιέται ο αληθινός σεβασμός προς αυτούς τους ανθρώπους, που με την συμπεριφορά τους, «βάζουν τα γυαλιά» σε όλους μας.

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία που δημοσίευσε ο Αθλητικός Οργανισμός Αθήνα 2004, περίπου 800.000 εισιτήρια πουλήθηκαν, αριθμός αν μη τι άλλο εντυπωσιακός. Το θερμό χειροκρότημα των φιλάθλων προς τους αθλητές ήταν και είναι το μεγαλύτερο κέρδος για αυτούς τους ανθρώπους που καθημερινά δίνουν την σκληρή μάχη με τα προβλήματά τους.

Δεν είναι όμως μόνο οι πολυπληθείς μάζες των φιλάθλων που δίνουν δυναμικό παρών σε τέτοιου είδους αθλητικές εκδηλώσεις, αλλά και οι χιλιάδες των εθελοντών που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους για την άρτια οργάνωση των αγώνων.

Όλα αυτά τα άτομα που προετοιμάζονται πολύ καιρό πριν την διεξαγωγή των αγώνων και με πνεύμα ανιδιοτέλειας και βοήθειας για τον συνάνθρωπο, δίνουν τον καλύτερό τους εαυτό νυχθημερόν για την διευκόλυνση αθλητών και θεατών.

Ωστόσο όμως πέρα από τις θετικές αλλαγές που διαδραματίζονται τα τελευταία χρόνια σχετικά με την αναγνώριση και την αντιμετώπιση του ειδικού αθλητισμού, εξακολουθούν να υπάρχουν αρκετά αρνητικά κατάλοιπα αναφορικά με αυτό το ζήτημα. Η αντίληψη ότι ο αρτιμελής άνθρωπος δύναται να κάνει τα πάντα, ενώ ο άνθρωπος που ταλαιπωρείται από οποιαδήποτε μορφή αναπηρίας είναι ανίκανος, κυριαρχεί και στις μέρες μας ως απόρροια των κοινωνικών νορμών. Η προσκόλληση του συνόλου στα δημιουργηθέντα στερεότυπα έχει ως αποτέλεσμα την διατήρηση των προκαταλήψεων γύρω από τα άτομα με ειδικές ανάγκες και το δικαίωμα τους στην άθληση.

Ο φίλαθλος τις περισσότερες φορές που επισκέπτεται τα στάδια για να δει κάποιον αγώνα έχει κατά νου «τέλειους» αθλητές. Δηλαδή αθλητές με γεροδεμένα κορμιά και με ωραία φυσικά χαρακτηριστικά, όλα αυτά τα στοιχεία που περικλείει η έννοια φυσικό κάλλος. Άλλωστε, η βιομηχανία του σύγχρονου αθλητισμού, ορμώμενη ίσως και από την αντίληψη του Αριστοτέλη σύμφωνα με την οποία το κάλλος είναι η μεγαλύτερη συστατική επιστολή, τροφοδοτεί κατά κόρον με τέτοια πρότυπα τα εξαρτώμενα μέσα μαζικής ενημέρωσης, που κάνουν με την σειρά καλά την δουλειά τους.

Το υγιές όμως σώμα είναι αυτό που τα τελευταία χρόνια δέχεται πολλάκις τα βέλη της αμφισβήτησης, ύστερα από τα τρομερά σκάνδαλα περί ντοπαρίσματος και χρήσης αναβολικών ουσιών τα οποία έχουν έρθει στο προσκήνιο των συζητήσεων. Τα παραφουσκωμένα, σχεδόν εξωπραγματικά σώματα των αθλητών και οι ασύλληπτες επιδόσεις γεννάνε υποψίες και δημιουργούν συνεχείς προβληματισμούς και ανησυχίες στο κοινό.

Από την άλλη πλευρά τα δύσμορφα σώματα των αθλητών με ειδικές ανάγκες, με τα ακρωτηριασμένα μέλη και τις πολλές ατέλειες πιθανόν να μην είναι για κάποιους το ωραιότερο θέαμα. Ίσως γιατί υπάρχει ενδόμυχα ο φόβος ότι μπορεί να βρεθούμε στην θέση αυτών των ανθρώπων, που προσπαθούν ως επί το πλείστον αφιλοκερδώς να εκπληρώσουν τους στόχους τους όταν αγωνίζονται.

Αξίζει να σημειωθεί σε αυτό το σημείο ότι στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας διενεργήθηκαν περισσότεροι από 600 έλεγχοι ντόπινγκ από τους οποίους διαπιστώθηκε ότι επτά αθλητές είχαν κάνει χρήση απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων. Πάντα υπάρχει η εξαίρεση στον κανόνα.

Μέσα σε όλα αυτά προκαλεί λύπη το γεγονός, γονείς αρτιμελών παιδιών να παραπονιούνται συχνά και να μην δέχονται να αθληθούν τα παιδιά τους μαζί με συνομήλικα άτομα με ειδικές ανάγκες. Άρα υπάρχει κίνδυνος «μόλυνσης» ή μήπως οι παρωπίδες που ακόμα φορούν πολλοί οδηγούν την κατάσταση στα άκρα; Η συνύπαρξη αρτιμελών αθλητών και αθλητών με αναπηρία στους αγωνιστικούς κάθε άλλο παρά ως κακή μπορεί να χαρακτηριστεί, αφού δύναται να καλλιεργηθεί έτσι ένα αρμονικό κλίμα αλληλοβοήθειας και συμπαράστασης. Παρόλα αυτά ελάχιστες είναι οι περιπτώσεις που και οι επαγγελματίες αθλητές βρίσκονται στον ίδιο αγωνιστικό χώρο με τους αθλητές με ειδικές ανάγκες, αφού όπως έχουν τονίσει κατ' επανάληψη άτομα με ειδικές ανάγκες, η αναπηρία φαίνεται ότι απωθεί.

Οι ειδικοί συνήθως λένε ότι οι αριθμοί φανερώνουν την αλήθεια την αλήθεια και βάσει λοιπόν δυο αξιόλογων ερευνών που πραγματοποιήθηκαν υπό την εποπτεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Special Eurobarometer, European Commission: The European Year of People with Disabilities, Fieldwork: September 2003, Publication: February 2004 – Special Eurobarometer, European Commission: The citizens of European Union and Sport, Fieldwork: October – November 2004, Publication: November 2004, Summary) προέκυψαν τα εξής συμπεράσματα:

α) τα δυο τρίτα (ποσοστό 64%) των πολιτών των χωρών – μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης πιστεύουν ότι μέσα από τον αθλητισμό μπορεί να καταπολεμηθεί η οποιαδήποτε μορφή διάκρισης. Συγκεκριμένα η Ελλάδα βρίσκεται στην δεύτερη θέση του πίνακα της σχετικής κατάταξης των 25 χωρών - μελών της Ε.Ε. (EU 25) με ποσοστό 82%

β) Το 85% των ευρωπαίων πολιτών (EU 15) θεωρεί ότι τα άτομα με ειδικές ανάγκες έχουν το δικαίωμα στην εργασία

γ) Το 87% των ευρωπαίων πολιτών (EU 15) πιστεύει ότι τα Α.Μ.Ε.Α έχουν το νόμιμο δικαίωμα να συμμετέχουν στην εκπαίδευση.

δ) Το 20% των ευρωπαίων πολιτών (EU 15) δηλώνει ότι δεν γνωρίζει τον ακριβή πληθυσμό των ατόμων με ειδικές ανάγκες που ζει στις χώρες τους. Στην Ελλάδα το ποσοστό άγνοιας αγγίζει το 34%.

Τα παραπάνω στοιχεία εμφανίζουν μια γενικότερη αλλαγή νοοτροπίας του ευρύ κοινού απέναντι σε βασικά δικαιώματα των Α.Μ.Ε.Α όπως είναι η απασχόληση, η εκπαίδευση, ο αθλητισμός.

Βέβαια δεν πρέπει να εθелоτυφλούμε αφού πολλά από τα καθημερινά προβλήματα που ταλαιπωρούν τα Α.Μ.Ε.Α δεν έχουν εξαλειφθεί. Η προσέγγιση όμως του κόσμου μέσω των αθλητικών γεγονότων, που αποτελούν μορφή πολιτισμού αποτελεί μια νότα αισιοδοξίας στο τρίπτυχο: ενημέρωση – οργάνωση – δράση.

10. Προδιαγραφές και διευκολύνσεις για τα άτομα με ειδικές ανάγκες

Αθλητικές εγκαταστάσεις

Η δημιουργία κατάλληλης αθλητικής υποδομής αποτελεί κυρίαρχη προτεραιότητα για την κάλυψη των αναγκών των Α.Μ.Ε.Α που θέλουν και έχουν το δικαίωμα να “γεύονται” τις χαρές που προσφέρει ο αθλητισμός. Άλλωστε και ο Ο.Η.Ε με τους κανονισμούς για την εξίσωση των ευκαιριών για τους ανθρώπους με αναπηρίες (1994) τονίζει ότι:

« 1. Τα Κράτη θα 'πρεπε να πάρουν μέτρα για να κάνουν τους χώρους ψυχαγωγίας και αθλητισμού, ξενοδοχεία, παραλίες, αθλητικά στάδια και αίθουσες γυμναστικής κ.α. προσπελάσιμους στους ανθρώπους με αναπηρίες. Αυτά τα μέτρα θα 'πρεπε να προσφέρουν στήριξη για το προσωπικό των προγραμμάτων ψυχαγωγίας και αθλητισμού και να περιλαμβάνουν προγράμματα που να αναπτύσσουν μεθόδους προσπελασιμότητας, και προγράμματα που να ευνοούν τη συμμετοχή, την πληροφόρηση και την εκπαίδευση.

2. Οι τουριστικές αρχές, τα γραφεία ταξιδιών, τα ξενοδοχεία, οι εθελοντικές οργανώσεις και όσοι άλλοι εμπλέκονται στην οργάνωση ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων ή ταξιδιών θα 'πρεπε να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε όλους, λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές ανάγκες των ανθρώπων με αναπηρίες. Κατάλληλη εκπαίδευση θα 'πρεπε να παρέχεται ώστε να βοηθήσει αυτή τη διαδικασία.

3. Θα 'πρεπε να ενθαρρυνθούν οι αθλητικές οργανώσεις ώστε να πολλαπλασιάσουν τις δυνατότητες συμμετοχής των ανθρώπων με αναπηρίες στις αθλητικές δραστηριότητες. Σε ορισμένες περιπτώσεις, μέτρα προσπελασιμότητας μπορεί να επαρκούν. Σε άλλες περιπτώσεις, θα πρέπει να γίνουν ειδικές ρυθμίσεις ή να οργανωθούν ειδικές αθλητικές εκδηλώσεις. Τα Κράτη θα 'πρεπε να υποστηρίξουν τη συμμετοχή των ανθρώπων με αναπηρίες σε εθνικά και διεθνή αθλητικά γεγονότα.

4. Οι άνθρωποι με αναπηρίες που συμμετέχουν σε αθλητικές δραστηριότητες θα 'πρεπε να έχουν πρόσβαση σε διδασκαλία και εκπαίδευση ίδιας ποιότητας με τους άλλους συμμετέχοντες.

5. Οι οργανωτές των αθλητικών και ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων θα 'πρεπε να συζητούν με τις οργανώσεις των ανθρώπων με

αναπηρίες, όταν αναπτύσσουν τις υπηρεσίες για τους ανθρώπους με αναπηρίες.

Δυστυχώς στην Ελλάδα οι εκάστοτε κυβερνήσεις αρκέστηκαν και αρκούνται στις υποσχέσεις για σημαντικά έργα. Όχι μόνο όμως δεν κατασκευάζονται κάποιοι σύγχρονοι ειδικοί αθλητικοί χώροι (εκτός από τις εγκαταστάσεις που χρησιμοποιήθηκαν στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας, η περιφέρεια δεν διαθέτει κάτι το αξιόλογο), αλλά ούτε γίνονται κάποιες διαμορφώσεις στις ήδη υπάρχουσες αθλητικές εγκαταστάσεις, έτσι ώστε να αλλάξει η επικρατούσα κατάσταση.

Επί του θέματος οι Παραολυμπιονίκες που τιμήθηκαν πριν λίγο καιρό από τον Πρωθυπουργό κ. Κων/νο Καραμανλή και τον τέως Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κων/νο Στεφανόπουλο, δέχθηκαν τα συγχαρητήριά τους, αλλά εξέφρασαν τα παράπονά τους για τα προβλήματα που εξακολουθούν να υφίστανται στον ειδικό αθλητισμό και την στάση που τηρεί η Πολιτεία.

Προσπελασιμότητα

Το θέμα της προσπελασιμότητας των ατόμων με ειδικές ανάγκες χρήζει διεξοδικής ανάλυσης. Πράγματα που φαίνονται απλά στο μεγαλύτερο κομμάτι του πληθυσμού όπως: η χρησιμοποίηση των μέσων μεταφοράς, η πεζοπορία, η μετακίνηση στις πολυκατοικίες, τα μαγαζιά και τις δημόσιες υπηρεσίες, αποτελούν εφιάλτη για τα Α.Μ.Ε.Α.

Ειδικά στην χώρα μας και σύμφωνα με τις καταγγελίες των ομοσπονδιών των κινητικά αναπήρων και των ατόμων με ειδικές ανάγκες, οι συνθήκες σχετικά με αυτό το “φλέγον” ζήτημα είναι πολύ άσχημες.

Πλοία, αεροπλάνα, Κτελ, ταξί είναι απαγορευμένα για τα άτομα κυρίως με κινητικές αναπηρίες, ενώ στην περιφέρεια ακόμα και η μετακίνηση με τα αστικά λεωφορεία δεν είναι εφικτή, αφού δεν υπάρχουν τα κατάλληλα οχήματα.

Στις δημόσιες υπηρεσίες η κατάσταση στις περισσότερες περιπτώσεις είναι τραγική, αφού δεν υπάρχουν ράμπες και όποιες έχουν τοποθετηθεί εξυπηρετούν μόνο την είσοδο των Α.Μ.Ε.Α και όχι την μετακίνησή τους μέσα στα κτίρια (ειδικά αν είναι πολώροφα, μια και οι ανελκυστήρες

δεν θεωρούνται ικανοποιητικοί ως προς την πρόσβαση και την χρησιμότητά τους).

Τα αναπηρικά αμαξίδια στα πεζοδρόμια συναντούν καθημερινά κάθε είδους εμπόδια (μηχανάκια, αυτοκίνητα κ.τ.λ). Προβλήματα προσπελασιμότητας υπάρχουν σε μαγαζιά, μουσεία, αρχαιολογικούς χώρους, κινηματογράφους.

Ακόμα και στα γήπεδα δεν υπάρχουν ράμπες πρόσβασης και ειδικές θέσεις στις κερκίδες, οπότε εξαλείφεται το δικαίωμα των Α.Μ.ΕΑ να γίνουν “κοινωνοί” του αθλητισμού. Τέτοιου είδους δυσκολίες παρουσιάστηκαν και στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας παρά τις όποιες προσπάθειες που κατεβλήθησαν από τις οργανωτικές αρχές.

Αυτή λοιπόν η προδιαγραφή – διευκόλυνση που θα πρέπει να παρέχεται ανεξαιρέτως σε όλα τα άτομα με ειδικές ανάγκες, δυστυχώς έχει εξελιχθεί σε μόνιμο “βραχνά” που δεν βρίσκει γιατρεία.

Εξοπλισμός

Αναμφισβήτητα ο εξοπλισμός διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην ζωή των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Κατάλληλα διαμορφωμένα αναπηρικά αμαξίδια, πρόσθετα μέλη, διευκολύνουν την πορεία αυτών των ανθρώπων στον αθλητισμό. Οι εταιρείες που ασχολούνται με τον συγκεκριμένο τομέα, δημιουργούν – δοκιμάζουν – βελτιώνουν και προσαρμόζουν τον εξοπλισμό στις απαιτήσεις και τις ανάγκες των αθλητών.

Από το 1980 που εμφανίστηκε η καρέκλα με τρεις ρόδες για τους αθλητές του στίβου, φτάσαμε μέσα από μια διαρκή τεχνολογική “μάχη” στην κατασκευή υδραυλικών γονάτων με κράμα ατσαλιού και τιτανίου. Τα χρώματα στα καροτσάκια έγιναν πιο φανταχτερά, ενώ στο τένις η διαμόρφωση των πίσω τροχών είναι τέτοια, ούτως ώστε ο αθλητής να μπορεί εύκολα να στρίβει από γωνία σε γωνία. Ακόμα κατασκευάζονται ρόδες από ανθρακονήματα, που αυξάνουν την ταχύτητα. Οι αναπηρικές καρέκλες έγιναν πιο ελαφρές και διπλώνουν.

Βέβαια ο σύγχρονος εξοπλισμός συνεπάγεται και υψηλό κόστος. Ήδη το χάσμα είναι πολύ μεγάλο μεταξύ των πλούσιων και των φτωχών χωρών, με αποκορύφωμα το γεγονός ότι κάποιες αφρικανικές ομάδες στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας δεν είχαν τα κατάλληλα αναπηρικά αμαξίδια ή τα απέκτησαν την ύστατη στιγμή χάρη σε δωρεές.

Σίγουρα ο εξοπλισμός αποτελεί ισχυρό εφόδιο για τα άτομα με ειδικές ανάγκες και οι αρμόδιοι φορείς παγκοσμίως, πρέπει να εστιάσουν την προσοχή τους και σ' αυτό το ζήτημα, έτσι ώστε η απόκτηση του ειδικού εξοπλισμού από τα Α.Μ.Ε.Α να κυμαίνεται σε λογικό κόστος.

11. Προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα άτομα με ειδικές ανάγκες

Δυστυχώς οι δυσκολίες που έχουν να αντιμετωπίσουν τα άτομα με ειδικές ανάγκες που ασχολούνται με τον αθλητισμό είναι πολλές. Εκτός από τα προσωπικά τους προβλήματα, τα οποία καταφέρνουν να ξεπερνούν μέσα στους αγωνιστικούς χώρους, υπάρχουν αρκετά σοβαρά ζητήματα που αφορούν αυτό τον τομέα και παρά τις φωνές διαμαρτυρίας παραμένουν μετέωρα.

Ειδικά στην Ελλάδα αθλητισμός και άτομα με ειδικές ανάγκες αποτελούν αντίθετες έννοιες. Η έλλειψη στοιχειώδους υποδομής και η κρατική αναληψία στο θέμα της δημιουργίας κατάλληλων εγκαταστάσεων για τα άτομα με ειδικές ανάγκες είναι το μεγάλο παράπονο αυτών των ανθρώπων, που δεν βλέπουν να υπάρχει φως στο τούνελ

Παρακάτω παραθέτω απόσπασμα από μια ενδιαφέρουσα συνέντευξη, που δημοσιεύθηκε πριν λίγο καιρό σε εφημερίδα πανελληνίας κυκλοφορίας, η οποία καταδεικνύει τις πραγματικές διαστάσεις των προβλημάτων:

Δυο άνθρωποι από το χώρο του αθλητισμού των αναπήρων, ο Σπύρος Καλόγηρος και ο Σωτήρης Δέδες, μιλούν στο «Ρ» (Ριζοσπάστης), αποκαλύπτοντας την πραγματικότητα πίσω από τη βιτρίνα.

Κάποιοι, με μπροστάρη την οργανωτική επιτροπή του «Αθήνα 2004», φρόντισαν τα φώτα να είναι ιδιαίτερα ...εκθαμβωτικά. Και τα πάντα να είναι ιδιαίτερα πολυτελή. Γιατί, άραγε; Ίσως γιατί έτσι θα υπήρχε η δυνατότητα, ανάμεσα στα λείζερ και στους προβολείς, ανάμεσα στα πολυτελή ξενοδοχεία και τις μεγαλόστομες δηλώσεις, να κρυφτεί η πραγματικότητα για τον αθλητισμό των αναπήρων στη χώρα μας.

Ότι και οι Παραολυμπιακοί δεν είναι τίποτα άλλο από αντικείμενο εκμετάλλευσης και υποκρισίας των ανθρώπων, που επιβάλλουν τα συμφέροντα των χορηγών και των διάφορων επιχειρηματιών να φορέσουν για κάποιες μέρες το προσωπίο της ...φιλανθρωπίας. Την ίδια ώρα όμως, το σύστημα της αδιαφορίας, της παντελούς έλλειψης μέριμνας, της απουσίας των υποδομών συνεχίζει το δικό του χορό. Η ανάγκη για άθληση στα συγκεκριμένα άτομα, που πολλές φορές έχει και μεγαλύτερη βαρύτητα, αφού λειτουργεί και ως θεραπευτική για την πάθησή τους, είναι μπλεγμένη στα γρανάζια των ιδιωτικών συμφερόντων. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι δεν υπάρχει κάποιο

έργο, που να έγινε με αφορμή τους Παραολυμπιακούς και να μείνει μετά στο αθλητικό κίνημα των ανθρώπων με αναπηρία. Αντίθετα, οι ίδιοι οι ανάπηροι γίνονται ντεκόρ για φιέστες από τα δυο μεγάλα κόμματα, αλλά και από τους χορηγούς, που θέλουν να διαφημίσουν το ανθρώπινο ενδιαφέρον τους.

Sportidea

Ο «Ρ» (Ριζοσπάστης) συζήτησε με δυο ανθρώπους από το χώρο του αθλητισμού για άτομα με αναπηρία και από κει αποκαλύφθηκε η στυγνή πραγματικότητα. Ο Σπύρος Καλόγηρος, μέλος του ΔΣ του ΠΑΣΚΚΑ (Πανελλήνιος Σύλλογος Καλαθοσφαιριστών με Καροτσάκι) και ο Σωτήρης Δέδες, πρόεδρος του Ποδοσφαιρικού Συλλόγου Τυφλών, είχαν πολλά να μας αποκαλύψουν.

«Θέλουν να κρύψουν την αλήθεια»

Η απόκρυψη της αλήθειας και της πραγματικότητας είναι, σύμφωνα με τον Σπύρο Καλόγηρο, το κυρίαρχο πνεύμα όλων αυτών, που σήμερα εμφανίζονται να κόπτονται για την ανάγκη της άθλησης των ανθρώπων με αναπηρία.

«Η Παραολυμπιάδα είναι η "κολυμπήθρα του Σιλβάμ" για τους ανθρώπους των κυβερνήσεων και αυτών, που τόσα χρόνια ήταν στην αντιπολίτευση και τώρα είναι κυβέρνηση, η οποία στηρίζει και αναδεικνύει το σύστημα των συμφερόντων που υπάρχει στον τομέα του αθλητισμού για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Γιατί και το κοινωνικό προσωπείο των κυβερνώντων φτιάχνεται, προκειμένου να καλυφθεί η πολιτική που εφαρμόζουν, αλλά και το προσωπείο όλων αυτών που ετοιμάζουν μετά τους Αγώνες τα βάρβαρα μέτρα. Αθλητισμός και άτομα με αναπηρία είναι σίγουρα αντίθετες έννοιες στη χώρα μας, από τη στιγμή που δεν υπάρχει υποδομή γι' αυτόν το σκοπό ή κάποια πολιτική που να εφαρμόζεται σ' αυτόν τον τομέα. Για παράδειγμα, αν και, ενόψει των Παραολυμπιακών, υπήρξαν μελέτες στο Εθνικό Ίδρυμα Αποκατάστασης, που πληρώθηκαν για να γίνουν κάποια έργα υποδομής, αυτά δεν ολοκληρώθηκαν ποτέ. Και δεν είναι μόνον αυτό, αλλά και η γενικότερη κατάσταση που επικρατεί. Δεν μπορεί να λειτουργήσει με σωστές βάσεις, όταν υπάρχει μια σειρά άλλων προβλημάτων. Τα μειωμένα κονδύλια, που σε μερικές περιπτώσεις δε δίνονται, οι απλήρωτοι προπονητές συνθέτουν την όλη εικόνα, που αφορά στον αθλητισμό για άτομα με αναπηρία».

Παραολυμπιακοί Αγώνες, κι αυτοί στο βωμό των συμφερόντων

Sportidea

«Χρήματα για άλλους σκοπούς»

«Ενόψει της Παραολυμπιάδας, δόθηκαν κάποια χρήματα, που δεν έφταναν ούτε καν για την προετοιμασία, προκειμένου να δημιουργηθεί η αποστολή. Και μάλιστα τα χρήματα που δόθηκαν δεν έχουν σχέση με το αθλητικό κομμάτι. Δόθηκαν στη Συνομοσπονδία Ατόμων Με Ειδικές Ανάγκες, που δεν έχει καμιά σχέση με το αθλητικό κομμάτι και ούτε το Καταστατικό της της επιτρέπει να ασχοληθεί με αυτά. Αντίθετα, αποτέλεσαν μέσο για να ελεγχθούν κάποια σωματεία. Δεν είναι άσχετο ότι οι 10 άνθρωποι που είναι μέσα στην Εθνική Συνομοσπονδία Αναπήρων ασχολούνται και με το αθλητικό κομμάτι, όπου έχουν τους δικούς τους και έχουν κάνει την ανάλογη προετοιμασία. Οπου δεν υπήρχε άνθρωπος δικός τους, δεν ήταν με το μηχανισμό τους, δεν πήραν τα λεφτά.»

Το μέλλον είναι σίγουρα αβέβαιο, για να μην πω δυσοίωνα. Προβλέπω μεγάλο σκοτάδι μετά το κλείσιμο των φώτων. Οσοι μπορέσουν με τη δυνατότητα των χορηγών να επιβιώσουν, θα το κάνουν. Οι υπόλοιποι και τα σωματεία τους θα αντιμετωπίσουν πολλά προβλήματα επιβίωσης. Και φυσικά, με τις υπάρχουσες συνθήκες, δε μιλάμε για μαζικό αθλητισμό των ατόμων με αναπηρία. Αφήστε, που φοβάμαι μη χρησιμοποιηθεί και ως μπουύμερανγκ η όλη υπόθεση των Παραολυμπιακών για το αναπηρικό κίνημα (καθώς και γενικότερα το λαό) ότι, να, κοιτάζτε τι κατάφερε ο ανάπηρος. Πήρε μετάλλιο, διακρίθηκε, έβγαλε λεφτά μέσω του αθλητισμού, έγιναν υποδομές, που, όμως, όλα αυτά δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα.»

«Αθλητισμός μέσα στην αδιαφορία»

Από την πλευρά του, ο Σωτήρης Δέδες, πρόεδρος του Ποδοσφαιρικού Συλλόγου Τυφλών, από την πλευρά του, μας έκανε μια σημαντική καταγγελία, που αναδεικνύει περίτρανα το γεγονός ότι ακόμα και τώρα δεν τηρούνται τα προσχήματα. Όπως αποκάλυψε, οι τυφλοί ποδοσφαιριστές της Εθνικής Ομάδας, του κατήγγειλαν ότι κατά τη διάρκεια της 25ήμερης Ολυμπιακής προετοιμασίας στο Λουτράκι δεν υπήρχε ούτε γιατρός, ούτε φυσιοθεραπευτής. Δείγμα και αυτό για το πώς αντιμετωπίζονται έξω από τις φιέστες στα πολυτελή ξενοδοχεία οι ανάπηροι αθλητές. Επίσης τόνισε:

«Δεν μπορούμε να κάνουμε ούτε λόγο για μαζικό αθλητισμό στα άτομα

με αναπηρία. Χαρακτηριστικά, σας λέω ότι εμείς οι τυφλοί ποδοσφαιριστές είχαμε ένα γήπεδο, που πληρούσε τις προδιαγραφές που θέλει το άθλημα για να παιχτεί, στην Καλλιθέα και γκρεμίστηκε. Έτσι, αναγκαστήκαμε να μετακομίσουμε στα γήπεδα 5X5 του Δήμου Νέας Φιλαδέλφειας, που, όμως, για τους τυφλούς ποδοσφαιριστές είναι ακατάλληλα και επικίνδυνα. Αντίθετα, χαρακτηριστικό της αδιαφορίας των υπευθύνων είναι το γεγονός ότι στο Νικοπούλειο της Καλλιθέας υπάρχει αξιοπρεπής χώρος για τη δημιουργία ειδικού γηπέδου, που, όμως, παραμένει ανεκμετάλλετος και αποτελεί στέκι ναρκομανών. Και δεν είναι μόνον οι υποδομές το πρόβλημα. Για παράδειγμα, εμείς έχουμε να πάρουμε χρήματα από τον Απρίλη του 2000, ίσως γιατί δεν ήμασταν αρεστοί, όπως κάποιοι άλλοι που πήρανε.. Δεν έχουμε δυνατότητες πλέον ούτε τις μπάλες να αγοράσουμε. Αυτό μας στερεί τη δυνατότητα να δημιουργήσουμε ένα σύστημα μαζικού αθλητισμού. Εάν δεν έχεις πάρει δραχμή από την πολιτεία, πώς θα εξασφαλίσεις τα βασικά σ' αυτούς που θα έρθουν να αθληθούν;».

Στο ίδιο μήκος κύματος ήταν και οι δηλώσεις που ευγενικά μου έκαναν στα πλαίσια αυτής της πτυχιακής εργασίας, η επί 19 χρόνια φυσιοθεραπεύτρια του Κ.Α.Α.ΜΕ.Α Σερρών, κ. Σάσα Μαρβάκη, που προετοιμάζει τα άτομα που λαμβάνουν μέρος στα Special Olympics και η γενική γραμματέας του Πανσερραϊκού Α.Μ.Ε.Α, κ. Γεωργία Καραμανλίδου.

Σύμφωνα λοιπόν με την έρευνα που έκανα, στο χώρο του Κ.Α.Α.ΜΕ.Α υπάρχει ένα ανοικτό γήπεδο μπάσκετ και ένα ανοικτό γήπεδο ποδοσφαίρου (όχι σε κανονικές διαστάσεις). Την περίοδο του χειμώνα με το κρύο και την κακοκαιρία, τα άτομα που έχουν τις δυνατότητες και συμμετέχουν στα Special Olympics, όχι μόνο δεν μπορούν να προετοιμασθούν κανονικά, αλλά ούτε και πολύ περισσότερο να αθληθούν απλά. Επίσης στο ίδρυμα δεν βρίσκεται σε μόνιμη βάση κάποιος γυμναστής με ειδίκευση στον αθλητισμό των Α.Μ.Ε.Α και το έργο του το υποκαθιστά η φυσιοθεραπεύτρια.

Στο κλειστό κολυμβητήριο των Σερρών η προπόνηση των αθλητών του Πανσερραϊκού Α.Μ.Ε.Α γίνεται σε πισίνα που δεν εξυπηρετεί τις ανάγκες τους. Στα πλάνα των διοικούντων του συλλόγου είναι η κατασκευή με τις δικές τους προσπάθειες μια νέας ειδικής πισίνας σε ένα καινούργιο χώρο, ούτως ώστε να τηρούνται οι κανονικές συνθήκες άθλησης.

Επιπρόσθετα στοιχεία που είδαν το φως της δημοσιότητας τον Σεπτέμβριο του 2004 επιβεβαιώνουν και αυτά με την σειρά τους, για του λόγου το αληθές, τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο ειδικός αθλητισμός στην χώρα μας.

Συγκεκριμένα οι 135 αθλητές που αποτέλεσαν την ελληνική αποστολή για τους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας δεν είχαν λάβει τους τρεις τελευταίους μήνες τα οδοιπορικά (300 € ο καθένας), ενώ απλήρωτοι για δυο μήνες ήταν οι δεκαεπτά προπονητές και για τρεις μήνες οι επτά γιατροί και οι πέντε φυσιοθεραπευτές .

Η οικονομική κατάσταση της Εθνικής Αθλητικής Ομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία (ΕΑΟΜ – ΑΜΕΑ) χαρακτηρίζεται ως τραγική. Το ποσό της κρατικής επιχορήγησης που δόθηκε στην ΕΑΟΜ – ΑΜΕΑ για την προετοιμασία της ελληνικής αποστολής ήταν πολύ χαμηλό, με την ομοσπονδία να λαμβάνει τις περισσότερες φορές κάτι ως «έναντι» του τακτικού προϋπολογισμού (318.000 €για το 2004 σύμφωνα με τους υπεύθυνους της ομοσπονδίας, ενώ ο υφυπουργός έδωσε εντολή για άλλα 300.000 €- για την παραολυμπιακή προετοιμασία που ωστόσο έχει ολοκληρωθεί-, τα οποία όμως δεν έχουν καταβληθεί από την διεύθυνση οικονομικών της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού.).

Αξίζει να σημειωθεί ότι στα τέλη Ιανουαρίου του 2005, ολοκληρώθηκαν οι διαδικασίες με την υπογραφή κοινής Υπουργικής Απόφασης των υφυπουργών Αθλητισμού, Γιώργου Ορφανού και Οικονομικών, Πέτρου Δούκα για τη χορήγηση των οικονομικών επιβραβεύσεων, σε όλους τους αθλητές και αθλήτριες και τους προπονητές τους για τις επιτυχίες, που σημείωσαν, κατά τη διάρκεια του έτους 2003 (!).

Συμπεριλαμβάνονται οι αθλητές με αναπηρία και οι προπονητές τους. Οι δικαιούχοι οικονομικής επιβράβευσης είναι 342 και το συνολικό ποσό που θα καταβληθεί είναι, περίπου, 3.500.000 ευρώ.

Ανακούφιση στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι αθλητές με αναπηρία θα μπορούσαν να δώσουν οι εταιρίες – χορηγοί, που αποτελούν στην εποχή μας τους «αιμοδότες», αλλά δυστυχώς δεν στηρίζουν ενεργά όλους τους αθλητές με αναπηρία, επειδή δεν τυγχάνουν της ίδιας δημοσιότητας και προβολής, και ως εκ τούτου και τα οφέλη για τις επιχειρήσεις δεν είναι τα ανάλογα και τα προσδοκώμενα.

12. Προγράμματα Αθλητισμού

Η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (Υφυπουργείο Αθλητισμού) διοργανώνει και χρηματοδοτεί προγράμματα, «Άθλησης για όλους», δίνοντας βαρύτητα και στον αθλητισμό των Α.Μ.Ε.Α. σε όλους τους Δήμους της χώρας, που εκδηλώνουν ενδιαφέρον υποβάλλοντας σχετικό αίτημα.

Σκοπός των προγραμμάτων είναι η βελτίωση του βιολογικού επιπέδου των αθλουμένων, η καλλιέργεια αθλητικού χαρακτήρα και αθλητικής συνείδησης, η αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου και η αναψυχή των αθλουμένων.

Τα εγκεκριμένα αυτά ειδικά προγράμματα του μαζικού αθλητισμού προβλέπουν την άσκηση των Α.Μ.Ε.Α σε σχολεία και ιδρύματα (εντός ωραρίου λειτουργίας) όπως επίσης και την άσκησή τους στα πλαίσια του ελεύθερου χρόνου από πτυχιούχους φυσικής αγωγής, οι οποίοι προσλαμβάνονται βάσει προκηρύξεων με συμβάσεις εργασίας.

Άμεση σχέση με αυτή την προσπάθεια έχει η Διεύθυνση «Άθλησης για όλους», η οποία θεωρείται αρμόδια για:

- § την μελέτη
- § την οργάνωση
- § την διάδοση
- § την υλοποίηση
- § την παρακολούθηση
- § την αξιολόγηση
- § την υποστήριξη
- § την χρηματοδότηση των προγραμμάτων «Άθλησης για όλους» σε πανελλήνιο επίπεδο.

Όσο αφορά την γενικότερη ευρωπαϊκή πολιτική το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με απόφαση που έλαβε το 2000, θέσπισε κοινοτικό πρόγραμμα δράσης (Council Decision 2000/750/EC of Nov. 27, 2000, establishing a Community action program to combat discrimination [2001-2006] OJ L 303, 23 [Dec. 2, 2000]), για την προώθηση των μέτρων καταπολέμησης των διακρίσεων λόγω φυλετικής ή εθνικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, **αναπηρίας**, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού, το οποίο θα επονομάζεται εφεξής "το πρόγραμμα" για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2001 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006.

Το πρόγραμμα πρόκειται να καλύψει τους ακόλουθους τομείς:

α) προώθηση της μη διακριτικής μεταχείρισης μέσα στις και από τις δημόσιες υπηρεσίες (π.χ. αστυνομικές αρχές, δικαστικό σύστημα, υγεία, κοινωνική ασφάλιση, εκπαίδευση)·

β) προώθηση της μη διακριτικής μεταχείρισης μέσα στα και από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης·

γ) εξάλειψη των φραγμών διακριτικής μεταχείρισης κατά τη συμμετοχή στη λήψη αποφάσεων και στις δημοκρατικές διαδικασίες·

δ) εξάλειψη των φραγμών διακριτικής μεταχείρισης κατά την πρόσβαση στα αγαθά και υπηρεσίες συμπεριλαμβανομένων και των τομέων στέγασης, συγκοινωνίας, πολιτισμού, αναψυχής και αθλητισμού·

ε) εντοπισμός των εργαλείων και μεθόδων για την αποτελεσματική παρακολούθηση των διακρίσεων·

στ) εντοπισμός των εργαλείων και μεθόδων για την αποτελεσματική διάδοση των πληροφοριών σχετικά με το δικαίωμα ίσης και μη διακριτικής μεταχείρισης·

ζ) εντοπισμός μεθοδολογιών για την ενσωμάτωση της διάστασης της ισότητας των φύλων στις πολιτικές και πρακτικές προσεγγίσεις για την καταπολέμηση των διακρίσεων.

Οι επιδιωκόμενοι στόχοι του προγράμματος είναι οι εξής:

α) βελτίωση της κατανόησης των θεμάτων που έχουν σχέση με τις διακρίσεις μέσω της βελτίωσης των γνώσεων και των μεθόδων καταμέτρησης και μέσω της αξιολόγησης της αποτελεσματικότητας των πολιτικών και της πρακτικής·

β) ανάπτυξη της ικανότητας συγκεκριμένων φορέων (ιδίως των κρατών μελών, των τοπικών και περιφερειακών αρχών, των ανεξάρτητων οργάνων που είναι αρμόδια για την καταπολέμηση των διακρίσεων, των κοινωνικών εταίρων και των μη κυβερνητικών οργανώσεων) για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των διακρίσεων, ιδίως μέσω της προώθησης της ανταλλαγής πληροφοριών και παραδειγμάτων ορθής πρακτικής και μέσω της δικτύωσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο·

γ) προώθηση και διάδοση των αξιών και πρακτικών που αποτελούν το υπόβαθρο της καταπολέμησης των διακρίσεων.

Για την επίτευξη αυτών των στόχων καθορίστηκαν μια σειρά από ενέργειες εντός διακρατικού πλαισίου:

α) ανάλυση των παραγόντων που συνδέονται με τις διακρίσεις, μεταξύ άλλων μέσω μελετών και καθορισμού ποιοτικών και ποσοτικών δεικτών και προτύπων, τηρουμένης της εθνικής νομοθεσίας και πρακτικής αξιολόγησης της αποτελεσματικότητας και του αντικτύπου της νομοθεσίας και των μεθόδων καταπολέμησης των διακρίσεων, σε συνδυασμό με αποτελεσματική διάδοση των αποτελεσμάτων,

β) διακρατική συνεργασία και προώθηση της δικτύωσης, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, εταίρων που συμμετέχουν στην καταπολέμηση των διακρίσεων και στην πρόληψή τους, συμπεριλαμβανομένων των μη κυβερνητικών οργανώσεων,

γ) ευαισθητοποίηση, ιδίως για να δοθεί έμφαση στην ευρωπαϊκή διάσταση της καταπολέμησης των διακρίσεων και να δημοσιοποιηθούν τα αποτελέσματα του προγράμματος, ιδιαίτερα μέσω ανακοινώσεων, δημοσιεύσεων, εκστρατειών και εκδηλώσεων.

Άλλωστε η Ευρωπαϊκή επιτροπή έχει επισημάνει την σημασία του αθλητισμού για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τονίζοντας ότι τα σπορ μπορούν να βοηθήσουν στο να αυξηθεί η αντίληψη σχετικά με την ποικιλία των προβλημάτων που υπάρχουν. Μπορούν, παραδείγματος

χάρη, να παίξουν ένα σημαντικό ρόλο στην επίτευξη μιας περιεκτικής, δίχως φραγμούς κοινωνίας, μπορούν να αποτελέσουν ένα παράγοντα κοινωνικής ενσωμάτωσης, μπορούν να βοηθήσουν στο άνοιγμα του δρόμου για την απασχόληση.

13. Ο ρόλος του κοινωνικού λειτουργού και η διεπιστημονική συνεργασία για την προώθηση των ευκαιριών των Α.Μ.Ε.Α στον αθλητισμό

Σε προηγούμενη ενότητα αυτής της πτυχιακής εργασίας έγινε αναφορά στον σημαντικό ρόλο που παίζει ο προπονητής – γυμναστής, που ασχολείται με τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τα οποία έχουν λίγο – πολύ τις δυνατότητες να αθληθούν. Αναμφίβολα όμως όση αξία έχει η προσπάθεια που καταβάλλει ο κάθε προπονητής που σχετίζεται με τον ειδικό αθλητισμό, την αντίστοιχη αξία έχει και η προσπάθεια που κάνει ο κοινωνικός λειτουργός σ' αυτό τον τομέα.

Ο κοινωνικός λειτουργός καλείται να εφαρμόσει την μεθοδολογία της κοινωνικής εργασίας με τις τεχνικές που αυτή περιλαμβάνει, προσαρμόζοντάς την όμως στις ιδιαιτερότητες που χαρακτηρίζουν αυτό το πεδίο δράσης. Η γενικότερη παρέμβαση του επαγγελματία πρέπει να γίνεται προς τέσσερις κατευθύνσεις για την σωστή προσέγγιση του ζητήματος και την καλύτερη αντιμετώπιση του. Συγκεκριμένα ο κοινωνικός λειτουργός πρέπει να εργασθεί με το ίδιο το άτομο με ειδικές ανάγκες, με την οικογένεια, την ομάδα και την κοινότητα.

Κοινωνικός λειτουργός και Α.Μ.Ε.Α

Αναμφισβήτητα το άτομο με ειδικές ανάγκες αποτελεί το σημείο αναφοράς στο συνολικό έργο του κοινωνικού λειτουργού. Βέβαια οι συνθήκες διαφοροποιούνται σε ένα μεγάλο ποσοστό όταν ο επαγγελματίας παραδείγματος χάρη έχει να κάνει με άτομα που αντιμετωπίζουν κάποια μικρή κινητική ανωμαλία ή ελαφριά νοητική στέρηση και με άτομα με σύνδρομο Down.

Ο κοινωνικός λειτουργός που βρίσκεται είτε σε ένα ειδικό σχολείο, είτε σε ένα κέντρο αποκατάστασης ατόμων με αναπηρίες πρέπει να δείξει θερμό ενδιαφέρον και να γνωρίσει από κοντά το άτομο με ειδικές ανάγκες, προκειμένου να διαπιστώσει αν το ίδιο έχει την επιθυμία ή τα αποθέματα να ασχοληθεί με τον αθλητισμό. Η συλλογή στοιχείων – μέσα από την συζήτηση (προσωπική συνέντευξη) – φέρνει στην επιφάνεια πράγματα που σχετίζονται με τις σκέψεις, τα ενδιαφέροντα των Α.Μ.Ε.Α, τα οποία έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα στην όλη διαδικασία, αφού έτσι ο κοινωνικός λειτουργός θα μπορέσει να σχηματίσει μια πρώτη εικόνα στο μυαλό του ανάλογα με την εκάστοτε περίπτωση.

Ο κοινωνικός λειτουργός πρέπει να αντλήσει πληροφορίες και από τον ειδικό παιδαγωγό, τον φυσιοθεραπευτή, τον εργοθεραπευτή, τον γυμναστή, για να συνειδητοποιήσει επακριβώς ποια είναι η πορεία του ατόμου με ειδικές ανάγκες μέσα στο πλαίσιο. Άλλωστε για να ευοδωθούν οι προσπάθειες του πρέπει να συνεργασθεί αρμονικά με τα υπόλοιπα μέλη της διεπιστημονικής ομάδας. Η λειτουργία αυτής της ομάδας βασίζεται στην παραδοχή ότι καμία επιστήμη και κανένα επάγγελμα δεν διαθέτει τις απαιτούμενες γνώσεις και μεθόδους για την αντιμετώπιση των πολύπλοκων ιατρικών, ψυχολογικών και κοινωνικών πτυχών κάθε αναπηρίας. Συνεπώς, είναι αναγκαία και χρήσιμη για την καλύτερη δυνατή βοήθεια προς τον εξυπηρετούμενο η συλλογική εργασία και συμβολή των μελών της.

(Πέτρος Σταθόπουλος, Κοινωνική Πρόνοια μια γενική θεώρηση – Δεύτερη έκδοση, σελ. 354, εκδόσεις «Ελλην», Περιστέρι, 1999).

Η Καλλιδικάκη προσδιορίζει τις λειτουργίες της ομάδας και τις προϋποθέσεις σωστής λειτουργίας της:

« Η διεπιστημονική ομάδα υπάρχει για την πληρέστερη αντιμετώπιση των αναγκών των αρρώστων αλλά και για να υποστηρίζει τους εργαζόμενους – μέλη της στις οδυνηρές επαγγελματικές τους εμπειρίες. Έτσι η συνεργασία προχωρεί σε γόνιμο και ευχάριστο κλίμα και η διεπιστημονική συνεργασία εξελίσσεται και αναπτύσσεται. Μερικές φορές παραγνωρίζεται η αξία της συμμετοχής και της συνδρομής καθενός επαγγελματία. Οι ομάδες λειτουργούν στην βάση της ειδικότητας και της αρχαιότητας και όχι στην βάση της ισότιμης συμμετοχής και της ιδιαίτερης συμβολής των μελών της». (Καλλιδικάκη, Θεανώ [1994], « Η εξέλιξη της διεπιστημονικής σχέσης στις υπηρεσίες ψυχικής υγείας παιδιών και εφήβων – Η συμβολή του κοινωνικού λειτουργού» ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ, τεύχος 36:217 – 226).

Αυτό το τελευταίο βέβαια αποτελεί σίγουρα εμπόδιο στην παροχή καλύτερης βοήθειας προς τον εξυπηρετούμενο, αλλά ο κοινωνικός λειτουργός πρέπει να υπερασπισθεί την θέση του. Η τυχόν αίσθηση ανωτερότητας ή κατωτερότητας εν συγκρίσει με τα άλλα μέλη της διεπιστημονικής ομάδας μόνο κακό μπορεί να κάνει.

Το σημαντικό όμως στην συνεργασία του κοινωνικού λειτουργού με τους υπόλοιπους ειδικούς είναι ότι και ο ίδιος θα εμπλουτίσει τις γνώσεις του αναφορικά με τον ειδικό αθλητισμό και τις διαστάσεις του και επίσης ότι θα μπορέσει να παροτρύνει καλύτερα τα Α.Μ.Ε.Α να ασχοληθούν και να συνεχίσουν να ασχολούνται με τον αθλητισμό.

Κοινωνικός λειτουργός και οικογένεια

Το οικογενειακό περιβάλλον του ατόμου με ειδικές ανάγκες διαδραματίζει κυρίαρχο ρόλο στην εξέλιξή του. Πολλοί είναι οι γονείς που εξαιτίας φόβου, άγνοιας, ντροπής κρατούν το παιδί τους μέσα στο σπίτι, θεωρώντας ότι αυτή είναι η καλύτερη λύση μακριά από τα σχόλια της γειτονιάς.

Ο κοινωνικός λειτουργός στο πλαίσιο των ενεργειών του καλείται να δράσει άμεσα, ειδοποιώντας τους γονείς να τον επισκεφθούν στο γραφείο του, έτσι ώστε να τους ενημερώσει και να τους συμβουλευτεί σχετικά με το παιδί τους και τις προοπτικές που ανοίγονται μέσω του αθλητισμού. Επιπροσθέτως θα μπορέσει να συγκεντρώσει στοιχεία που συνδέονται με την δομή της οικογένειας και τις αντιλήψεις που την διέπουν.

Ο αρνητισμός που ενδέχεται να συναντήσει σε κάποιες περιπτώσεις από πλευράς γονέων δεν πρέπει να τον αποθαρρύνει. Για να εξομαλυνθούν οι δυσκολίες ο κοινωνικός λειτουργός οφείλει να παρουσιάσει επακριβή στοιχεία αναφορικά με τον ειδικό αθλητισμό και τις θετικές επιπτώσεις του. Ο χειρισμός της όλης κατάστασης πρέπει να γίνει με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε ο κοινωνικός λειτουργός να μην μονοπωλήσει το ενδιαφέρον με ένα μακρόσυρτο μονόλογο, αλλά να επιτρέψει στους γονείς να συνειδητοποιήσουν και να εκφράσουν άφοβα τις ανησυχίες, τις σκέψεις και τους προβληματισμούς τους. Οικοδομώντας μια αληθινή σχέση συνεργασίας ο κοινωνικός λειτουργός είναι εις θέση να υποβάλλει τις προτάσεις του, προσφέροντας λύσεις οι οποίες θα είναι αποτέλεσμα συνετού σχεδιασμού.

Κοινωνικός λειτουργός και ομάδα

Ένας εξίσου σημαντικός τομέας δράσης για τον κοινωνικό λειτουργό είναι αυτός της συνεργασίας του με την ομάδα. Η ομάδα μπορεί να αποτελείται από άτομα με ειδικές ανάγκες που θέλουν και μπορούν να ασχοληθούν με τον αθλητισμό, αλλά διατηρούν κάποιες επιφυλάξεις ή μια ομάδα αποτελούμενη από Α.Μ.Ε.Α που αθλούνται συστηματικά και εκφράζουν τις εμπειρίες τους και τα συναισθήματά τους.

Στην πρώτη ομάδα ενδέχεται να παρουσιασθούν διαφορετικές περιπτώσεις ατόμων. Άτομα δηλαδή διατεθειμένα να αθληθούν και δίχως να έχουν φόβο για να κάνουν το επόμενο βήμα και άτομα που ναι μεν θέλουν αλλά οι ταυτόχρονες ανησυχίες τους λειτουργούν ως αντίβαρο στη τελική τους απόφαση.

Ο κοινωνικός λειτουργός πρέπει να προσέξει την εμφάνιση συγκρούσεων και φαινομένων όπως αυτού του αποδιοπομπαίου τράγου, που μπορούν να επιφέρουν κλυδωνισμούς στις τάξεις της ομάδας, οδηγώντας ακόμα και στην διάλυση της. Αρμοδιότητα του κοινωνικού λειτουργού δεν είναι να προτείνει έτοιμες λύσεις, επιβάλλοντας το «εγώ» του εκμεταλλευόμενος ίσως και τις ιδιαίτερες ανάγκες των μελών της ομάδας. Κάθε άλλο μάλιστα αφού ο κοινωνικός λειτουργός οφείλει να ακούσει θέσεις, απόψεις, επιχειρήματα, τηρώντας στάση ουδετερότητας, λαμβάνοντας υπόψιν τους στόχους της ομάδας και τις επιδιώξεις της.

Στην δεύτερη περίπτωση ο κοινωνικός λειτουργός θα έχει την ευκαιρία να πληροφορηθεί τις εμπειρίες, τα συναισθήματα, τα βιώματα που πηγάζουν από τον αθλητισμό και τα οποία ίσως να προσπαθήσουν να του μεταδώσουν μέχρι ενός σημείου τα άτομα με ειδικές ανάγκες που ήδη αθλούνται.

Η περισυλλογή αυτών των εμπειριών θα βοηθήσει τον κοινωνικό λειτουργό ώστε να ενισχύσει ακόμη περισσότερο και να ενθαρρύνει τις προσπάθειες που καταβάλλουν τα Α.Μ.Ε.Α στους αγωνιστικούς χώρους. Ο κοινωνικός λειτουργός θα μπορέσει να καταλήξει σε αρκετά χρήσιμα συμπεράσματα, τα οποία θα αποτελέσουν ένα σημαντικό εφόδιο για τον ίδιο και το έργο του.

Κοινωνικός λειτουργός και κοινότητα

Ουσιώδης παράμετρος αποτελεί η ευαισθητοποίηση της κοινότητας και η αποδοχή του αθλητισμού των ατόμων με ειδικές ανάγκες από το μεγαλύτερο κομμάτι του πληθυσμού. Τα τείχη θα καταρρεύσουν αν ευαισθητοποιηθεί η κοινή γνώμη επί του θέματος και ενεργοποιηθούν οι υπάρχουσες υπηρεσίες κοινωνικής φροντίδας και υποστήριξης.

Ο κοινωνικός λειτουργός πρέπει να μοχθήσει πολύ, να αναλάβει το ρόλο του πομπού, οργανώνοντας ενημερωτικές ημερίδες σε συνεργασία με άλλους φορείς, αναπτύσσοντας ακόμα και δημόσιες σχέσεις με ανθρώπους των Μ.Μ.Ε., ο ρόλος των οποίων στην σύγχρονη εποχή είναι σημαντικός, έχοντας το «προνόμιο» να επηρεάζουν γνώμες και να διαμορφώνουν αντιλήψεις.

Φυσικά, δεν θα πρέπει να υπερβάλλει κανείς τις δυνατότητες του κοινωνικού λειτουργού για την επίλυση τέτοιων προβλημάτων, τα οποία συνδέονται με βαθιά ριζωμένες προκαταλήψεις. Όσο και αν αυτές οι δυσκολίες είναι υπαρκτές, είναι βέβαιο από τα διεθνή δεδομένα ότι

ο μόνος τρόπος αντιμετώπισης τέτοιου είδους ζητημάτων είναι η οργανωμένη παρέμβαση.

14. Συμπεράσματα

Τα άτομα με ειδικές ανάγκες είναι σε πολλές περιπτώσεις καταδικασμένα στην απομόνωση από την ίδια την κοινωνία. Στην χώρα μας, η άγνοια που διακατέχει ένα σημαντικό μέρος του ευρύτερου πληθυσμού σχετικά με τα δικαιώματα των Α.Μ.Ε.Α, τις συνθήκες διαβίωσής τους, τις αξιέπαινες καθημερινές προσπάθειες που καταβάλλουν για να αλλάξουν την εις βάρος τους κατάσταση, έχει οδηγήσει στην κατά κάποιον τρόπο «τιμωρία» αυτών των ανθρώπων.

Και όμως τα άτομα με ειδικές ανάγκες ψάχνοντας εξόδους διαφυγής από την μιζέρια τους, βρήκαν στον αθλητισμό το νόημα της ζωής. Δεν πρέπει να σταθούμε μόνο στα μετάλλια που κατακτούν και στις κάθε είδους επιτυχίες που σημειώνουν εντός των αγωνιστικών χώρων. Αυτό που πραγματικά κάνει περήφανους τους αθλητές με ειδικές ανάγκες είναι ότι παρά τις δυσκολίες τους, μπορούν να υλοποιήσουν τους στόχους τους αρκεί να τους δοθούν οι κατάλληλες ευκαιρίες σε συνδυασμό με την σωστή αξιολόγηση των δυνατοτήτων τους.

Βήματα προόδου έχουν γίνει και εξακολουθούν να γίνονται. Από τον Τζορτζ Άιζερ που στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Σέντ Λούις (1904) κατέκτησε χρυσά μετάλλια μολονότι το ένα πόδι του ήταν ξύλινο, φτάσαμε στην διεξαγωγή των Παραολυμπιακών Αγώνων, των Special Olympics, των Πανελληνίων Πρωταθλημάτων Α.Μ.Ε.Α.

Αντικειμενικός στόχος όμως πρέπει να είναι η επίτευξη της σωστής μεταχείρισης των Α.Μ.Ε.Α και της αξιοκρατικής αντιμετώπισης των προβλημάτων τους. Ο κοινωνικός λειτουργός αποτελεί ένα κρίκο στην αλυσίδα του συστήματος και οφείλει να δραστηριοποιηθεί, να ενεργήσει βάσει των δυνατοτήτων του για το καλό του κοινωνικού συνόλου.

Διότι υγιής κοινωνία είναι αυτή που αποδέχεται πλήρως και ισότιμα όλα τα μέλη της δίχως διακρίσεις και περιορισμούς.

15. Προτάσεις – Εισηγήσεις

Κατά το στάδιο συλλογής πληροφοριακού υλικού από διάφορες πηγές ενημέρωσης, σχετικά με το θέμα αυτής της πτυχιακής εργασίας, ένοιωσα πολλές φορές χαρούμενος αλλά ταυτόχρονα και προβληματισμένος.

Χαρούμενος επειδή κατάφερα να κατανοήσω σε ένα μεγάλο ποσοστό την ιδιαίτερη σημασία που έχει η δύναμη της ψυχής και της θέλησης, στοιχεία που αναπτερώνουν το ηθικό των ατόμων με ειδικές ανάγκες και τα οδηγούν στις επιτυχίες τους εντός και εκτός σταδίων. Αυτό που μοιάζει αδιανόητο και ακατόρθωτο από τους αρτιμελείς και ψυχικά υγιείς ανθρώπους, είναι δυνατό για τους αθλητές με ειδικές ανάγκες.

Στην αντίπερα όχθη ένοιωσα προβληματισμένος διότι αφενός μεν τα Α.Μ.Ε.Α, έχοντας την βοήθεια των προπονητών τους και την συμπαράσταση από γονείς και φίλους κάνουν ό,τι καλύτερο μπορούν την στιγμή που αγωνίζονται, αφετέρου όμως η επίσημη Πολιτεία στις περισσότερες περιπτώσεις είναι απύσχα. Δικαιολογημένα λοιπόν τα παράπονα που εξέφρασαν οι Παραολυμπιονίκες μας προς τον Πρωθυπουργό, αναφορικά με την κατάσταση που επικρατεί στον ειδικό αθλητισμό.

Οι αθλητές με ειδικές ανάγκες πρέπει να πάνε να είναι οι «φτωχοί συγγενείς» και για να αλλάξει το υπάρχον σκηνικό πρέπει να γίνουν κάποιες τομές, ούτως ώστε να αλλάξει η γενικότερη φιλοσοφία προς αυτό τον τομέα.

Καταλήγοντας προτείνεται:

- § Η παροχή μεγαλύτερης οικονομικής υποστήριξης από την Πολιτεία στον τομέα του ειδικού αθλητισμού, όπως επίσης και η δημιουργία κατάλληλων αθλητικών εγκαταστάσεων σε όλη την χώρα.
- § Η έγκαιρη καταβολή των τακτικών επιχορηγήσεων στην Εθνική Αθλητική Ομοσπονδία των Ατόμων με Αναπηρίες, για να μην δημιουργούνται προβλήματα ως προς την ομαλή προετοιμασία των αθλητών μας.
- § Η καλύτερη οργάνωση, προώθηση και προβολή από την πλευρά της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού των προγραμμάτων που απευθύνονται στα άτομα με ειδικές ανάγκες.

- § Η σύσφιξη σχέσεων, η σύμπραξη και η συνεργασία μεταξύ Γ.Γ.Α. και Ε.Α.ΟΜ. – ΑμεΑ με στόχο την καλύτερη διοργάνωση των πανελληνίων πρωταθλημάτων Α.Μ.Ε.Α.
- § Η προσφορά κινήτρων έτσι ώστε να δημιουργηθούν σε πανελλαδική κλίμακα αθλητικοί σύλλογοι για Α.Μ.Ε.Α.
- § Η πραγματοποίηση ανά τακτά χρονικά διαστήματα ενημερωτικών εκστρατειών στα σχολεία για την διαμόρφωση μιας θετικής στάσης ζωής από τους νέους σχετικά με τον ειδικό αθλητισμό.
- § Η δημιουργία κατάλληλου πλαισίου εκπαίδευσης των γυμναστών έτσι ώστε να γίνεται όσο το δυνατό πιο αποτελεσματική δουλειά στην άθληση των ατόμων με ειδικές ανάγκες.
- § Η θέσπιση και η εφαρμογή περισσότερων προγραμμάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση αναφορικά με τον ειδικό αθλητισμό, τα οποία να είναι εις θέση να τα αξιοποιήσουν στο μέγιστο βαθμό τα κράτη – μέλη.

Ελληνική Βιβλιογραφία

Ζωγράφου, Ανδρέας. (2002) “Κοινωνική Εργασία με Κοινότητα – Θεωρία – Πράξη – Προβληματισμοί”, Τρίτη έκδοση, ΤΥΠΩΘΗΤΩ, Γιώργος Δαρδάνος, Αθήνα.

Καΐλα, Μ., Πολεμικός, Ν., Φιλίππου, Γ. (1995). “Άτομα με ειδικές ανάγκες”, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα.

Σιδηροπούλου – Δόκα, Μαρία. (1988). “Θεωρία και πρακτική της ειδικής αγωγής”, Θ. Γεωργιάδης και ΣΙΑ ΟΕ, Θεσσαλονίκη.

Σταθόπουλος, Πέτρος. (1999). “Κοινωνική Πρόνοια μια γενική θεώρηση”, Δεύτερη Έκδοση, Εκδόσεις Έλλην, Αθήνα.

Σταμίρης, Γιάννης. “Κοινωνιολογία του αθλητισμού”, Εκδόσεις Ζήτα, Αθήνα.

Μεταφρασμένη Βιβλιογραφία

Heiniger, Andreas., Schaffner, Anna., Schucan – Kaiser, Ruth., Stocker, Armin.

“1010 ασκήσεις και παιχνίδια για άτομα με ειδικές ανάγκες” , εκδόσεις Σάλτο, μετάφρ: Ελένη Φλεμετάκη, ελληνική έκδοση 1992, Θεσσαλονίκη.

Πηγές

Εφημερίδες - Περιοδικά

Ζαφειρόπουλος, Γιώργος. “ Το παιχνίδι της σιωπής”, Περιοδικό «Νέα Θητεία», Τεύχος 4/Οκτώβριος 2004.

Μπεμπόνη, Ζάννα. “ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ”., Στρατιωτική Επιθεώρηση Διμηνιαία Έκδοση Γενικού Επιτελείου Στρατού, Τεύχος 4/2004 (ΙΟΥΛ. – ΑΥΓ.).

Σκορδίλης, Αντώνης. “ ΑΘΗΝΑ 2004 ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ – Ολυμπιονίκες της ζωής”., Ειδική έκδοση εφημερίδας **Ελευθεροτυπία** (13/9/2004).

Τσορμπατζόπουλος, Μπ. “ Κολυμπήθρα του Σιλωάμ για τους αρμόδιους”., Ριζοσπάστης – 7 Ημέρες Μαζί (19/9/2004).

Διαδίκτυο

www.amea-lamia.gr

www.athens2004.com

www.disabled.gr

www.eaomamea.gr

www.eurobarometer.com

www.europa.eu.int/

www.kep.gov.gr

www.mednutrition.gr

www.neagenia.gr

www.noisi.gr

www.pirsos.gr

www.sailability.gr

www.san.gr

www.specialeducation.gr

www.specialolympics.org

www.sportime.gr

www.sportsnet.gr

www.the-wolves.org

www.ypepth.gr

Φορείς

Αθλητικός σύλλογος “ Πανσερραϊκός ΑμεΑ”, Εξοχών 55,
Τηλ: 23210 - 54345

Δημοτική Επιχείρηση Πολιτιστικής και Κοινωνικής Ανάπτυξης,
Αθλητικό Τμήμα, Εθνικής Αντίστασης 38, Τηλ: 23210 62294

Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, Γραφείο Φυσικής Αγωγής,
Κερασούντος 2, τηλ: 23210 47545, 47563

Εθνική Αθλητική Ομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρίες (Ε.Α.ΟΜ. ΑμεΑ)
Έδρα: Κηφισίας 7 (κτίριο ΓΓΑ), Αμπελόκηποι ΤΚ 11523, ΑΘΗΝΑ –
Τηλ: 210 6496154 Fax: 210 6410052 – Email: hellenic_sfpd@yahoo.gr

Ειδικό Σχολείο Νομού Σερρών, 3^ο Χιλιόμετρο Σερρών – Δράμας,
Τηλ: 23210 23349, 54213

Κέντρο Αποκατάστασης Ατόμων με Αναπηρίες Νομού Σερρών
(Κ.Α.Α.ΜΕ.Α), Δημητρίου Μαρούλη 43, Τηλ: 23210 22273, 66181

Παράρτημα Α

Στο παράρτημα αυτής της πτυχιακής εργασίας ο αναγνώστης έχει την ευκαιρία να διαβάσει αληθινές ιστορίες που καταδεικνύουν τις διαστάσεις που έχει λάβει ο ειδικός αθλητισμός και τις συγκινητικές προσπάθειες που κάνουν εντός και εκτός γηπέδων τα άτομα με ειδικές ανάγκες προκειμένου να υλοποιήσουν τους στόχους τους. Επίσης παρουσιάζονται αξιόλογα στοιχεία σχετικά με την διοργάνωση των Παραολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας (2004) , τους Παγκόσμιους Χειμερινούς Αγώνες Special Olympics που διεξήχθησαν προσφάτως στο Ναγκάνο της Ιαπωνίας (25/2 – 6/3/2005) και τα κατορθώματα των Ελλήνων αθλητών.

Απίστευτα και όμως αληθινά

Ένας original τρομοκράτης που κατακτά μετάλλια, ένας Παραολυμπιονίκης με μετάλλιο Ολυμπιακών Αγώνων, η μοναδική αθλήτρια της ιστορίας με 55 (!) μετάλλια, το παιδί-θαύμα της Πολωνίας, ένας ηθοποιός στον αγωνιστικό στίβο, ένα... κούρεμα και η απίστευτη ιστορία ενός Αμερικανού ελληνικής καταγωγής. Όσα διαδραματίστηκαν πίσω από τις κάμερες των Παραολυμπιακών Αγώνων σε ένα ξεχωριστό αφιέρωμα.

Τρομοκράτης στην πισίνα

Ήρωας ή κακούργος; Οι Ισπανοί ακόμη αναρωτιούνται πώς θα πρέπει να αντιμετωπίσουν τον συμπατριώτη τους, Παραολυμπιονίκη της κολύμβησης, Σεμπάστιαν Ροντρίγκεζ. Ο 47χρονος, σπουδαία μορφή των Παραολυμπιακών Αγώνων (πέντε χρυσά μετάλλια στο Σίδνεϊ, δύο στην Αθήνα), δεν είναι παρά ένας σεσημασμένος τρομοκράτης! Ήταν μέλος της εξτρεμιστικής οργάνωσης "1η Οκτώβρη", η οποία έχει αναλάβει την ευθύνη για περισσότερες από 75 δολοφονίες, με τον ίδιο να καταδικάζεται το 1985 σε 84 χρόνια κάθειρξης για την συμμετοχή του στη δολοφονία του Ραφαέλ Παδούρα. Το 1990, με αίτημα να τοποθετηθούν όλοι οι «σύντροφοί» του στο ίδιο κελί, πραγματοποίησε απεργία πείνας διάρκειας 432 (!) ημερών, η οποία είχε ως συνέπεια την παράλυση των κάτω άκρων του. Δέκα χρόνια αργότερα συμμετείχε στους Αγώνες του Σίδνεϊ δηλώνοντας ότι η παράλυση προήρθε από αυτοκινητιστικό ατύχημα...

ΤΙ ΕΙΠΕ: "Ο καθένας μπορεί να με κρίνει όπως νομίζει. Το να πω ότι θέλω να αυτοκτονήσω δεν έχει νόημα. Το παρελθόν δεν αλλάζει, ούτε διαγράφεται".

ΤΙ ΕΚΑΝΕ: Δύο χρυσά στην Αθήνα.

Ποιος τον μάτιασε;

Μόνο σε θαύμα μπορεί να οφείλεται η συμμετοχή του Αμερικανού Τεοντόρ Μπρίντις στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας. Σε ηλικία 25 χρονών, το 1970, ο ελληνικής καταγωγής Μπρίντις υπέστη τριπλό ακρωτηριασμό σε κάποια από τις σώμα-με-σώμα μάχες του πολέμου του Βιετνάμ. Μετά τη συμμετοχή του στους Αγώνες του Σίδνεϊ, άρχισε την προετοιμασία του για την Αθήνα. Μερικούς μήνες πριν την έναρξη, υπέστη θλάση σε ένα μυ του ώμου του, ενώ προπονείτο για την άρση βαρών. Τρεις μήνες αργότερα και άμα την επιστροφή του στις προπονήσεις, το αγωνιστικό αμαξίδιό του καταστράφηκε ενώ επέστρεφε αεροπορικώς μετά από μία διοργάνωση, γεγονός που του στοίχισε πολύτιμο χρόνο προετοιμασίας. Τέσσερις εβδομάδες πριν το ταξίδι του στην Αθήνα ο Μπρίντις γλιστρά σε κράσπεδο με αποτέλεσμα να υποστεί πολλαπλά κατάγματα στο πρόσωπο! Επτά ημέρες αργότερα, ο τυφώνας Francis αναγκάζει τον Μπρίντις και τη σύζυγο του να εγκαταλείψουν το σπίτι τους στο Μαϊάμι για αρκετές μέρες!...

ΤΙ ΕΙΠΕ: *"Μετρούσα τα χτυπήματα της μοίρας. Ένα, δυο ακόμη και θα είχα λυγίσει. Τέλος πάντων, δεν μπορείς να κλαις πάνω από την καρδιάρα με το χυμένο γάλα".*

ΤΙ ΕΚΑΝΕ: 8ος στα 1.500μ και 5000μ.

Ένας Ολυμπιονίκης στους Παραολυμπιακούς

Ο Παλ Σζεκέρες είναι ο μοναδικός αθλητής, ο οποίος έχει κατακτήσει τόσο Ολυμπιακό, όσο και Παραολυμπιακό μετάλλιο. Χάλκινος Ολυμπιονίκης της ξιφασκίας στη Σεούλ, το 1988, ο 40χρονος Μαγνύαρος καθηλώθηκε στο αναπηρικό καροτσάκι μετά από αυτοκινητιστικό ατύχημα το 1991 και ενώ επέστρεφε από το Παγκόσμιο Κύπελλο ξιφασκίας στη Γερμανία. Έμεινε έξι εβδομάδες κλινήρης, αλλά το πρώτο πράγμα που έκανε μετά την έξοδό του από το νοσοκομείο ήταν να πιάσει το ξίφος του! Τα τεσσαρακοστά γενέθλιά του τα γιόρτασε στην Αθήνα με ένα χάλκινο μετάλλιο, το οποίο προσέθεσε στη συλλογή του, στην οποία ανήκουν ακόμη τέσσερα Παραολυμπιακά μετάλλια, τρία χρυσά και ένα χάλκινο από τους Αγώνες της Βαρκελώνης (1992), της Ατλάντα (1996) και του Σίδνεϊ (2000).

ΤΙ ΕΙΠΕ: *"Ο προπονητής μου με ενθάρρυνε να συνεχίσω μετά το ατύχημα. Περιμένω να γυρίσω στα δυο παιδιά μου στην Ουγγαρία για να το γιορτάσουμε".*

ΤΙ ΕΚΑΝΕ: Χάλκινο μετάλλιο στο φλερέ.

Θηλυκός Κρόισος... 55 καρατίων

Η Τρίσα Ζορν είναι, δίχως άλλο, ο απόλυτος μύθος των Παραολυμπιακών

Αγώνων έχοντας κατακτήσει τον απίστευτο αριθμό των 55 μεταλλίων σε όλα τα αγωνίσματα της κολύμβησης! Με συμμετοχή σε επτά διοργανώσεις από το 1980 έως και σήμερα, η 40χρονη Αμερικανίδα έχει πανηγυρίσει 41 χρυσά, εννέα ασημένια και πέντε χάλκινα μετάλλια! Γεννημένη με ανιριδία, η Ζορν ετοιμάζεται να κρεμάσει το σκουφάκι της και να ασκήσει το επάγγελμα του δικηγόρου δεδομένων των σπουδών της στο Πανεπιστήμιο της Ιντιάνα.

ΤΙ ΕΙΠΕ: *"Αγαπώ το κολύμπι, αλλά δεν μπορείς να είσαι ανταγωνιστικός μια ζωή. Ήρθε η ώρα να θέσω άλλες προτεραιότητες στη ζωή μου".*

ΤΙ ΕΚΑΝΕ: Χάλκινο μετάλλιο στα 100μ. ύπτιο.

Ήρθε με μαλλί και απήλθε κουρεμένη

Έναν πρωτότυπο τρόπο να απαλλαγεί από τα ράστα μαλλιά της βρήκε η φυσιοθεραπευτής της γερμανικής εθνικής ομάδας της κολύμβησης, Σιμόνε Μπολτζ. Μερικές μέρες πριν την αναχώρησή της για την Αθήνα, η Μπολτζ είχε δηλώσει ότι θα αφεθεί στις κομμωτικές ικανότητες όσων συμπατριωτών της θα κατακτούσαν χρυσό Παραολυμπιακό μετάλλιο. Πράγματι, μπροστά στα έκπληκτα βλέμματα των μελών της ομάδας, των τηλεοπτικών συνεργείων, δημοσιογράφων, εθελοντών και του προσωπικού της "Αθήνα 2004", οι «χρυσοί» Κριστόφ Μπούρκαρντ, Ντάνιελ Κλάουσνερ και Κίρστεν Μπρουν κούρεψαν την Μπολτζ στη μεικτή ζώνη!

ΤΙ ΕΙΠΕ: *"Δεν μετανιώνω ούτε μια στιγμή. Αυτή η εξτένσιον είχε αρχίσει να μου τη δίνει στα νεύρα!"*

ΤΙ ΕΚΑΝΕ: Τελικώς, αναγκάστηκε να κουρευτεί «γουλί», καθώς οι συμπατριώτες της Παραολυμπιονίκης δεν αποδείχθηκαν ιδιαίτερος ταλαντούχοι στην κομμωτική τέχνη.

When sport meets... art

Ο Χρήστος Αγγουράκης συλλέγει μετάλλια στους στίβους και στο... σανίδι. Ο 52χρονος Παραολυμπιονίκης στη δισκοβολία και τον ακοντισμό είναι μέλος της μεικτής θεατρικής ομάδας του Πανελληνίου Συνδέσμου Παραπληγικών, την οποία συγκροτούν τόσο άτομα με ειδικές ανάγκες όσο και αρτιμελή. Όταν καταβαίνει από το... βήθρο των Αγώνων ο Αγγουράκης υποδύεται, μεταξύ άλλων, τον Ζορζ ντ' Αντέν στο ομώνυμο έργο του Μολιέρου, τον "Αρχοντοχωριάτη", ενώ αυτόν τον καιρό προετοιμάζει τον ρόλο του για τον «Πειρασμό» του Γρηγόριου Ξενόπουλου!

ΤΙ ΕΙΠΕ: *"Στο σανίδι αισθάνομαι... άρχοντας! Αυτό είναι το πραγματικό "ψώνιο" μου!"*

ΤΙ ΕΚΑΝΕ: Χάλκινο μετάλλιο στη δισκοβολία.

Το παιδί-θαύμα

Συμμετέχει με την ίδια επιτυχία σε διεθνείς διοργανώσεις πινγκ-πονγκ τόσο αρτιμελών, όσο και αθλητών με ειδικές ανάγκες. Είναι μόλις 15 χρονών και έχει ήδη αναδειχθεί Πρωταθλήτρια Ευρώπης Νεανίδων (αρτιμελών), ενώ όσον αφορά στις διακρίσεις της σε επίπεδο αθλητών με ειδικές ανάγκες είναι Παγκόσμια Πρωταθλήτρια Γυναικών. Στα 11 (!) της συμμετείχε στους Παραολυμπιακούς Αγώνες του Σίδνεϊ, όπου κατετάγη τέταρτη. Ο λόγος για το παιδί-θαύμα της Πολωνίας, την Ναταλία Πάρτικα, της οποίας η πάθηση (συγγενής δυσμέλεια στη δεξιά παλάμη), δεν την εμποδίζει να συμμετέχει σε όλες της διοργανώσεις της επιτραπέζιας αντισφαίρισης.

ΤΙ ΕΙΠΕ: *"Επιτυχία δεν είναι τα μετάλλια. Επιτυχία σημαίνει σκληρή δουλειά, προπόνηση και να φροντίζεις την υγεία σου".*

ΤΙ ΕΚΑΝΕ: Χρυσό μετάλλιο στο απλό, ασημένιο στο ομαδικό.

Η δύναμη της θέλησης

Μόλις στα οκτώ του χρόνια το χτύπημα της μοίρας ήταν σκληρό, αφού αναγκάστηκε να υποβληθεί σε ακρωτηριασμό κάτω άκρου λόγω καρκίνου των οστών. Ο Σάκης Κωστάρης όμως δεν το έβαλε ποτέ κάτω και ετοιμάζεται να συμμετάσχει στους δεύτερους Παραολυμπιακούς της καριέρας του

Έναν χρόνο πριν, μια παρέα πέντε φίλων αθλητών με αναπηρία, μαζί με τους δύο προπονητές τους είχαν στείλει το καλύτερο μήνυμα εν όψει των Παραολυμπιακών Αγώνων, συμμετέχοντας σε θαλάσσιο μαραθώνιο από το Σούνιο ως τη Μήλο.

Η Μαριάννα Μπατσαλιά, ο χρυσός Παραολυμπιονίκης του Σίδνεϊ Κώστας Φύκας, ο Σάκης Κωστάρης, ο Γιάννης Χατζήμπεης και ο Νίκος Πατεράκης, μαζί με τους προπονητές τους Γιώργο Μαθά και Πέτρο Τσιάλα κολυμπούσαν επί πέντε ημέρες (διανυκτερεύοντας κάθε βράδυ σε διαφορετικό νησί) καλύπτοντας μια συνολική απόσταση 150 χιλιομέτρων (Σούνιο - Κύθνο - Σέριφο - Σίφνο - Κίμωλο - Μήλο)!

Εμπειρία

Ήταν η πρώτη φορά που γινόταν κάτι ανάλογο από αθλητές με αναπηρία και όπως είναι φυσικό έμεινε σε όλους αξέχαστη η εμπειρία.

«Τα συναισθήματα ήταν φοβερά για όλους, ιδιαίτερα από τις εκδηλώσεις και τον τρόπο που μας υποδέχονταν οι άνθρωποι στα νησιά», λέει στην «ΟΜΑΔΑ» ο Σάκης Κωστάρης, που σε ηλικία 15 ετών ασχολήθηκε με την κολύμβηση, αφού πρώτα είχε δοκιμάσει κάποια άλλα αθλήματα.

«Μου άρεσε περισσότερο και αυτή η ενασχόληση με βοήθησε πάρα πολύ και με έκανε να αντιμετωπίσω με διαφορετικό τρόπο τη ζωή», μας λέει και μοιράζεται μαζί μας την εμπειρία ζωής που βίωσε μαζί με τον καλό φίλο και συναθλητή του Γιάννη Χατζήμπεη στις προπονήσεις που έκαναν στην κολύμβηση στους Παραολυμπιακούς Αγώνες του Σίδνεϊ το 2000.

«Έρχονταν στο κολυμβητήριο γονείς με τα παιδιά τους να μας τα γνωρίσουν και μας αντιμετώπιζαν ως μεγάλους αθλητές. "Θέλουμε να σας γνωρίσουν τα παιδιά μας για να λειτουργήσετε ως πρότυπο γι' αυτά", μας έλεγαν και το εννοούσαν. Αυτό πιστεύω θα είναι και το κέρδος από τους Αγώνες της Αθήνας».

Η νοοτροπία

«Να αλλάξει η νοοτροπία της αντιμετώπισης των ανθρώπων με αναπηρία από το κοινωνικό σύνολο, αν και ομολογώ ότι τα τελευταία χρόνια έχει σημειωθεί μεγάλη πρόοδος. Δεν είναι τυχαίο ότι όλο και περισσότεροι αθλητές με αναπηρία προπονούνται πλέον μαζί με τους αρτιμελείς αθλητές και αυτό αλλάζει και βοηθά την ψυχολογία και των δύο.

Στα στάδια θα βρεθούν πολλά παιδιά, μέσω του προγράμματος αγοράς εισιτηρίων από το υπουργείο Παιδείας και αυτό είναι ιδανικό. Αυτά τα παιδιά θα είναι οι νέοι του αύριο και θα έχουν άλλη εξοικείωση με τους ανθρώπους με αναπηρία. Ουσιαστικά, αυτή θα είναι η καλύτερη παρακαταθήκη των Αγώνων, αφού θα γαλουχήσει την επόμενη γενιά».

Μετά τη συμμετοχή του στην κολύμβηση (12ος στα 100 μέτρα ύπτιο και κάτοχος δύο πανελληνίων ρεκόρ το 2000) στους δεύτερους Παραολυμπιακούς της καριέρας του ο Σάκης Κωστάρης δεν θα είναι στις πισίνες, αφού ο χρόνος που χρειαζόταν για να προπονεύεται δεν θα του επέτρεπε να εργάζεται για το προς το ζην.

Και από το 2001 είναι μέλος της οργανωτικής επιτροπής του «Αθήνα 2004», εργαζόμενος στον τομέα της επικοινωνίας.

«Για να ασχοληθώ με το αγαπημένο μου άθλημα θα έπρεπε να ασχοληθώ μόνο με αυτό επαγγελματικά και τουλάχιστον στη χώρα μας αυτό δεν είναι εφικτό, όπως και στις περισσότερες χώρες. Έτσι για να μην αφήσω τον αθλητισμό, εδώ και δύομισι χρόνια ασχολούμαι με το βόλεϊ».

Ο Σάκης Κωστάρης, λάτρης του αθλητισμού, εκτός από τον μαραθώνιο που κολύπησε με τους φίλους του, έχει επίσης κάνει τον διάπλου του Τορωναίου (27 χιλιομέτρων), έχει κολυπήσει στον Μαλιακό κόλπο (17 χλμ.) και στη Λίμνη Πλαστήρα (5 χλμ.).

Παραολυμπιακοί 2004-Το μήνυμα της Γιάννας Αγγελοπούλου-Δασκαλάκη στην τελετή λήξης των Αγώνων

Η πρόεδρος της ΟΑΟΑ «Αθήνα 2004» Γιάννα Αγγελοπούλου Δασκαλάκη σε μήνυμά της με την ευκαιρία λήξης των Παραολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας, τονίζει τα εξής:

«Αγαπητοί Συμμετέχοντες,

Απόψε ολοκληρώνουμε τους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας και αφιερώνουμε την τελετή λήξης στα θύματα του χθεσινού τραγικού δυστυχήματος. Οι σκέψεις και τα αισθήματά μας βρίσκονται κοντά στις οικογένειες και τους φίλους που υπέστησαν μεγάλη απώλεια.

Σήμερα κλείνουμε δύο εβδομάδες εξαιρετικών εμφανίσεων:

Εσείς οι αθλητές κερδίσατε τις καρδιές μας και το χειροκρότημά μας. Για έντεκα ημέρες μας ενθουσιάσατε με τις προσπάθειές σας και μας δείξατε ξανά και ξανά τις εξαιρετικές δυνατότητες που όλοι έχουμε σαν ανθρώπινα όντα για να ξεπεράσουμε τα εμπόδια και τα σύνορα των ανθρώπινων δυνατοτήτων.

Μας εντυπωσιάσατε με την αποφασιστικότητά σας. Μας καταπλήξατε με το ταλέντο σας και μας ενθουσιάσατε με τη χαρά που φέρατε σε κάθε αγώνισμα. Το πάθος σας είναι εκπληκτικό. Από την τελετή έναρξης και μετά, εξαπλώθηκε στα στάδια και στους δρόμους της Αθήνας, διδάσκοντας

σε ένα έθνος τα αθλήματα και τα αγωνίσματά σας και μας εμπνεύσατε όλους.

Σας ευχαριστούμε για τις μαγικές στιγμές που μας χαρίσατε. Σας ευχαριστούμε γιατί αφήνετε μια μοναδική κληρονομιά στην ελληνική κοινωνία. Εκατοντάδες χιλιάδες Ελλήνων παρακολούθησαν τους Αγώνες, ανακαλύπτοντας την εκπληκτική δυνατότητά σας να ξεπερνάτε και να εντυπωσιάζετε.

Οι άνθρωποι της Ελλάδας έδειξαν ξανά την πραγματική σημασία της αρχαίας παράδοσης, της φιλοξενίας και απέδειξαν στον κόσμο τι μπορεί να πετύχει μια αποφασισμένη και ενωμένη Ελλάδα. Συγχαρητήρια σε όλους όσους έκαναν αυτούς τους Αγώνες μια ξεχωριστή επιτυχία. Στους Παραολυμπιονίκες, στους Έλληνες που γέμισαν τα στάδια και ιδιαίτερα στο προσωπικό της ΟΕΟΑ και στους εθελοντές, γιατί έκαναν αυτό το όνειρο πραγματικότητα.

Σας ευχαριστούμε».

Παραολυμπιακοί 2004-Συνολικά 752 ρεκόρ σε όλα τα αθλήματα

Απίστευτος αριθμός ρεκόρ καταρρίφθηκε κατά τη διάρκεια των Παραολυμπιακών Αγώνων. Στο σύνολο σημειώθηκαν 752 κορυφαίες επιδόσεις, εκ των οποίων οι 304 αποτελούν παγκόσμια και οι 448 παραολυμπιακά ρεκόρ.

Αναλυτικά:

* Τοξοβολία: 20 ρεκόρ. Τρία παγκόσμια και επτά παραολυμπιακά στους άνδρες, τέσσερα παγκόσμια και έξι παραολυμπιακά στις γυναίκες.

* Στίβος: 352 ρεκόρ. Συνολικά 143 παγκόσμια (84 άνδρες-59 γυναίκες) και 209 παραολυμπιακά (139 άνδρες-70 γυναίκες)

* Ποδηλασία πίστας: 41 ρεκόρ. Συνολικά 18 παγκόσμια (10 άνδρες-8 γυναίκες) και 23 παραολυμπιακά (14 άνδρες-9 γυναίκες)

* Άρση Βαρών σε πάγκο: 59 ρεκόρ. Στις γυναίκες σημειώθηκαν 21 παγκόσμια και 27 παραολυμπιακά, ενώ στους άνδρες 4 και 7 αντίστοιχα.

* Σκοποβολή: 26 ρεκόρ. Από αυτά τα 13 παγκόσμια και άλλα τόσα παραολυμπιακά

* Κολύμβηση: 252 ρεκόρ. Συνολικά 97 παγκόσμια (59 άνδρες-38 γυναίκες) και 155 παραολυμπιακά (99 άνδρες-56 γυναίκες)

Παραολυμπιακοί 2004-Αριθμοί και στοιχεία των Αγώνων

** Σχεδόν 50 τηλεοπτικά δίκτυα (αριθμός ρεκόρ) κάλυψαν τους Αγώνες.

** Περίπου 800.000 ήταν τα εισιτήρια που πουλήθηκαν.

** Περισσότεροι από 3.200 διαπιστευμένοι δημοσιογράφοι.

** Συμμετείχαν στους Αγώνες 136 κράτη, καταρρίπτοντας το ρεκόρ του Σίδνεϊ (123).

** 3.969 αθλητές πήραν μέρος στους Αγώνες (2.763 άνδρες και 1.206 γυναίκες), μεταξύ των οποίων 135 Έλληνες (στο Σίδνεϊ είχαν μετάσχει 3.843 αθλητές).

** 680 Λαμπαδηδρόμοι μετέφεραν την Παραολυμπιακή δάδα σε μια διαδρομή 410 χιλιομέτρων, σε 54 Δήμους της Αττικής.

** Η Κίνα με 141 μετάλλια (63 χρυσά, 46 ασημένια, 32 χάλκινα) πήρε την πρώτη θέση στον πίνακα των μεταλλίων.

** Συνολικά, 75 χώρες κατέκτησαν μετάλλιο στους Παραολυμπιακούς Αγώνες.

** Η συγκομιδή 20 μεταλλίων για την Ελλάδα (3 χρυσά, 13 ασημένια, 4 χάλκινα), είναι καλύτερη κατά 9 μετάλλια από εκείνη του Σίδνεϊ, το 2000.

** Η Μαγιούμι Ναρίτα από την Ιαπωνία φεύγει από την Αθήνα με τη μεγαλύτερη συγκομιδή μεταλλίων: επτά χρυσά κι ένα χάλκινο.

** Κατά τη διάρκεια των Αγώνων, σημειώθηκαν 304 παγκόσμια και 448

παραολυμπιακά ρεκόρ.

** Διενεργήθηκαν περισσότεροι από 600 έλεγχοι ντόπινγκ, εκ των οποίων επτά βρέθηκαν θετικοί.

** Συνολικά, έγιναν 19 παραολυμπιακά αθλήματα σε 20 διαφορετικές εγκαταστάσεις.

Παραολυμπιακοί 2004-Με 20 μετάλλια ολοκλήρωσε τους Αγώνες η ελληνική ομάδα

Με την καλύτερη συγκομιδή μεταλλίων για τα ελληνικά χρώματα, ολοκληρώθηκαν οι 12οι Παραολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας, που στέφθηκαν με απόλυτη επιτυχία, τόσο σε οργανωτικό, όσο και σε αγωνιστικό επίπεδο. Οι Έλληνες πρωταθλητές κυριάρχησαν σε δύο αθλήματα, καθώς στον στίβο και την κολύμβηση κατέκτησαν 20 μετάλλια, εκ των οποίων τρία χρυσά, 13 αργυρά και τέσσερα χάλκινα. Αν κάποιος από τους Παραολυμπιονίκες δικαιούται τον χαρακτηρισμό του κορυφαίου, αυτός θα πρέπει να αποδοθεί στον Χαράλαμπο Ταϊγανίδη, ο οποίος κατέκτησε δύο χρυσά και ένα αργυρό στην κολύμβηση, ενώ με τρία αργυρά Παραολυμπιακά μετάλλια εμπλούτισε την συλλογή της, η Ανθή Καραγιάννη στον στίβο.

Αναλυτικά τα μετάλλια που κατέκτησαν οι Έλληνες αθλητές:

ΧΡΥΣΑ

=====

ΚΟΛΥΜΒΗΣΗ

=====

100μ πεταλούδα: Χαράλαμπος Ταϊγανίδης (κατηγορία S13)

100μ ύπτιο : Χαράλαμπος Ταϊγανίδης (κατηγορία S13)

50μ ύπτιο : Χρήστος Ταμπαξής (κατηγορία S1)

ΑΡΓΥΡΑ

=====

ΚΟΛΥΜΒΗΣΗ

=====

50μ ελεύθερο : Χρήστος Ταμπαξής (κατηγορία S1)

50μ ελεύθερο : Κωνσταντίνος Φύκας (κατηγορία S8)

50μ ελεύθερο : Χαράλαμπος Ταϊγανίδης (κατηγορία S13)

100μ ελεύθερο : Χρήστος Ταμπαξής (κατηγορία S1)

100μ ελεύθερο : Κωνσταντίνος Φύκας (κατηγορία S8)

50μ ύπτιο : Αλέξανδρος Ταξιλδάρης (κατηγορία S1)

50μ ελεύθερο : Μαρία Καλπακίδου (κατηγορία S2)

50μ ύπτιο : Μαρία Καλπακίδου (κατηγορία S2)

ΣΤΙΒΟΣ

=====

Σφαιροβολία : Γιώργος Καραμηνάς (κατηγορία F52)

Δισκοβολία : Ευθύμιος Καλαράς (κατηγορία F53)

100μ : Ανθή Καραγιάννη (κατηγορία T13)

400μ : Ανθή Καραγιάννη (κατηγορία T13)

Άλμα εις μήκος: Ανθή Καραγιάννη (κατηγορία T13)

ΧΑΛΚΙΝΑ

=====

ΚΟΛΥΜΒΗΣΗ

=====

100μ ελεύθερο : Γιάννης Κωστάκης (κατηγορία S3)

50μ ύπτιο : Γιώργος Καπελλάκης (κατηγορία S2)

ΣΤΙΒΟΣ

=====

Σφαιροβολία : Χρήστος Αγγουράκης (κατηγορία F53)

100μ : Παρασκευή Καντζά (κατηγορία T11)

Παγκόσμιοι Χειμερινοί Αγώνες Special Olympics Ναγκάνο Ιαπωνίας (2005).

Συνολικά 1850 αθλητές έλαβαν μέρος στους 8^{ους} Παγκόσμιους Χειμερινούς Αγώνες των Special Olympics. Στην χώρα του ανατέλλοντος ηλίου το παρών έδωσαν επίσης 600 προπονητές, 1000 τεχνικοί και κριτές αθλημάτων, 9000 εθελοντές, 1300 εκπρόσωποι των Μ.Μ.Ε και 1000 επίσημοι προσκεκλημένοι.

Η ελληνική αποστολή αποτελείτο από 45 αθλητές με διανοητική ανεπάρκεια και μαθησιακές δυσκολίες, με τους εθελοντές προπονητές τους από την Αθήνα, την Άρτα, τα Ιωάννινα, την Κατερίνη, τις Σέρρες και συμμετείχαν στο αλπικό σκι, στους δρόμους αντοχής, στους δρόμους ταχύτητας με χιονοβατήρες και στις παγοδρομίες ταχύτητας.

Ο αριθμός συγκομιδής μεταλλίων για την Ελλάδα αν μη τι άλλο ήταν εντυπωσιακός με τους αθλητές και τις αθλήτριές μας να κατακτούν συνολικά 39 μετάλλια (11 χρυσά, 16 αργυρά, 12 χάλκινα), καταλαμβάνοντας την πέμπτη τιμητική θέση ανάμεσα σε διαγωνιζόμενους από 82 διαφορετικές χώρες.

Στις 12 Απριλίου 2005 η Πρόεδρος της Βουλής κυρία Άννα Μπενάκη – Ψαρούδα βράβευσε στο Περιστύλιο του Κοινοβουλίου τους Έλληνες αθλητές που διακρίθηκαν στους Παγκόσμιους Χειμερινούς Αγώνες VIII Special Olympic 2005 που πραγματοποιήθηκαν στο Νάγκανο της Ιαπωνίας από τις 26 Φεβρουαρίου έως τις 5 Μαρτίου. Η κυρία Μπενάκη – Ψαρούδα, κατά το χαιρετισμό που απηύθυνε στους Έλληνες αθλητές, τους ευχαρίστησε για τη σημαντική διάκρισή τους, που αποτελεί ταυτόχρονα και διάκριση της χώρας μας.

Η Πρόεδρος της Βουλής υπογράμμισε : «Οι αθλητές διακρίθηκαν και διέπρεψαν στο σωματικό άθλημα, εκείνο που έχει σημασία όμως, είναι ότι διέπρεψαν στο πνεύμα, καθώς η διάκριση αυτή είναι μια νίκη του πνεύματος. Είναι μια νίκη δική τους, είναι μια νίκη των προπονητών τους, των γονιών τους, όλων των παραγόντων της πολιτείας που ενισχύουν αυτή την προσπάθεια και είναι μια νίκη όλων μας γιατί έτσι προάγεται η ιδέα της αξίας του ανθρώπου. Εδώ φαίνεται αυτό που λέει το Σύνταγμά μας και αποτελεί το ιδεολογικό θεμέλιο της πολιτείας μας, ότι πρώτη αξία είναι η αξία του ανθρώπου που ονομάζεται ανθρωπίνη αξιοπρέπεια».

Στη συνέχεια ακολούθησε η βράβευση των 27 αθλητών που κατέκτησαν 11 χρυσά, 16 αργυρά και 12 χάλκινα μετάλλια, ενώ απονεμήθηκαν τιμητικοί έπαινοι και στους προπονητές τους. Οι Έλληνες αθλητές, μέσω της Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου των Special Olympics κ. Γιάννας Δεσποτοπούλου, προσέφεραν στην Πρόεδρο της Βουλής από ένα μετάλλιο (χρυσό, αργυρό και χάλκινο) που κέρδισαν στους Αγώνες.

Παράρτημα Β

Ελληνική Νομοθεσία

Η ελληνική πολιτεία με αποφάσεις που έλαβε έχει θεσπίσει νομοθετικό πλαίσιο για τον αθλητισμό των ατόμων με ειδικές ανάγκες με σκοπό την οργάνωση, την ανάπτυξη και την προστασία του. Συγκεκριμένα με το Ν.2725/1999, άρθρο 29, ΦΕΚ 121 Α προβλέπονται τα εξής:

«1. Ο Αθλητισμός των ατόμων με ειδικές ανάγκες (ΑΜΕΑ)

είναι ένας ιδιαίτερος τομέας άθλησης, που τελεί υπό την προστασία του Κράτους.

2. Για την ανάπτυξη του αθλητισμού των ΑΜΕΑ ιδρύονται σωματεία και ομοσπονδίες, που αναγνωρίζονται ως αθλητικές, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στα άρθρα 8 και 28 του παρόντος νόμου και, με την επιφύλαξη των παραγράφων 3 και 4 του παρόντος, διέπονται από τις διατάξεις του τμήματος Α΄ του παρόντος νόμου.

3. Ειδικότερα, για να αναγνωρισθεί ως αθλητικό ένα σωματείο ΑΜΕΑ, ο συνολικός αριθμός των αθλητών του δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερος από δεκαπέντε (15). Αν το αθλητικό σωματείο διατηρεί τμήμα ομαδικού αθλήματος, ο αριθμός των αθλητών του πρέπει να είναι τουλάχιστον ίσος με τον αναγκαίο αριθμό τακτικών και αναπληρωματικών που απαιτούνται από τους κανονισμούς του αθλήματος για συμμετοχή σε αγώνες. Ο αριθμός των μελών του Δ.Σ. του σωματείου δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερος από πέντε (5) και μεγαλύτερος από εννέα (9).

4. Για τη σύσταση αθλητικής ομοσπονδίας ΑΜΕΑ, απαιτούνται αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων ή των διοικητικών συμβουλίων πέντε (5) τουλάχιστον ειδικά αναγνωρισμένων αθλητικών σωματείων ΑΜΕΑ. Ο αριθμός των μελών του Δ.Σ. της ομοσπονδίας δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερος από επτά (7) και μεγαλύτερος από έντεκα (11).

Ειδικότερα, για να αναγνωρισθεί ως αθλητική μία ομοσπονδία αθλητικών σωματείων ΑΜΕΑ, πρέπει να υποβληθεί αρμοδίως από τη διοίκησή της η σχετική αίτηση και να υπάρχει αντίστοιχη παγκόσμια αθλητική ομοσπονδία. Με αιτιολογημένη απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού επιτρέπεται η ανάκληση της παροχής ειδικής αθλητικής αναγνώρισης.

Ειδικά για τις κατηγορίες αναπηριών που καλύπτει η διεθνής Παραολυμπιακή Επιτροπή (IPC) αναγνωρίζονται πέντε (5) αθλητικές ομοσπονδίες ΑΜΕΑ. Οι ομοσπονδίες αυτές συνιστούν συνομοσπονδία με την επωνυμία «Εθνική Παραολυμπιακή Επιτροπή», με έδρα την Αθήνα, η οποία εκπροσωπεί τη Χώρα μας στην IPC. Στη συνομοσπονδία εκπροσωπούνται ισότιμα οι πιο πάνω ομοσπονδίες. Χρονικό διάστημα

για την ίδρυση των ομοσπονδιών και της συνομοσπονδίας ορίζεται οκτάμηνο από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

Για το διάστημα από τη δημοσίευση του παρόντος μέχρι τη λήξη του οκταμήνου, με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, συγκροτείται ενδεκαμελής προσωρινή Επιτροπή που εκπροσωπεί τη Χώρα μας στην IPC. Στην επιτροπή αυτή συμμετέχουν πέντε (5) μέλη από την Πανελλήνια Αθλητική Ομοσπονδία Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες (ΠΑΟΜ - ΑΜΕΑ) τέσσερα (4) μέλη από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Κινητικά Αναπήρων (ΠΑΟΚΑ) και δύο (2) μέλη από την Ομοσπονδία Σωματείων Ελλήνων Καλαθοσφαιριστών με Καρότσι (ΟΣΕΚΚ). Τα μέλη της Επιτροπής υποδεικνύονται από τις ομοσπονδίες του προηγούμενου εδαφίου. Αν παρέλθει το ως άνω οκτάμηνο, χωρίς να συσταθούν οι πέντε (5) ομοσπονδίες του πρώτου εδαφίου και η συνομοσπονδία, με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, αίρεται η αθλητική αναγνώριση των ομοσπονδιών του πέμπτου εδαφίου και συγκροτείται Επιτροπή από έντεκα (11) μέλη για την εκπροσώπηση της Χώρας μας στην IPC.

5. Πρόσωπα με αναπηρίες μπορούν να ενταχθούν στη δύναμη αθλητών αθλητικού σωματείου ΑΜΕΑ. Ο χαρακτηρισμός προσώπου με αναπηρία ως αθλητή ενός ή περισσότερων αθλημάτων γίνεται από ειδική επιτροπή, που συγκροτείται από την οικεία αθλητική ομοσπονδία.

6. Επιτρέπεται εξαιρετικώς σε άτομα με ειδικές ανάγκες που είναι εν ενεργεία αθλητές:

α) να γίνονται μέλη των αθλητικών σωματείων τους και να εκλέγονται στη διοίκησή τους

β) να αντιπροσωπεύουν το αθλητικό σωματείο τους στις γενικές συνελεύσεις αθλητικής ένωσης και ομοσπονδίας

Δεν επιτρέπεται αθλητές να θέτουν υποψηφιότητα ή να εκλέγονται σε διοικητικά όργανα της ένωσης ή της ομοσπονδίας, καθώς και σε οποιοδήποτε άλλο όργανο ή επιτροπή που εκλέγεται από τη Γενική Συνέλευση στην οποία συμμετέχουν. Αθλητές που έχουν εκλεγεί στο Δ.Σ. αθλητικής ομοσπονδίας ΑΜΕΑ εκπίπτουν από μέλη της διοίκησής της από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και τη θέση τους καταλαμβάνει το αναπληρωματικό μέλος.

7. Η άσκηση του επαγγέλματος του προπονητή ΑΜΕΑ επιτρέπεται μόνο στον κάτοχο ειδικής άδειας, που χορηγείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 του παρόντος. Ειδικά για τη χορήγηση ειδικής άδειας άσκησης του επαγγέλματος του προπονητή ΑΜΕΑ απαιτείται πτυχίο ΤΕΦΑΑ ή ισότιμης σχολής του εξωτερικού. Τα άτομα με ειδικές ανάγκες που ως αθλητές κατέκτησαν 1η έως 8η θέση σε Ολυμπιακούς Αγώνες και 1η έως 3η θέση σε παγκόσμιους αγώνες επιτρέπεται να ασκούν το επάγγελμα του προπονητή, ύστερα από φοίτηση στην ειδική σχολή της παρ.4 του άρθρου 31 του παρόντος.

8. Διαιτητές και κριτές σε αγώνες ΑΜΕΑ ορίζονται διαιτητές και κριτές του οικείου αθλήματος, οι οποίοι έχουν παρακολουθήσει ειδικά σεμινάρια της αντίστοιχης αθλητικής ομοσπονδίας ΑΜΕΑ.
9. Ιδρύεται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με έδρα την Αθήνα και με επωνυμία «Ελληνική Εθνική Επιτροπή Ειδικού Αθλητισμού» (ΕΕΕΕΑ) που εποπτεύεται από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό. Οι σκοποί του νομικού αυτού προσώπου είναι οι ακόλουθοι:
- α) να εισηγείται στη ΓΓΑ το γενικό σχεδιασμό ανάπτυξης του αθλητισμού ΑΜΕΑ και ειδικά του αθλητισμού επιδόσεων
 - β) να εισηγείται νομοθετικές ρυθμίσεις και τροποποιήσεις για όλα τα ζητήματα που αφορούν τον αθλητισμό ΑΜΕΑ
 - γ) να εντοπίζει τις ελλείψεις και να παρακολουθεί σε συνεργασία με το ΕΣΑΣ, την πορεία των εργασιών εκσυγχρονισμού των παλαιών αθλητικών χώρων, ώστε να εξασφαλιστεί η προσπελασιμότητα των κινητικά αναπήρων και των τυφλών αθλητών
 - δ) να φροντίζει για την προβολή των αθλητικών εκδηλώσεων και πρωταθλημάτων ΑΜΕΑ με κάθε πρόσφορο μέσο
 - ε) να φροντίζει για την καλή προετοιμασία των εθνικών ομάδων, τη συμμετοχή τους σε διεθνείς αγώνες και στην Παραολυμπιάδα.
- Για την εκπλήρωση των σκοπών αυτών και για την οικονομική ενίσχυση των αθλητικών ομοσπονδιών, ενώσεων και σωματείων ΑΜΕΑ καθιερώνεται ως βασικό έσοδο του νομικού προσώπου επιχορήγηση από τη ΓΓΑ σε ετήσια βάση, με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος που ισχύουν για τις λοιπές αθλητικές ομοσπονδίες. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος με πρόταση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού και του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν τη διοίκηση, την εκπροσώπηση, την οργάνωση, τη λειτουργία και τη διαχείριση της ΕΕΕΕΑ, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.
10. Για τα λοιπά θέματα οργάνωσης, διοίκησης και λειτουργίας του αθλητισμού των ΑΜΕΑ τα οποία δεν ρυθμίζονται ειδικά με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του παρόντος νόμου»***.

Επιπροσθέτως το ελληνικό κράτος θέσπισε παροχές προς επιβράβευση των αθλητών με ειδικές ανάγκες που σημειώνουν επιτυχίες σε διάφορες αθλητικές διοργανώσεις:

«Οι Αθλητές που καταλαμβάνουν ή έχουν καταλάβει μία από τις οκτώ (8) πρώτες θέσεις σε οποιοδήποτε ατομικό ή ομαδικό άθλημα σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς αγώνες ή σε Ολυμπιακούς Αγώνες για Άτομα με Εδικές Ανάγκες δικαιούνται χορήγησης αδειών πρακτορείων προγνωστικών αγώνων ποδοσφαίρου, ΛΟΤΤΟ, κρατικών

λαχείων και ιπποδρομιακών στοιχημάτων, κατά παρέκκλιση των ειδικών διατάξεων που ρυθμίζουν τις προϋποθέσεις χορήγησης των αδειών αυτών. (Ν.2725/99, άρθρο 34, παρ.18 (ΦΕΚ 121Α).

Οι Αθλητές, που σημειώνουν εξαιρετική αγωνιστική διάκριση σε ατομικά ή ομαδικά αθλήματα (π.χ. Ολυμπιακούς αγώνες, Παγκόσμια Πρωταθλήματα, Ευρωπαϊκά Πρωταθλήματα κ.λπ.) πλην της διάκρισης σε παγκόσμιους σχολικούς αγώνες, λαμβάνουν οικονομική επιβράβευση. Το ύψος της οικονομικής επιβράβευσης για κάθε διάκριση καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Αθλητισμού. Η απόφαση αυτή εκδίδεται μέσα σε προθεσμία έξι (6) μηνών πριν από την τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων και ισχύει για τέσσερα (4) τουλάχιστον έτη. Με την ίδια απόφαση ορίζονται οι προϋποθέσεις, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, η διαδικασία και κάθε άλλο συναφές θέμα για την εκκαθάριση και την καταβολή της οικονομικής επιβράβευσης. (Ν. 2725/99, άρθρο 34 παρ.2 και 4 (ΦΕΚ 121 Α).

Οι αθλητές που σημειώνουν εξαιρετική αγωνιστική διάκριση σε ατομικά ή ομαδικά αθλήματα μπορούν να διορίζονται, κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων, σε κενές θέσεις φορέων του δημόσιου τομέα. Οι ενδιαφερόμενοι διορίζονται σε κενές θέσεις τακτικού προσωπικού, ή με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, εφόσον έχουν τα απαιτούμενα για τις θέσεις που επιθυμούν να διοριστούν γενικά και ειδικά τυπικά προσόντα και δεν συντρέχει στο πρόσωπό τους νόμιμο κώλυμα διορισμού.

Ειδικότερα:

Προϋποθέσεις διορισμού

- α) Οι ενδιαφερόμενοι να έχουν σημειώσει μία τουλάχιστον εξαιρετική αγωνιστική διάκριση από τις προβλεπόμενες στην παρ.2 του άρθρου 34 του Ν.2725/1999.
- β) Να έχουν εγγραφεί στον ειδικό πίνακα που τηρείται στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.3 του άρθρου 34 του Ν.2725/1999.
- γ) Να έχουν τα απαιτούμενα από κάθε φορέα για τις θέσεις στις οποίες επιθυμούν να διορισθούν γενικά και ειδικά τυπικά προσόντα διορισμού και να μη συντρέχει στο πρόσωπο τους νόμιμο κώλυμα διορισμού.
- δ) Να έχουν συμπληρώσει και να έχουν υποβάλλει αίτηση στην οποία να αναγράφουν τους φορείς σε κενές θέσεις των οποίων επιθυμούν να διορισθούν.

Οι ενδιαφερόμενοι αθλητές πρέπει να έχουν τα προσόντα του διορισμού τόσο κατά το χρόνο λήξης της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων όσο και κατά το χρόνο του διορισμού. Το ανώτατο όριο ηλικίας διορισμού πρέπει να συντρέχει κατά το πρώτο, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, χρονικό σημείο. Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου ισχύουν και για τα κωλύματα διορισμού που προβλέπονται για κάθε φορέα.

Αιτήσεις διορισμού

1. Κάθε ενδιαφερόμενος για διορισμό αθλητής συμπληρώνει αίτηση στην οποία αναγράφει τους φορείς σε κενές θέσεις των οποίων επιθυμεί να διορισθεί.
2. Η αίτηση επέχει θέση υπεύθυνης δήλωσης του άρθρου 8 του Ν.1599/1986 (ΦΕΚ 75/Α) για τα στοιχεία που διαλαμβάνονται σε αυτή. Η ανακρίβεια των δηλουμένων με την αίτηση στοιχείων επισύρει και τις προβλεπόμενες από τις κείμενες διατάξεις ποινικές κυρώσεις.
3. Στην αίτηση ο ενδιαφερόμενος αθλητής δηλώνει υποχρεωτικώς τη σειρά προτίμησης των φορέων στους οποίους επιθυμεί να διορισθεί. Επίσης, ο ενδιαφερόμενος δηλώνει υποχρεωτικώς τα τυπικά προσόντα καθώς και ότι έχει τα απαιτούμενα γενικά προσόντα και δεν συντρέχει στο πρόσωπό του νόμιμο κώλυμα διορισμού.
4. Τροποποίηση ή διόρθωση της αίτησης, προσθήκη, ή αντικατάσταση ή αφαίρεση δικαιολογητικών επιτρέπεται μόνον εφόσον αυτή γίνεται πριν λήξει η προθεσμία υποβολής αιτήσεων με αντικατάσταση του εντύπου της.
5. Η αίτηση υποβάλλεται στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού αυτοπροσώπως ή με άλλο εξουσιοδοτημένο πρόσωπο με θεωρημένη την υπογραφή του αιτούντος από δημόσια αρχή. Επίσης, η αίτηση μπορεί να αποστέλλεται ταχυδρομικώς με συστημένη επιστολή, οπότε το εμπρόθεσμο κρίνεται από την ημερομηνία παράδοσής της στο ταχυδρομείο.
6. Οι αιτήσεις υποβάλλονται μία φορά κάθε έτος μέσα στο μήνα Απρίλιο. Η προθεσμία αυτή ορίζεται ως αποκλειστική.
7. Η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού του Υπουργείου Πολιτισμού, σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οι προτιμήσεις των υποψηφίων στην αρχική αίτησή τους δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες των φορών μπορεί να καλεί υποψηφίους που υπέβαλαν αίτηση να δηλώσουν συμπληρωματικούς άλλους φορείς στους οποίους επιθυμούν να διορισθούν. Αν παραλείψουν να υποβάλλουν τη δήλωση αυτή μέσα στην οριζόμενη προθεσμία που δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερη των πέντε (5) ημερών η αίτηση διορισμού λογίζεται ότι δεν έχει υποβληθεί.

Δικαιολογητικά

1. Ο υποψήφιος με την αίτηση πρέπει να υποβάλλει τα εξής δικαιολογητικά:
 - 1.1.Επικυρωμένο φωτοαντίγραφο των δύο όψεων της αστυνομικής ταυτότητας ή ελλείψει ταυτότητας επικυρωμένο φωτοαντίγραφο των κρίσιμων σελίδων του διαβατηρίου, όπου αναφέρονται ο αριθμός και τα

στοιχεία ταυτότητας. Αν από αυτά δεν προκύπτει η ημερομηνία γεννήσεως, απαιτείται πιστοποιητικό γέννησης.

1.2. Βεβαίωση της αρμόδιας υπηρεσίας της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού από την οποία να προκύπτει ότι ο ενδιαφερόμενος αθλητής σημείωσε τη συγκεκριμένη αγωνιστική διάκριση, μία ή περισσότερες από αυτές που προβλέπονται στην παρ.2 του άρθρου 34 του Ν.2725/1999 και τη σειρά με την οποία έχει αναγραφεί ο αθλητής στον ειδικό πίνακα που ορίζεται στην παρ.3 του ίδιου άρθρου 34.

1.3. Επικυρωμένο φωτοαντίγραφο του τίτλου σπουδών στον οποίο να αναγράφεται ο ακριβής βαθμός αυτού. Σε περίπτωση μη υπάρξεως βαθμού απαιτείται βεβαίωση του κατά περίπτωση αρμόδιου φορέα, στην οποία να αναγράφεται ο ακριβής βαθμός. Εάν ο τίτλος έχει αποκτηθεί στην αλλοδαπή απαιτείται εκτός από τον τίτλο και μετάφραση αυτού και επιπλέον:

α) προκειμένου για πανεπιστημιακή εκπαίδευση και πράξη αναγνώρισης από το ΔΙΚΑΤΣΑ για την ισοτιμία και τη βαθμολογική αντιστοιχία,
β) προκειμένου για τεχνολογική εκπαίδευση και πράξη αναγνώρισης από το ΙΤΕ για την ισοτιμία και τη βαθμολογική αντιστοιχία,
γ) προκειμένου για δευτεροβάθμια και υποχρεωτική εκπαίδευση για μη τεχνική ή μη επαγγελματική εκπαίδευση και βεβαίωση της ισοτιμίας από την αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

1.4. Επικυρωμένο φωτοαντίγραφο όλων των όψεων αδειών οδήγησης, όπου απαιτείται.

1.5. Επικυρωμένο φωτοαντίγραφο της άδειας άσκησης επαγγέλματος, όπου απαιτείται.

1.6. Επικυρωμένα φωτοαντίγραφα πτυχίων ή διπλωμάτων ή πιστοποιητικών αναγνωρισμένων τίτλων που να αποδεικνύουν την άριστη ή την πολύ καλή γνώση ξένης γλώσσας, όπου απαιτείται. Όλα τα ανωτέρω ξενόγλωσσα πιστοποιητικά, πτυχία, διπλώματα, τίτλοι σπουδών ξένης γλώσσας πρέπει να συνοδεύονται και από την επίσημη μετάφρασή τους στην μετάφρασή τους στην ελληνική γλώσσα.

1.7. Αποδεικτικό στοιχείο της απαιτούμενης εμπειρίας όπου απαιτείται.

Η εμπειρία αποδεικνύεται:

α) Με δικαστική απόφαση
β) Με βεβαίωση αρμόδιας ελληνικής ή αλλοδαπής δημόσιας αρχής
γ) Με βεβαίωση οποιουδήποτε φορέα του άρθρου 1 του Ν.2527/1997 όπως αυτό εκάστοτε ισχύει.

1. Με βεβαίωση του οικείου ασφαλιστικού φορέα. Αν στην περίπτωση αυτή δεν προκύπτει το είδος της παρασχεθείσας εργασίας, τότε απαιτούνται πρόσθετη βεβαίωση του εργοδότη και υπεύθυνη δήλωση του

υποψηφίου κατά το άρθρο 8 του Ν.1599/1986, σε συνδυασμό πάντοτε με το βιβλιάριο κύριας ασφαλίσεως.

2. Ο ενδιαφερόμενος επισυνάπτει στην αίτησή του μόνο εκείνα τα δικαιολογητικά που απαιτούνται για τις θέσεις στις οποίες επιθυμεί να διορισθεί. Απαραίτητη είναι η συνυποβολή των δικαιολογητικών των περιπτώσεων και 1.1, 1.2 και 1.3 της παρ.1 του παρόντος άρθρου.

3. Ο ενδιαφερόμενος οφείλει τόσο κατά το στάδιο πριν από την έκδοση της απόφασης διορισμού όσο και μετά το διορισμό του, πριν την ορκωμοσία, όπου απαιτείται και την ανάληψη υπηρεσίας να προσκομίσει και τα λοιπά απαιτούμενα δικαιολογητικά.

Διαδικασία διακρίβωσης κενών θέσεων για πλήρωση με διορισμό αθλητών

1. Μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του μήνα Μαΐου κάθε έτους η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού αποστέλλει στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α.), πίνακες με στοιχεία των διακριθέντων αθλητών που υπέβαλλαν αιτήσεις για διορισμό σύμφωνα με την παρ.3 του άρθρου 3 της παρούσας απόφασης. Στον πίνακα αυτό με βάση τις αιτήσεις των ενδιαφερομένων και τα δικαιολογητικά που συνυπέβαλλαν πρέπει να περιλαμβάνονται τα εξής στοιχεία:

α) Τα ονοματεπώνυμα των υποψηφίων για διορισμό αθλητών με αλφαβητική σειρά.

β) Το έτος γέννησης κάθε υποψηφίου.

γ) Τους φορείς σε κενές θέσεις των οποίων επιθυμούν να διορισθούν.

δ) Τον κλάδο ή την ειδικότητα θέσης στην οποία κάθε υποψήφιος επιθυμεί να διορισθεί.

2. Για κάθε κατηγορία υποψηφίων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης (ΠΕ), τεχνολογικής εκπαίδευσης (ΤΕ) δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (ΔΕ) και υποχρεωτικής εκπαίδευσης (ΥΕ) συντάσσεται και αποστέλλεται ξεχωριστός πίνακας.

3. Μετά την παραλαβή των ανωτέρω πινάκων η Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης του ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α. βάσει του ετήσιου προγραμματισμού προσλήψεων προσωπικού και των αναγκών των λοιπών φορέων του ευρύτερου δημόσιου φορέα, διαθέτει ισάριθμες θέσεις αντίστοιχου κλάδου η ειδικότητας, δια πλήρωση από διακριθέντες αθλητές. Η σχετική πράξη διάθεσης κοινοποιείται στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. Για την πλήρωση των θέσεων αυτών δεν απαιτείται η έκδοση εγκριτικής πράξης της τριμελούς επιτροπής υπουργών του άρθρου 2 της Π.Υ.Σ. 55/198 (ΦΕΚ 252/Α/12-11-1998) σύμφωνα με την περίπτωση 1β του άρθρου 3 της ίδιας Π.Υ.Σ.

Διορισμός

1. Ο διορισμός των ενδιαφερομένων αθλητών γίνεται σε κενές θέσεις φορέων του δημόσιου τομέα, που περιλαμβάνονται στην πράξη διάθεσης της παρ.3 του άρθρου 5 της παρούσας απόφασης με κοινή απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού και του κατά περίπτωση αρμοδίου Υπουργού.
2. Η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού αμέσως μετά την παραλαβή της πράξης διάθεσης αποστέλλει επί αποδείξει τις αιτήσεις των διακριθέντων αθλητών και τα συνυποβληθέντα με αυτές δικαιολογητικά στα αρμόδια υπουργεία, κρατώντας επικυρωμένα φωτοαντίγραφα των αιτήσεων και των δικαιολογητικών στο αρχείο της.
3. Τα Υπουργεία μετά την παραλαβή των αιτήσεων και των δικαιολογητικών φροντίζουν για την κατάρτιση των σχεδίων αποφάσεων διορισμού. Επικοινωνούν με τους φορείς στους οποίους θα γίνουν διορισμοί αθλητών, πληροφορούνται για τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις και τα απαιτούμενα γενικά και ειδικά προσόντα. Αν απαιτούνται και άλλα δικαιολογητικά από τους ενδιαφερομένους για διορισμό αθλητές, ζητούνται απ' αυτούς να προσκομισθούν μέσα σε εύλογη προθεσμία. Μετά τη συμπλήρωση όλων των απαιτούμενων δικαιολογητικών καταρτίζεται το σχέδιο της κοινής υπουργικής απόφασης, υπογράφεται από τον αρμόδιο υπουργό και διαβιβάζεται για συνυπογραφή, κατά σειρά στον αρμόδιο για θέματα αθλητισμού Υπουργό, ο οποίος μετά τη συνυπογραφή του το αποστέλλει για συνυπογραφή και από τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Μετά τη συνυπογραφή του σχεδίου απόφασης διορισμού από τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, το σχέδιο επαναφέρεται στο αρμόδιο Υπουργείο που το κατάρτισε, με υποχρέωσή του να φροντίσει για δημοσίευση περίληψης της απόφασης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, όπου απαιτείται.
4. Η κοινή υπουργική απόφαση διορισμού κοινοποιείται στα συναρμόδια υπουργεία και στο φορέα σε θέση του οποίου γίνεται ο διορισμός ως υπαλλήλου του ενδιαφερόμενου αθλητή. Στο φορέα συναποστέλλεται η αίτηση του διοριζομένου μαζί με τα συνυποβληθέντα δικαιολογητικά. Ο φορέας ελέγχει την πληρότητα των δικαιολογητικών και στοιχείων, πριν την ορκωμοσία, όπου απαιτείται ή την ανάληψη υπηρεσίας και αν απαιτούνται πρόσθετα δικαιολογητικά τάσσει εύλογη προθεσμία στο διοριζόμενο για την προσκόμισή τους, όχι μεγαλύτερη από τριάντα (30) ημέρες από την κοινοποίηση του σχετικού εγγράφου. Η κοινοποίηση του εγγράφου αυτού γίνεται το αργότερο μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της απόφασης διορισμού και αν η απόφαση δεν δημοσιεύεται μέσα σε τριάντα (30) ημέρες αφότου περιήλθε στον ενδιαφερόμενο φορέα.

5. Φορέας που διαπιστώνει ότι δεν συντρέχουν όλες οι νόμιμες προϋποθέσεις για το διορισμό πριν από την ορκωμοσία ή ανάληψη υπηρεσίας του διοριζόμενου οφείλει να ενημερώσει τεκμηριωμένα το εποπτεύον υπουργείο. Το εποπτεύον υπουργείο, ύστερα από συνεννόηση με τα συναρμόδια υπουργεία Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Αθλητισμού θα ενημερώσει τον ενδιαφερόμενο φορέα για την νομιμότητα της απόφασης, εφόσον νομίμως κρίνονται αβάσιμοι οι επικαλούμενοι από το φορέα λόγοι. Στην περίπτωση αυτή ο φορέας υποχρεούται να εκτελέσει την απόφαση. Αν συντρέχει νόμιμος λόγος, θα γίνει ανάκληση της σχετικής απόφασης διορισμού, με φροντίδα του εποπτεύοντος υπουργείου, το οποίο οφείλει να ενημερώσει σχετικά τον ενδιαφερόμενο φορέα.

6. Ο διορισμός, προκειμένου για μόνιμους υπαλλήλους υπηρεσιών του δημοσίου, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού γίνεται στον εισαγωγικό βαθμό του οικείου κλάδου. Περίληψη της απόφασης αυτής απαιτείται να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

7. Ο διορισμός στις υπηρεσίες της παρ.6 του παρόντος άρθρου με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου σε κενές θέσεις ορισμένης ειδικότητας δεν δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

8. Ο διορισμός σε θέσεις τακτικού προσωπικού των λοιπών φορέων του δημοσίου τομέα, αδιακρίτως αν γίνεται με εισαγωγικό βαθμό ή σε θέση ορισμένης ειδικότητας δεν δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως εκτός αν προβλέπεται ειδική διάταξη.

9. Αν υπάρχουν περισσότεροι υποψήφιοι για διορισμό σε θέσεις συγκεκριμένου φορέα και ο αριθμός των θέσεων δεν επαρκεί για όλους, προηγούνται οι διακριθέντες αθλητές κατά τη σειρά αναγραφής τους στον πίνακα της παρ.3 του άρθρου 34 του Ν.2725/1999. Αν υπάρχουν αθλητές που περιλαμβάνονται σε πίνακες διαφορετικών ετών, προηγούνται οι αθλητές του παλαιότερου πίνακα.

10. Όπου στην παρούσα απόφαση αναφέρεται διορισμός νοείται ο διορισμός σε θέση μόνιμου προσωπικού και όπου πρόσληψη νοείται πρόσληψη σε θέση με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. (Ν.2725/99, άρθρο 34 παρ.1, 2 και 8, (ΦΕΚ 121 Α')). Απόφαση αριθ.27746/1999, ΦΕΚ 2119 Β').

Στους υπαλλήλους που διορίζονται με τις διατάξεις της παρ.8 του άρθρου 34 Ν.2725/99, εφόσον εξακολουθούν να είναι εν ενεργεία αθλητές, παρέχονται διευκολύνσεις από τις υπηρεσίες τους για τη συμμετοχή τους σε προπονήσεις και αθλητικούς αγώνες. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού ορίζονται οι διευκολύνσεις, οι προϋποθέσεις, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και η διαδικασία για την παροχή κάθε διευκόλυνσης, καθώς και οι σχετικές υποχρεώσεις των

αθλητών - υπαλλήλων.
(Ν.2725/99, άρθρο 34 παρ.9 (ΦΕΚ 121 Α')).

Οι αθλητές που έχουν σημειώσει μία, τουλάχιστον, εξαιρετική αγωνιστική διάκριση σε ατομικά ή ομαδικά αθλήματα, έχουν ηλικία δεκαεπτά - τριάντα ετών και τίτλο σπουδών που επιτρέπει τη συμμετοχή τους στις ισχύουσες κάθε φορά διαδικασίες επιλογής για την εισαγωγή τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, εισάγονται καθ' υπέρβαση σε οποιοδήποτε τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ της προτίμησής τους, πλην των Τ.Ε.Φ.Α.Α. Ειδικότερα:

- α) Στα ομαδικά αθλήματα ο αθλητής πρέπει να έχει συμμετάσχει σε περισσότερους από τους μισούς αγώνες της διοργάνωσης. Σε διοργανώσεις που διεξάγονται κατά φάσεις οι συμμετοχές στους αγώνες υπολογίζονται με βάση το άθροισμα των αγώνων όλων των φάσεων.
- β) Οι Πανελλήνιοι αγώνες ή Πανελλήνιο πρωτάθλημα θεωρούνται μία και μόνο Εθνικού Ερασιτεχνικού επιπέδου διοργάνωση κάθε χρόνο, που ορίζεται από την οικεία αθλητική ομοσπονδία και πάντα της ανώτατης κατηγορίας για κάθε άθλημα ή αγώνισμα. Οι διοργανώσεις κυπέλλου δεν θεωρούνται Πανελλήνιοι αγώνες ή Πανελλήνιο πρωτάθλημα. Όταν σε κάποια κατηγορία ηλικιών και φύλου γίνονται δύο ή περισσότερα Πανελλήνια πρωταθλήματα σε κάθε κατηγορία, λαμβάνεται υπόψη μόνο το Πανελλήνιο πρωτάθλημα ή οι Πανελλήνιοι αγώνες της μεγαλύτερης ηλικίας στη συγκεκριμένη κατηγορία.
- γ) Στα ατομικά αθλήματα δεν λαμβάνεται υπόψη η ομαδική βαθμολογία ή κατάταξη. Ως ατομικά αθλήματα νοούνται και τα ομαδικά αγωνίσματα αυτών. Οι αναφερόμενες διακρίσεις, πλην των Ολυμπιακών, Παγκοσμίων και Πανευρωπαϊκών αγώνων, πρέπει να έχουν κατακτηθεί από τους αθλητές κατά τη διάρκεια των τεσσάρων (4) τελευταίων ετών, πριν από το ακαδημαϊκό έτος για το οποίο ο αθλητής υποβάλλει αίτηση εισαγωγής.
- δ) Οι αθλητές μπορούν να ασκήσουν το πιο πάνω δικαίωμά τους και τα αμέσως επόμενα δύο ακαδημαϊκά έτη από αυτό που υπέβαλαν για πρώτη φορά αίτηση εισαγωγής βάσει των διατάξεων αυτών.
- ε) Αν ο αριθμός των ενδιαφερόμενων αθλητών είναι μεγαλύτερος από τον αριθμό εκείνων που δικαιούνται τις προαναφερθείσες παροχές, ευεργετήματα ή διευκολύνσεις, ισχύει σειρά προτεραιότητας με τα εξής κριτήρια:
 - Διάκριση σε άθλημα ή αγώνισμα που περιλαμβάνεται στο επίσημο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων.
 - Νίκη στην ανώτατη κατηγορία του αθλήματος ή του αγωνίσματος.
 - Σειρά προτεραιότητας των διακρίσεων που καθορίζεται με απόφαση του αρμόδιου Υπουργού για τον αθλητισμό.
 - Βαθμός του τίτλου σπουδών.

Σε περίπτωση ισοβαθμίας διενεργείται δημόσια κλήρωση. (Ν.2725/99, άρθρο 34 παρ.10, 14, 15, (ΦΕΚ 121 Α΄).

Στους αθλητές ατομικού ή ομαδικού αθλήματος που κατέκτησαν πρώτη, δεύτερη ή τρίτη νίκη στην Παραολυμπιάδα ή την τέταρτη, πέμπτη ή έκτη θέση στους ίδιους αγώνες απονέμεται, αντίστοιχα, χρυσό μετάλλιο από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και δημόσιος έπαινος μετά διπλώματος από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό. (Ν.2725/99, άρθρο 34 παρ.16 περ.α΄, παρ.17 περ.α΄ άρθρο 19 (ΦΕΚ 121 Α΄)** ».

Τροποποιήσεις Νόμων

***** Με τις παρ.3 και 4 άρθρ.18 Ν.2947/2001 ορίζεται ότι: " 3. Η**

παράγραφος 4 του άρθρου 29 του Ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής: "4.

Ειδικά για τις κατηγορίες αναπηριών που καλύπτει η Διεθνής Παραολυμπιακή Επιτροπή (I.P.C.), αναγνωρίζεται μια μόνο αθλητική ομοσπονδία με την ονομασία

Εθνική Αθλητική Ομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρίες. Ο αριθμός των μελών του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερος από έντεκα (11) μέλη και μεγαλύτερος από δεκαπέντε (15) μέλη. Στο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας όλες οι κατηγορίες αναπηριών εκπροσωπούνται με ένα μέλος τουλάχιστον κατά κατηγορία αναπηρίας. Μέλη του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας εκλέγονται οι πρώτοι πλειοψηφήσαντες κατά κατηγορία αναπηρίας. Τα δε υπόλοιπα μέλη εκλέγονται κατά σειρά επιτυχίας."

4. Στο άρθρο 29 παράγραφος 4 του Ν. 2725/1999, μετά από τη φράση

"από τη δημοσίευση του νόμου αυτού" προστίθεται το εδάφιο ως εξής: "Ειδικά για την κατηγορία Α.ΜΕ.Α. Κωφών που καλύπτει η Διεθνής Επιτροπή Αθλητισμού Κωφών (C.I.S.S.), αναγνωρίζεται μία αθλητική Ομοσπονδία Κωφών, με έδρα την Αθήνα που θα πρέπει υποχρεωτικώς να έχει ως μέλη τουλάχιστον πέντε (5) αθλητικά σωματεία κωφών και η οποία εκπροσωπεί τη χώρα μας στην C.I.S.S.. Αθλητές Α.ΜΕ.Α. Κωφοί συμμετέχουν σε διεθνείς διοργανώσεις που αναγνωρίζει η Διεθνής Επιτροπή Αθλητισμού Κωφών (C.I.S.S.)."

" Το άθλημα της καλαθοσφαίρισης σε αναπηρικό αμαξίδιο εξακολουθεί να υπάγεται στην ήδη υφιστάμενη Ομοσπονδία Σωματείων Ελλήνων Καλαθοσφαιριστών με

Καρότσι (Ο.Σ.Ε.Κ.Κ.), η οποία τυγχάνει μέλος της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης σε αναπηρικό αμαξίδιο (I.W.B.F.).

***** Το τελευταίο εδάφιο της παρ.4 προστέθηκε με την παρ.3 άρθρ.28**

Ν.3262/2004,ΦΕΚ Α 173/15.9.2004.

5. Πρόσωπα με αναπηρίες μπορούν να ενταχθούν στη δύναμη αθλητών αθλητικού σωματείου Α Μ.Ε.Α.. Ο χαρακτηρισμός προσώπου με αναπηρία ως αθλητή ενός ή περισσότερων αθλημάτων γίνεται από ειδική επιτροπή, που συγκροτείται από την οικεία αθλητική ομοσπονδία.

6. Επιτρέπεται εξαιρετικώς σε άτομα με ειδικές ανάγκες που είναι εν ενεργεία

αθλητές :

α) να γίνονται μέλη των αθλητικών σωματείων τους και να εκλέγονται στη διοίκησή τους.

β) να αντιπροσωπεύουν το αθλητικό σωματείο τους στις γενικές συνελεύσεις αθλητικής ένωσης και ομοσπονδίας.

Δεν επιτρέπεται αθλητές να θέτουν υποψηφιότητα ή να εκλέγονται σε διοικητικά

όργανα της ένωσης ή της ομοσπονδίας, καθώς και σε οποιοδήποτε άλλο όργανο ή επιτροπή που εκλέγεται από τη γενική συνέλευση στην οποία συμμετέχουν.

Αθλητές που έχουν εκλεγεί στο Δ.Σ. αθλητικής ομοσπονδίας Α.Μ.Ε.Α. εκπίπτουν από μέλη της διοίκησής της από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και τη θέση τους καταλαμβάνει το αναπληρωματικό μέλος.

7. Η άσκηση του επαγγέλματος του προπονητή Α.Μ.Ε.Α. επιτρέπεται μόνο στον κάτοχο ειδικής άδειας, που χορηγείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 του παρόντος Ειδικά για τη χορήγηση ειδικής άδειας άσκησης του επαγγέλματος του προπονητή Α.Μ.Ε.Α, απαιτείται πτυχίο Τ.Ε.Φ.Α.Α ή ισότιμης σχολής του εξωτερικού. Τα άτομα με ειδικές ανάγκες που ως αθλητές κατέκτησαν 1η έως 8η θέση σε Ολυμπιακούς Αγώνες και 1η έως 3η θέση σε παγκόσμιους αγώνες επιτρέπεται να ασκούν το επάγγελμα του προπονητή, ύστερα από φοίτηση στην ειδική σχολή της παρ. 4 του άρθρου 31 του παρόντος.

8. Διαιτητές και κριτές σε αγώνες Α.Μ.Ε.Α. ορίζονται διαιτητές και κριτές του οικείου αθλήματος, οι οποίοι έχουν παρακολουθήσει ειδικά σεμινάρια της αντίστοιχης αθλητικής ομοσπονδίας Α.Μ.Ε.Α..

"9. Α. Ιδρύεται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την ονομασία "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ" (Ε.Π.Ε.). Στην ολομέλεια της διοίκησης της Ε.Π.Ε. μετέχουν δέκα εκλεγμένοι αντιπρόσωποι της Εθνικής Αθλητικής Ομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρίες, εκπροσωπώντας ισότιμα τις κατηγορίες αναπηριών όπως αυτές προβλέπονται από τη Διεθνή Παραολυμπιακή υ917 Επιτροπή (I.P.C.), καθώς και: ένας εκπρόσωπος της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής (Ε.Ο.Ε.), ένας εκπρόσωπος της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, τρεις Παραολυμπιονίκες, που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, τέσσερις προσωπικότητες κύρους, οι οποίες ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού.

"Η ολομέλεια της διοίκησης της Ελληνικής Παραολυμπιακής Επιτροπής εκλέγει μεταξύ των μελών της τον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο, το Γενικό Γραμματέα και τον Ταμία αυτής, καθώς και τρία μέλη, που συγκροτούν επταμελή εκτελεστική επιτροπή, στην οποία εκπροσωπούνται όλες οι κατηγορίες αναπηριών που καλύπτει η Διεθνή Παραολυμπιακή Επιτροπή (I.P.C.)."

*** Το άνω εντός " " εδάφιο αντικαταστάθηκε ως άνω με την παρ.15 άρθρ.8 Ν.3207/2003,ΦΕΚ Α 302/24.12.2003.

Οι σκοποί της Επιτροπής είναι οι ακόλουθοι:

α) Η Ε.Π.Ε. εκπροσωπεί τη χώρα μας στη Διεθνή Παραολυμπιακή Επιτροπή.

β) Εισηγείται νομοθετικές ρυθμίσεις και τροποποιήσεις για όλα τα ζητήματα που αφορούν τον αθλητισμό Α.Μ.Ε.Α..

γ) Εντοπίζει τις ελλείψεις και παρακολουθεί, σε συνεργασία με το Εθνικό Συμβούλιο Αθλητικού Σχεδιασμού ή κάθε αρμόδιο φορέα, την πορεία των εργασιών εκσυγχρονισμού των παλαιών αθλητικών χώρων, ώστε να εξασφαλιστεί η προσπελασιμότητα των κινητικά αναπήρων και των τυφλών αθλητών.

δ) Φροντίζει για την προβολή των αθλητικών εκδηλώσεων και πρωταθλημάτων Α.Μ.Ε.Α., με κάθε πρόσφορο μέσο.

ε) Φροντίζει για την καλή προετοιμασία των εθνικών ομάδων, τη συμμετοχή τους

σε διεθνείς αγώνες και στους Παραολυμπιακούς Αγώνες.

στ) Γνωμοδοτεί για το ύψος της επιχορήγησης της Εθνικής Αθλητικής Ομοσπονδίας Α.Μ.Ε.Α. και για τα κριτήρια της κατανομής της επιχορήγησης στις κατηγορίες αναπηριών.

ζ) Γνωμοδοτεί για τα κριτήρια επιχορηγήσεων των αθλητικών σωματείων Α.Μ.Ε.Α..

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού, ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τους σκοπούς, την οργάνωση, τη διοίκηση, την άσκηση και κατανομή αρμοδιοτήτων, τον τρόπο λήψης των αποφάσεων τη λειτουργία, τη διαχείριση, τους πόρους, τον αριθμό και τα προσόντα του προβλεπόμενου προσωπικού, τον τρόπο κάλυψης των θέσεων, τη διάρθρωση τω

υπηρεσιών, την υπηρεσιακή κατάσταση και κάθε ζήτημα σχετικό με τη λειτουργία της Ε.Π.Ε..

Για τη στελέχωση της Ε.Π.Ε. επιτρέπεται η απόσπαση προσωπικού που υπηρετεί με κάθε υ949 είδους σχέση στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά, καθώς και τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των δύο βαθμών. Η απόσπαση γίνεται μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου με κοιν
απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και του οικείου Υπουργού, χωρίς να απαιτείται γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου.

Β. Η Επιτροπή με την επωνυμία "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ", που

συστήθηκε με την παρ.9 του άρθρου 29 του Ν. 2725/1999, συνεχίζει να ασκεί τα καθήκοντά της μέχρι να τεθεί σε λειτουργία το Ν.Π.Ι.Δ. με την επωνυμία "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ", που ιδρύεται με το εδάφιο Α' της παρ. "5"

του παρόντος άρθρου. Οι σκοποί και οι αρμοδιότητες του εδαφίου Α' της παρούσας παραγράφου ασκούνται σε όλη τους την έκταση από την Επιτροπή της παρ. 9 του άρθρου 29 του Ν. 2725/1999 μέχρι την έναρξη λειτουργίας του Ν.Π.Ι.Δ. "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ". Η ως άνω επιτροπή μεριμνά για την

απρόσκοπτη ίδρυση της Εθνικής Αθλητικής Ομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρίες. Η Επιτροπή αυτή καταργείται με την έναρξη λειτουργίας της Ελληνικής Παραολυμπιακής Επιτροπής του εδαφίου Α' της παρούσας παραγράφου."

*** Η παρ.9 αντικαταστάθηκε ως άνω με την παρ.5 άρθρ.18 Ν.2947/2001, ΦΕΚ Α 228/9.10.2001.

*** Ο αριθμός 4 αντικαταστάθηκε με τον αριθμό 5 ως άνω με το άρθρο 38 Ν.3016/2002,ΦΕΚ Α 110/17.5.2002.

10. Για τα λοιπά θέματα οργάνωσης, διοίκησης και λειτουργίας του αθλητισμού των Α.Μ.Ε.Α., τα οποία δεν ρυθμίζονται ειδικά με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του παρόντος νόμου.

"11. Ο χρόνος απασχόλησης των καθηγητών φυσικής αγωγής προπονητών, αθλητές των οποίων κατέλαβαν από την πρώτη μέχρι την όγδοη θέση σε Παραολυμπιακούς Αγώνες και από την πρώτη έως την έκτη θέση σε Παγκόσμιους ή Πανευρωπαϊκούς Αγώνες, για το διάστημα κατά το οποίο δεν λειτουργεί αντίστοιχη ομοσπονδία, πιστοποιείται απευθείας από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού."

*** Η παράγραφος 11 προστέθηκε με την παρ.7 άρθρ.78 Ν.3057/2002,ΦΕΚ Α

** Στο άρθρο 34 του Ν.2725/1999 προστίθενται νέες παράγραφοι 25 και 26 ως εξής:

"26. Κατ' εξαίρεση των ανωτέρων διατάξεων, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, μπορεί να παρέχεται οικονομική επιβράβευση σε μεταμοσχευμένα ή αιμοκαθαρόμενα πρόσωπα, εφόσον είναι αθλητές αθλητικών σωματείων, αναγνωρισμένων κατά τις διατάξεις του παρόντος και έχουν πετύχει εξαιρετικές πανευρωπαϊκές ή παγκόσμιες διακρίσεις σε αγώνες που διοργανώνουν αντίστοιχες διεθνείς ομοσπονδίες, καθώς και σε κωφούς αθλητές, που σημειώνουν διακρίσεις σε αθλήματα που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα αγώνων της Διεθνούς Επιτροπής Αθλητών Κωφών (C.I.S.S.)

Με την ίδια υπουργική απόφαση ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις χορήγησης της άνω οικονομικής επιβράβευσης, το ύψος αυτής, καθώς και κάθε άλλο συναφές θέμα, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, με βάση το είδος του αθλήματος, την καταβληθείσα προσπάθεια και τον αριθμό των συμμετεχόντων.

Η Διεθνής Επιτροπή Αθλητών Κωφών (C.I.S.S.) μετονομάζεται σε Διεθνή Επιτροπή Αθλητισμού Κωφών (C.I.S.S.). Οι οικονομικές επιβραβεύσεις που προβλέπονται για τους αθλητές με αναπηρίες ισχύουν και για τους κωφούς αθλητές.”